

Zajtra

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

MRS. URSULA PIERCE,
North Braddock, Pa.

Mrs. Pierce organized branch no. 27 and has
been its most active member since April, 1929.
We are proud of her success!

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized December 19, 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927 in the State of Illinois

SLOVENSKA ŽEN. ZVEZA V AMERIKI

Ustanovljena 19. dec., 1926 v Chicagu, Illinois
Inkorporirana 14. dec., 1927 v državi Illinois

MEMBER OF:

National Council of Catholic Women
The Catholic Association for International Peace
Women's Action for Victory and Lasting Peace
Common Council for American Unity

Spiritual Advisor — Rev. Matthew F. Kebe 223 - 57th St., Pittsburgh, Pa.
Founder-Honorary President — Marie Prisland . 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
President — Albina Novak 2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio
1. Vice-President — Josephine Livek 331 Elm Street, Oglesby, Illinois
2. Vice-President — Mary Tomsic Box 202, Strabane, Penna.
3. Vice-President — Anna Pachak 2009 Oakland St., Pueblo, Colorado
4. Vice-President — Mary Golik 3016 Gantenbein Street, Portland, Oregon
5. Vice-President — Mary Urbas 15312 Holmes Ave., Cleveland 10, Ohio
6. Vice-President — Barbara Rosandich 846 E. Chapman St., Ely, Minnesota
Secretary — Josephine Erjavec 527 North Chicago Street, Joliet, Illinois
Treasurer — Josephine Muster 714 Raub Street, Joliet, Illinois

AUDITING COMMITTEE:

President — Mary Lenich 609 Jones Street, Eveleth, Minnesota
Auditor Josephine Zeleznikar 2045 W. 23rd Street, Chicago, Illinois
Auditor — Ella Starin 17314 Dillewood Road, Cleveland 19, Ohio

ADVISORY COMMITTEE:

President — Frances Susel 15900 Holmes Avenue, Cleveland 10, Ohio
Helen Corel 67 Scholes Street, Brooklyn, New York
Rose Racher 2205 Burton St., Warren, Ohio

YOUTH AND RECREATION COMMITTEE:

Josephine Sumic 81 No. Chicago Street, Joliet, Illinois
Evelyn Krizay 83—29th Street, Barberton, Ohio
Mary Theodore 2529—4th Avenue, Hibbing, Minnesota
Zora Yurkus 9610 Avenue L, So. Chicago 17, Illinois
Mary J. Habjan Universal, Pennsylvania
MANAGING EDITOR — Albina Novak 2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio

ZARJA — THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

PUBLISHED MONTHLY — IZHAJA VSAK MESEC

Annual Subscription \$2.00 — Naročnima \$2.00 letno

For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SŽZ \$1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 Allport St., Chicago 8, Ill.

Managing Editor
Albina Novak

Editorial Office:
2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio
Telephone SHadyside 1-3232

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office
at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names, and on one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in podpisani po pisateljici. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih pasite da so različno pisana.

Potovanje — Zvezin dan — Kampanja — Pesmarica — "Rupertov dan"!

Drage odbornice in sestre!

Najprvo poročam, da sem se srečno vrnila iz zanimivega potovanja po zapadu Amerike. Oči, misli in srce, so polne očarljivih razgledov od krajev in mest skozi katera smo se vozile. Mnogo bo za povedati in nepozabnih spominov za opisovati. Prevozile smo sedem tisoč milj. Za to daljavo so se kolesa velikokrat obrnila! Z nami je bil ves čas gotovo angel varuh in velika četa njegovih pomočnikov, ker nismo imele skozi vso dolgo pot niti najmanjše sitnosti ali neprilike. Vreme je bilo tudi udobno in postrežba vse povsod prvovrstna. Amerika je res bogato napolnjena z naravnimi čudeži in čudovitimi razgledi. Slike, ki jih vidimo ne delajo pravice resnični krasoti božjega stvarstva. V prihodnji izdaji bom začela opisovati svoje spomine v kolikor mi bo prostor in pa čas dopuščal. V mojem poslu mi bodo skušnje tega obširnega potovanja bile neprecenljive vrednosti ter služile v korist članstva kot organizacije. Trajno bom hvaležna vsem, ki so mi napravili potovanje tako prijetno!

ZVEZIN DAN V LEMONTU

Zvezin dan na ameriških Brezjah, pri Mariji Pomagaj v Lemont, Illinois, se vrši v nedeljo 16. julija. Letos bomo praznovali desetletnico, odkar smo imele svoj prvi zlet in romanje na tem prelepem hribočku. Mnogo jih je, s katerimi smo se srečali leto za letom in kako srečni smo se počutili vsako pot! Trenutki v lepi, domači družbi odbornic, članic, prijateljev in znancev minijo kot blisk, toda tudi kratek obisk nas osveži in napravi zelo zadovoljne, da smo se zopet videli. Zato vljudno vabim in priporočam, da pridete zopet letos! Pridružite se nam še drugi, da nas bo letos še več skupaj kot običajno. Sigurno boste zadovoljni in dobili mnogo duševne in telesne hrane.

Zbirali se bomo kot po navadi pred semeniščem ob pol enajstih dopoldne; na kar se bo začela procesija pomikati proti groti, kjer bo darovana sveta maša za žive in umrle članice Zveze ob enajstih. Pri procesiji in sveti maši bo krasno vodil petje pevski zbor podružnice št. 2, Chicago, Illinois. Navzoče bodo tudi kadetke od št. 20, Joliet, Illinois in pričakuje se tudi navzočnost kadetk od podružnice št. 16, So. Chicago, Illinois. Popoldne se bo pa vršila prosta zabava in slovesno bo razlegala tudi slovenska pesem in govori. Pridite, da bomo praznovali desetletnico v velikem številu!

NAŠA KAMPANJA

Kampanja za nove članice stopa v tretji mesec svoje dobe. Prva dva meseca sta bila počasna z agitacijo, to je prav za prav med nami navada, zato upam, da

bomo v prihodnjih mesecih pospešile vsestransko zanimanje. Rok kampanje poteče z zadnjim septembrom. Iskrena vam hvala za vsako pomoč in sodelovanje!

NOVA PESMARICA

NOVA PESMARICA Z NOTAMI je v redu za na trg! Knjiga obsega 36 strani in platnice. Naš slavni skladatelj in pesnik, Ivan Zorman, iz Cleveland, Ohio, je zbral in uredil 34 naših najbolj priljubljenih pesmi z besedilom in notami. Cena knjigam je SAMO EN DOLAR in deset centov za poštnino. To knjigo poklanja naša Slovenska Ženska Zveza svojim članicam in prijateljem v spomin **srebrnega jubileja** — 25 letnice obstoja, katero bo pričela proslavljati letos v decembru. Kaj lepšega naj vam izročimo drage sestre in prijatelji kot zvezek naše slovenske pesmi! Naš narod ljubi svojo pesem in jo rad prepeva! Tudi mladina zelo rada poje naše pesmi, in tega smo se zavedale pri naši Zvezi, zato je bila ideja za poseben zvezek z notami hitro podpirana in sprejeta. Razpošiljanje zvezkov je prevzela naša marljiva glavna nadzornica Mrs. Josephine Zeleznikar, 2045 West 23rd Street, Chicago, Illinois, ki bo prejemala naročila in jih tudi točno izpolnila. En zvezek bo imela na rokah tudi vsaka podružnica, oziroma predsednica podružnice, ki bo gotovo prinesla zvezek na sejo in tudi pokazala vsakemu, ki želi videti zvezek predno istega naroči. Zaloga teh zvezkov ni velika, zato sežite po njih takoj!

Gospodu Ivanu Zormanu pa naša iskrena zahvala za velik doprinos slovenski književnosti v Ameriki! Narod mu bo gotovo trajno hvaležen!

PREDSTAVA V PRIZNANJE RUPERTOVIM

V nedeljo 28. maja, 1950, je članstvo in občinstvo v Clevelandu v velikem številu izkazalo javno priznanje zaslužni sestri Frances Rupert in soprogu Franku. Program, ki se je vršil v ta namen je vseboval nad vse lep koncert našega izvrstnega zbora od podružnice št. 2, Chicago, Illinois in izbornega moškega zbora "Slovan" iz Euclid, Ohio. V umetnem plesu je pa krasno nastopila ljubka Nadine Šabec. Po koncertu se je razvila domača zabava in plesna veselica. Uspeh je bil presenetljiv v vseh ozirih. Več o tem bo še poročano. Za ta čas naj bo izrečena prisrčna zahvala vsakemu posebej in vsem skupaj za vse hvalevredno sodelovanje. Vsak trud za to predstavo je bil dobro poplačan z velikim uspehom!

O mojem osebnem presenečenju na 29. maja, pa pride na vrsto drugič. Bog Vam plačaj, drage sestre!

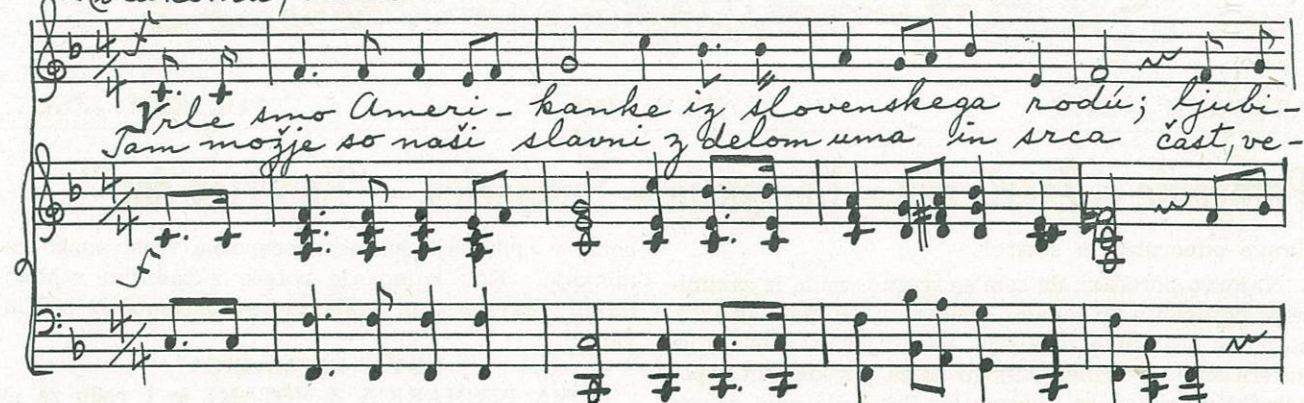
Vdano in hvaležno Vaša,

ALBINA NOVAK, predsednica-urednica.

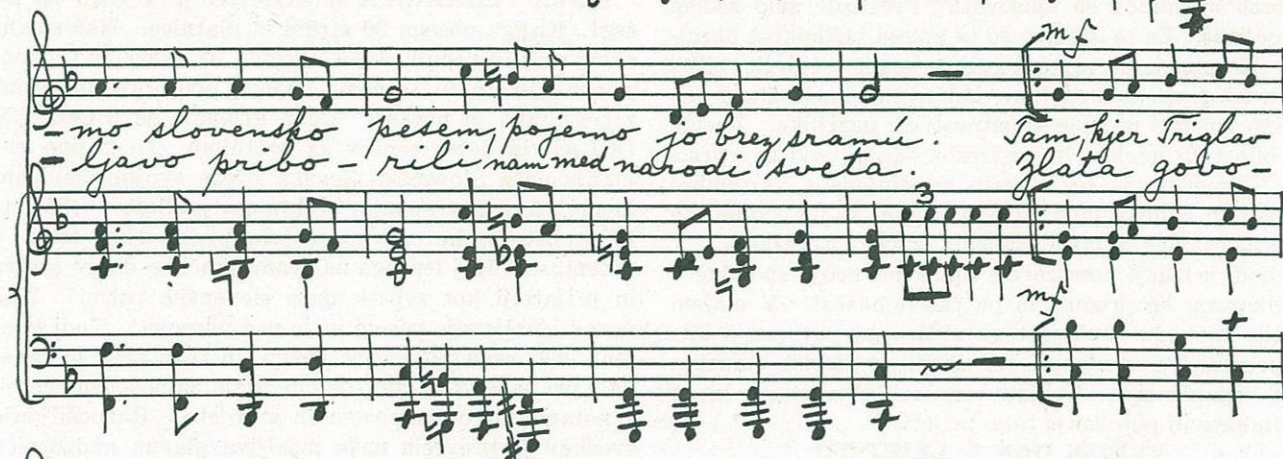
Naša "Zvezina" himna

I. Zorman

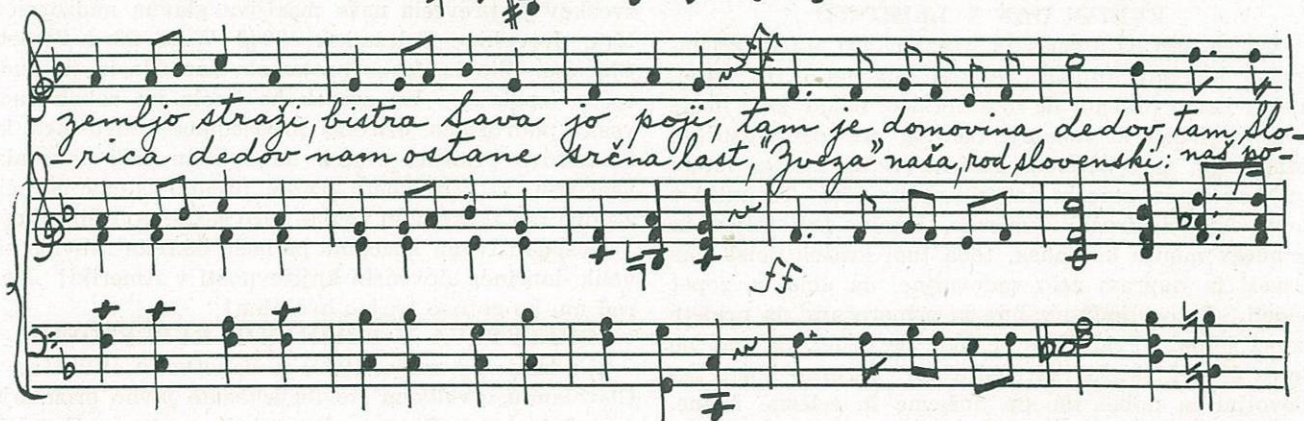
Korakoma, bistro

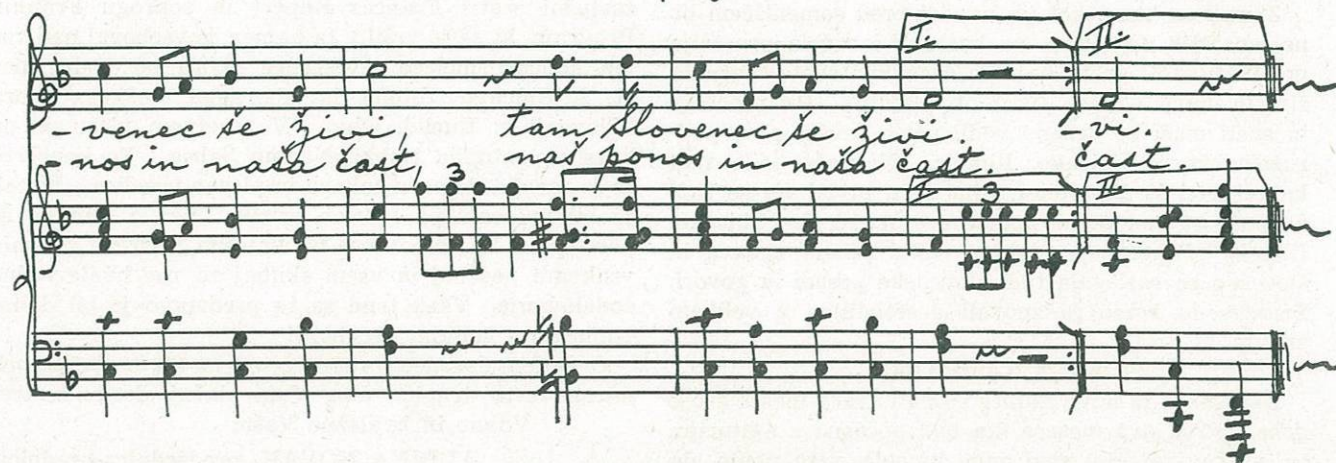
 Vrle smo Ameri - kanke iz slovenskega rodú; ljubi-
 Tam mojíje so naši slavní z belom uma in srca čast, ve-

 -mo slovensko pesem, pojemo jo brez pramú. Tam, kjer Triglar
 -ljava pribo - rili nam med narodi sveta. Zlata gobo-

 zemljo straži, bistra lava jo poji, tam je domovina dedov, tam slo-
 -rica dedov nam ostane srčna last, "Zveža" naša, rod slovenski: naš po-

 -venec se živi, tam Slovenec se živi. -vi.
 -nos in naša čast, naš ponos in naša čast. čast.

IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE

MIR — VOJNA.

Cel svet si želi miru, posamezniki, narodi, državniki, vsi, na vshodu in zapadu. Tako nam vsaj poročajo od vseh strani.

Res, razna svetovna naziranja, različni gospodarski sistemi si nasprotujejo, toda poborniki iz ene in druge strani nam zagotavljajo, da vsled tega se nemarajo vojne, ker je vojna vendar nedogledno večje zlo, kakor pa nesoglasjuči gospodarski sistem. Pa se vendar vsi, vkljub miroljubnim zagotovilom, pripravljajo na vojno, kakor da bi si je želeli.

Prvaki nasprotujočih si svetovnih naziranj izjavljajo, da vse, česar si želijo, v kar verujejo, na kar upajo, in kar ljubijo, je mir in blaginja sveta, katero je mogoče zgraditi edinole na podlagi miru. Toda istočasno na vso silo netijo sovražstvo države proti državi, nezaupanje in škodoželjnost, kakor da naj bo to, kar je Bog enotno vstvaril (človeštvo), vekomaj razdeljeno, ali pa vse skupaj trenutno razdejano, češ, naj gremo v nič, samo da njih ne bo.

Za vojno trošimo milijone davčnega denarja, s krvnim ljudskim davkom že računamo, dasi za zadnjo svetovno vojno mir še ni podpisan, čeprav duševne in telesne rane še vedno krvave, da ne govorimo o gospodarskih, družabnih in bivališčnih podrtjih — o telesni, duševni iscrpanosti vsega najboljšega na krogu zemlje, izven, kakor se zdi, Amerike in Rusije.

Ost priprave za vojno je propaganda z ene in druge strani, doma, v iscrpanih predelih Evrope in Azije, in, če le mogoče, v nasprotnikovam taboru. Drugi zamah je dobava orožja; tretji, zavzemanje strateških pozicij širom sveta; sprijaznenje naroda z mislijo na vojno. Vse petero se pa, seveda, razvija istočasno — tu in tam.

Mir hočemo a na vojno se pripravljamo, na vojno mislimo.

Priprave na vojno so gotove, ko se je ljudstvo živelo v neizbežnost vojne, ko je na njo pripravljena industrija, pri roki orožja in moštvo. V tem štadiju razvoja še nihče ne misli na jok in stok mater, žena, nevest, na zbežanost bednih nerazumevaločih otrok. Edina vsemoreča misel — vojna — prežema bitje celega prebivalstva, tako da poznejše grozote ob spopadih za sedaj nimajo prostora v čutih ljudstva; človek pač ni sposoben zavedati se vsega gorja hkrati.

Pripravljenost na vojno je kakor skladišče streljiva: lakomisljenec vrže vstran ogorek cigarete, pa gre vse v zrak. Če se to ne zgodi, nevarnost nikakor ni prešla. Zadevo imajo v rokah ljudje, upajmo, da pametni ljudje, ki so pa vendar le ljudje podložni človeškim slabostim, človeškim nerazodnostim. Takrat, kdor moliti zna, naj moli za može, ki drže v svojih rokah vojno in mir, da ne zagazijo v morijo iz sovražstva, ali iz osvete, ali iz napuha, ali iz častihlepja, ali iz pohlepa, ali iz samosvojsstva, ali iz pijanosti vodke ali whiskey-ja, zakaj, če se to zgodi, bo nastal dan, kakor tisti groze polni dan, ko se bosta majala nebo in zemlja: ko pride (Gospod) soditi svet z ognjem — sodni dan.

Kdor začne vojno, je svojevoljno pognal v smrt milijone nedolžnih ljudi, ženskih in moških, otrok in starcev; stotisoče v blaznost; milijone v bolezen in telesne poškodbe; upropastil je sto in stotisoče družin — cele narode. Njegove roke bodo krvave, nihče bi ne hotel biti na njegovem mestu. Rastrgan in lačen brezdomni berač ne bi zamenjal svojih cunj za vso njegovo oblast in čast, ker — prvi bo zadnji. Reklo se bo: Kajni, kje so tvoji bratje, kje so tvo-

je sestre! Mati zemlja bo jokala za svojimi otroki — ker jih ni, ker so njegove roke okrvavljene z njih krvjo.

Vsak vir možnosti miru moramo prej iscrpati do zadnje kapljice, kakor dopustiti skrajnost vojne. Kaj pomaga zmagovalcu njegova zmagata na ruševinah smrti in razdejanja! Zato pa pamet v glavo in mir v srce, mir v duše človestva! Ljudje si žele svobode pred strahom glede bodočnosti, osebne svobode, državljanske svobode.

Ljudje, posebno mladina, so zbegani. "Kaj nam pomaga izobrazba, katere v vojni ne bomo potrebovali, kjer nas čaka, kar nas čaka", pravi naša mlada moška generacija. Ali je silna porast zločinstva med sodobno mladino znak dušne in telesne nervoznosti vsled preteče vojne? Ali mladina išče tem potom ishoda iz svoje živčne prenapetosti? Vojno nam napovedujejo od vseh strani, le časa, kdaj bo vdarilo, nihče ne ve. Pričakovanje preteče nevarnosti, v negotovosti glede časa in obsega take nevarnosti, kaj lahko povzroči neke vrste histerijo, ki goni svoje žrtve v neodgovorna, težko razumljiva nelogična dejanja, ki se izražajo v brezpovodnih napadih na mirne neznane ljudi, v tatvinah, ropih, umorih in spolnih prestopkih. Kar je tako nerazumljivo, je dejstvo, da se ti mladi zločinci odgajajo v najboljših učnih zavodih, ki jih premore dežela, da so gmotno z doma večinoma dobro preskrbljeni, sini in kčere spoštovanih družin, mladina, kateri ni treba krasti in ropati, ker ima vsega za vse potrebe dovolj. Kaj naj rečemo šele glede umorov brez vsakega zadostnega razloga! In taki in slični zločini niso omejeni morda na eno ali dve okolici, pač pa se poroča o njih, kakor smo rekli, od vseh strani. Vojna histerija? Kaj lahko. Mladina je vsekakor zadosti dovzetna za taka raspoloženja duha, ker v svojem značaju, v svojem vpogledu v svet še ni uravnovešena. Močnejši pa stalni pritisk z iste strani na mladi razburljivi živčni sistem kaj lahko povzroči usodne posledice za moralni razvoj mladine. Nekaj sličnega so zločini naših veteranov iz prošle vojne. Toda ti bivši vojaki, živčno oboleli ljudje, so v se zaprti, odklanjajo družino, medtem ko na nekako sličen način živčno prenapeta mladina kar nemore obstati brez družine, v kateri zavzema vodilno vlogo potom s ožega odločnega nevstrašenega nastopa, s katerim kar gazi pravila in zakone dobro urejene človeške družbe, češ, za nas ni nobene meje, mi se nikogar in ničesar ne bojimo. Živčno zdrava mladina potem zapade vplivu obolelih ter caplja v zločinstvu za njimi, saj vendar vidi na njih le odločnost, nevstrašenost, prezir za ves obstoječi red, ne črva bolezni, ki je skrit globoko v notranjosti živčnega sistema. To imponira in vleče. In, če je naše izvajanje pravilno, meni se zdi, da je, potem je to nevzdržno stanje naše mladine posledica mrzle vojne, kar je vsekakor nekaj strašnega, če pomislimo, da bo bodočnost dežele taka, kakršna je sedanja naša mladina.

Da, vsaka vojna je vse obsodbe vredna še posebno zato, ker si more vsak narod mirnim potom ohraniti vse najdražje, kar ima, in enako mirnim potom pridobiti si vse, po čemur pravično stremi. Rusija pravi, da je prosvečena dežela, kulturni narod. Dobro, naj to dokaže s prosvetnim delom, ker vojna je preostanek iz dobe divjaštva, ki vničuje prosveto. Enako mi dokažimo svojo kulturo z miroljubnostjo, ker mir je začetek prosvete, pogoj za njen razvoj in, v sedanjih časih atomskih bomb, edina možnost za njen obstanek. Ne vbijaj!

Pozdrav odbornicam in vsem članicam SZŽ.

M. Kebe

Marie Prislund:

OH, TA SVET...

DOBROHOTNOST, KI NI UPOŠTEVANA

Večkrat hočemo svoje prijatelje ali sosede z najbolj-
šim namenom in največjo dobrohotnostjo spreobrniti ali
izboljšati, pa nam za to dobroto niso prav nič hvaležni;
največkrat se jim še zamerimo. Človeška narava je pač
takšna, da svojih znancev in prijateljev ne moremo po-
polnoma ljubiti takšnih kot so, pač pa jih radi opozarjamo
na njih napake in slabe lastnosti, seveda z iskreno željo,
da jih izboljšamo. Ker jih imamo radi, hočemo, da posta-
nejo tako dobri kot mi mislimo, da bi morali biti. Resultat?
Največkrat je prijateljstva konec.

Ker imamo napake vsi, bi morali biti tolerantni ter tu
in tam zatisniti eno oko in prezreti, kar na svojih bližnjih
ne odobravamo. Veliko lepše nam bo teklo življenje, če
nas ne bo vznemirjalo kakšna je naša sosedka, svakinja
ali prijateljica. Prizanesimo s svojimi zahtevami po iz-
boljšanju tistim, katere ljubimo. Vsak človek je osebnost
zase, ki je ustvarjen nekoliko drugače kot mi. Nihče ne
more živeti popolnoma po drugih vzorih, ker pač nismo
vsi enaki. In kako prav je tako! Samo pomislite, kako
pust, enoličen in dolgočasen bi ta svet bil, če bi vsi enako
mislili, enako delali in se enako oblačili. Na svetu bi ne
bilo ne grešnikov, pa tudi ne svetnikov, če bi bili vsi ena-
ko dobri. Toraj vidite, da je boljše, da nas je nekaj takih,
ki imamo napake in nedostatke. Kar pustimo veselje tis-
tim, ki si domišljajo, da so popolno delo svojega Stvarnika.

* * *

Marsikatera mati, ki svojim otrokom kar naprej in vsak
dan pridiga, kakšni da morajo biti in se resno trudi, da
jih izboljša, ker jim pač hoče dobro, bo naposled doživela,
da se ji bodo otroci odtujili. Največ zakonov se razdere
vsled tega, ker oba zahtevata, da bi eden bil boljši od
dr drugega. Dobrohotnost, ki ni upoštevana!

Če se starišem ne posreči premagati svojih prepričanj
in se vživeti v otrokovo dušo, se bo kmalu zgodilo, da si
bodo otroci zaželeli proč od njih. Otrok se bo odtujil oče-
tu in materi ter se oklenil pocestnih otrok, ki ga sprejme-
jo takega kot je. Človeška duša, tudi otrokova, si ne želi
angelske čednosti, ampak tople vezi s svojo osebnostjo.

Seveda imamo tudi izjeme — in teh je žal veliko —
kjer oče in mati občudujeta svoj naraščaj kot čudo božje
ter otrokom prizaneseta vse, namesto, da bi jih za pre-
greške kaznovala. Prevelika prizanesljivost je ravno tako
napačna kot dnevne pridige o izboljšanju. Svoje otroke
opozorimo na napake, ki jih imajo, ter jih poskusimo s
pametno besedo odpraviti. Ne pričakujemo pa, da bodo naši
otroci postali angelji, ker končno so otroci naši potomci,
ki tudi nismo svetniki.

* * *

Vsak oče in mati se trudita svojim otrokom pripraviti
boljšo bodočnost in lepše življenje kot ga imata sama.
Vendar je vsakemu fantku vzor njegov oče in je vsaki
deklici njena mati najidealnejše bitje.

Nek skrben oče je delal noč in dan ter se trudil, da bi
prislužil in prihranil dovolj, da bi sinčku omogočil sijajno
karijero, kakoršna njemu ni bila naklonjena. Predstavljal
si je, kaj vse bo postal in dosegel njegov sin, ko doraste.
Nek večer je oče svojemu sinčku razlagal o načrtih zanj
ter ga vprašal: "Johnie, kaj bi rad bil, ko postaneš ve-
lik? Ali mogočen bankir, slaven znanstvenik, morda škof
ali celo predsednik Amerike?" Sinko se svojega očeta
trdno oklene in toplo dahne: Postati hočem to, kar si ti,
očka. . ."

Mrs. Roosevelt je v svojem članku v McCalls' Magazinu
"This I Remember" omenila svoje potovanje v zadnji
vojni po kempah, kjer so se nahajali ameriški vojaki.
Obiskala je tudi bolnišnice, kjer so v mukah in bolečinah
ležali ranjeni vojaki, mnogi brez nog, rok ali oči. Piše:
"Ko sem videla te nesrečne, mlade, lepe mladeniče, ki so
pred kratkim bili še polni življenja, me je tako pretreslo,
da nisem mogla po cele noči spati. Vedno in vedno sem se
vpraševala: Zakaj, le zakaj ne morejo moške sesti k mizi
in se pogovoriti ter urevnovesiti svetovne zadeve, predno
se mora žrtovati toliko mladih življenj vseh narodov."

Zdaj bi bil pravi čas opozoriti vodilne osebnosti, da se-
dejo k mizi in uravnovesijo svetovne razmere predno pri-
de do ponovnega klanja. Zanimivo bi bila znati, če Mrs.
Roosevelt v tem oziru kaj stori. Vpliva ima veliko.

* * *

Angleška kraljica Marija, mati sedajnega kralja Jurija,
je izgotovila preprogo, ki meri 7 čevljev v širini in 10 v
dolžini. Preprogo je šivala osem let. Izdelana je v 448
barvah. Zdaj je razstavljena v Ameriki, pozneje bo posla-
na še v Canado. Prodana bo za najvišjo ponudeno ceno,
ki je že zdaj nad en milijon dolarjev. Za izkupljen denar
bodo nabavljene najpotrebnejše stvari za Angleže.

* * *

Ženska, ki hoče biti v profesiji uspešna, mora imeti
desetkrat boljše zmožnosti kot moški. Mož ima prijatelje,
ki mu pomagajo, ženski pa so na potu k cilju stavljene
neštete zapreke tako od moških kot od žensk.

* * *

Ko se je slavni vojskovodja Napoleon Bonaparte umikal
pred Rusi, je na begu došel v malo obmejno vasico, po-
trkal in takoj tudi vstopil v prvo hišo ter prosil gospodarja
naj ga skrije pred sovražnikom. Ruski mužik, krojač po
poklicu, tujca ni poznal, a ker se mu je zasmilil in ker je
zunaj slišal ropot prihajajočih vojakov, je tujca hitro
potisnil pod svojo posteljo. Takoj nato so vdrli v sobo
ruski vojaki in pričeli preiskavo. Njih poveljnik je pričel
z bajonetom prebadati posteljo, ter je Napoleona zadel v
roko in mu razparal rokav.

Ko so Rusi odšli in je francoski vladar prilezel izpod
postelje, se je krojaču lepo zahvalil in mu povedal kdo
je. "Krojač," pravi Napoleon, "danes si rešil življenje fran-
coskemu cesarju. Hvaležen sem ti! Vprašaj za tri stvari,
ki bi jih rad, da se ti izpolnijo in ko pridejo moje čete,
bodo tvoje želje uslišane."

Tisto popoldne so dospеле francoske čete in zasedle
vasico. Napoleon je takoj dal poklicati krojača, da mu iz-
polni njegove želje.

"Že dve leti mi streha toči in ne morem je popraviti,
ker nimam denarja za material," pove krojač svojo prvo
željo.

"To je mala povrnitev, ki jo zahtevaš od velikega po-
veljnika. Takoj bo tvoja hiša dobila novo streho. Kaj še
želiš?"

"Motke, nek krojač iz druge vasi, se hoče sem priseliti
in ne bo dovolj dela za oba. . ."

"Motke bo ostal v svoji vasi!" ga prekinje Napoleon.
"Kaj je tvoja tretja in zadnja želja?"

Mužik se nekoliko obotavlja, končno pa vendar zine:
"Vso svoje življenje sem bil radoveden ali imajo kralji in
cesarji iste občutke kot mi navadni ljudje. Ko je vojak z
bajonetom prebadal posteljo, kako ste se takrat počutili,
bi želel vedeti."

"Predrzneš! Ti plačuješ mojo dobroto s nehvaležnostjo!
Jutri boš ustreljen," zarentači Napoleon.

Ob zori je bil krojač privezan k drevesu in skvadron
vojakov je imel na njegovo glavo naperjene muškete. Ča-
kali so povelja, da ustrelje. Poročnik je vzel v roke uro in
pričel šteti:

"Ena. . ."

Mušketi so se naravnali.

"Dve. . ." Vojaki so napeli peteline.

Predno je poročnik mogel reči tri, je prihitel Napoleonov
poslanec ter zaklical vojakom naj odložijo orožje.

"Cesar vas prosi odušćanja in želi, da berete njegovo
pismo," pravi poslanec od strahu pol mrtvemu Rusu.

"Dragi krojač:" je stalo v pismu. "Zdaj znaš kako sem
se jaz počutil pod tvojo posteljo."

Življenja trnjeva pot

Resnična zgodba prejšnjih časov

Spisal Josip Kostanjevec

(Nadaljevanje)

Razstopili so se ti na dve strani ter napravili pot. Komaj so se drznili pogledati v resna obraza orožnikov, ki sta stopala molče mimo njih. Matijec edini je privzdignil klobuk ter ju je ogovoril:

"Kam pa tako naglo, gospoda? Težko se hodi po tej trnjski poti in kdor nima nujnega opravila tu gori, ne prihaja sem ali pa hodi počasi kakor ob berglah."

Nista mu odgovorila, stopala sta gori proti vasi, bajoneta na puškah sta se svetila v solncu in se zibala sedaj na desno, sedaj na levo. In izginila sta za ovinkom.

"Sedajle bo nekaj, ljudje božji, in nič dobrega ne bo," je izpregovoril Matijec. "Ali bi ne stopili malo tja gori za njima?"

"Tam gori ne bosta našla nikogar, Matijec, vsi so na polju!"

"Vsi?"

"Vsi!"

"In kaj naj gledamo tam gori? Kogar bosta prišla, bo moral tod mimo. Sedimo semkaj in čakajmo!" je dejal nekdo.

"Res, bolje je, da čakamo," je pristavil drugi zlobno, "morda se še vrnejo in vzamejo katerega izmed nas."

Pogledal je pri tem močnega fanta, ki je stal v ozadju in ki je bil kot pretepač na slabem glasu. Nista se videla rada.

Oni je vzkipeł.

"Ali misliš mene, Drejec? Povem ti, pokveka, da te pohrustam kot glisto, ako zineš še enkrat."

Stopil je predenj in zamahnil z motiko preko njegove glave, da se je skoro dotaknil klobuka.

"No, kaj se bosta za tako šalo, kaj takšnega se pogoltne," je tolažil Matijec.

"In posebno tak človek naj bi pogoltnil," je dejal pikro Drejec, "tak človek, ki nima čistih rok."

Oni je zaškripal z zobmi in stopil vnovič proti Drejecu. Toda tačas ga je nekdo drugi prijel za ramo ter potegnil k sebi.

"Tukaj se ne bosta danes se ne bosta. Ali nimata dovolj, ko vidita, kaj se vrši v naši vasi? V naši poštenu vasi, kjer še nikdar niso imeli opraviti orožniki kaj posebnega? Kje imata glavo, kje srce?"

Drejec je osupnil.

"Prav imaš, Miha, jezik me je zapeljal. Srce ni vedelo ničesar za to."

Močni fant se je tedaj obrnil od družbe in je izginil na njivi. Izpregovoril ni nobene besede.

Tudi drugi so vsi utihnili in so se zazrli tja gori proti rojstni vasi. Mihove besede so spravile njih misli zopet v prejšnji tir. Zopet jih je prevzel prejšnji strah. Kakor bi bil prišel oddaleč nekdo, ki se je pritihoval v njih vas, da bi jim na tihem razdeljal hišo za hišo in odnesel z njimi njihovo čast, Bog ve kam. Videli so ga, kako se plazil po potih med hišami, kako gleda poželjivo s krvavimi očmi skozi nizka okna v njih sobe, kako izteza dolge in koščene prste po njih najdražjem blagu, po njih časti, po njih poštenju. In ko je prišel na konec vasi, do zadnje hiše, tedaj se je zasmel glasno in ostudno, in v tem smehu je izginila čast in poštenost trnjske vasi. Ves svet ve sedaj, da je izginilo Trnje, kakor bi se bilo vdrlo, da ni več sledu za njim; ves svet ve, da ga je pogoltnil krvav oblak, ki se je razprostrl nenadoma nad njimi zaradi ene same osebe. Vedeli so, da je prišel oddaleč nekdo, ki jih je okradel, a niso ga poznali, niso ga videli, kako se je pritihoval.

In zato so bili tihi in so se zazrli tja gori proti rojstni vasi. Težka so bila njih srca, žalostne njih misli.

Matijec je sedel na osredok in je podprl glavo z rokami.

Izpod čela se je oziral po navzočih, motril je vse po vrsti. A rekel ni ničesar več.

Nihče ni mislil več na delo, vsi so čakali, kaj se bo zgodilo. In ta gruča ljudi, ki je stala toliko časa na enem mestu, se je videla oddaleč, opazili so jo s časoma in drugi vaščani, mudeči se po svojih njivah. In radovednost jih je prignala bliže, gruča je rastla, začulo se je vsako toliko časa glasno govorjenje, a takoj za njim je nastala vselej tišina. Presekal se je govor vselej nenadoma, začul se je morda še vzdihlejš, in došleci so podlegli žalostnim mislim svojih prednikov.

Med zadnjimi je prišel k tej gruču tudi Tone Staničev. Opazil je s svoje višje ležeče njive, da se vrši nekaj posebnega. Ni ga gnala tja radovednost, pač pa si je mislil, da se je dogodila morda nesreča, in bi bila tam potrebna njegova navzočnost. Naglo je tedaj stopil tja doli in se je približal ljudem.

Prav tačas je bil vstal berač Matijec s svojega sedeža. Ko je zagledal Toneta, je dvignil roko proti njemu in je dejal z močnim glasom:

"Kaj še delaš tu? Čemu ne bežiš in se ne skriješ?"

Vsi so se spogledali. Tone pa ni razumel ničesar.

"Čemu naj bi bežal, čemu naj se skrijem, Matijec?" je vprašal osupel.

Tedaj jih je pa viknilo več hkratu:

"Ali je on, Matijec? Ali je on?"

"Odkar je Kajn ubil Abela, se je že večkrat čulo, da je nečak ubil strica," je dejal Matijec.

Takoj pa je dostavil:

"Tako pravijo, da je on."

Tone še sedaj ni razumel. A stopil je prav k Matijcu in mu je rekel:

"Ti govoriš nekaj, česar ne razumem. Izrazi se razločneje!"

"Vprašaj te ljudi, vsi že vedo," je odgovoril Matijec.

Tone se je ozrl po okoli stoječih. In zagledal je same obraze, ki se je na njih izpremenila prejšnja zamišljenost v sovraštvo. Vsi so ga gledali, kakor bi hoteli zdajdaj planiti nadenj. Samo eden navzočih, mlad fant plavih oči in prijetnega obraza, ga je gledal sočutno. Tone je to opazil. Stopil je k njemu in dejal:

"Povej mi vsaj ti, česa me dolžijo?"

"Na jasi pod Repnjim so našli danes zjutraj umorjenega tvojega strica in—"

Dalje ni izgovoril. Okoli Toneta se je zavrtel ves svet, njegove roke so iskale opore, njegov obraz je bil hipoma mrtvaško bleđ. Toliko, da so ga še vzdržavale noge, da se ni sesedel. A z vsosilojezbral svoje moči in je dejal popolnoma mirno:

"In mene dolže, da sem ga umoril, kaj ne?"

Vse je bilo hipoma tihookolinjega, nihče se ni upal črhnuti. Ta bolešni izraz na Tonetevem obrazu je učinil, da se je nekaj omeščalo v srcihvseh navzočih. Sramovati so se začeli skoro vsi, da soga osodili tako hitro.

"Mi nismo rekli ničesar, mi ne dolžimo nikogar," se jih je oglasilo več hkratu.

Tone se je bridko nasmejal in dejal:

"Videli bode, kakšno krivico ste mi delali. Odpuščam vam vsem vašo prenapeto obsodbo."

Obrnil se je in hotel oditi. A tedaj sta stala pred njim orožnika. Nihče ju ni opazil, ko sta se vrnila iz vasi.

Tone je še bolj prebledel in se je ustavil.

"V imenu postave, hodi z nami!" je dejal tedaj orožnik in ga je zvezal.

Ni se branil, ponosno se je ozrl okoli sebe, a o notranji bolesti je pričala solza, ki se je prikradla z nevzdržno silo v njegovo oko in je tam zablestela, da so jo zapazili vsi.

In tedaj so pozabili za hipec, da je uničena čast njihove vasi, da je izgubljeno njih poštenje, in zasmilil se jim je nesrečnež. Nizko na prsi so jim klonile glave.

Orožnika pa ste se s Tonetom obrnila in sta krenila po poti navzdol.

Toda niso še napravili več nego par korakov, ko je Tonetu zastala noga. Nekdo je zaklical tam zadaj s pretesljivim glasom:

"Tone, Tone!"

Tone se je ozrl. Navzdol iz vasi je hitela za njimi Ma-

nica. Njeni lasje so bili razpuščeni in so se svetili v solncu, ajeno krilo je vihralo.

"Tone! Tone!"

Hiteti ji je hotel Tone naproti, a orožnika sta mu velela vnaprej.

In zaklicalo je še zadnjič:

"Tone!"

Za ovinkom sta bila tačas izginila orožnika s Tonetom. A pri zadnjem vzkliku je zadela Manica z noge ob kamen in je padla čez pot.

Okoli nje so se zbrali vaščani.

Pred porotniki.

Preteklo je bilo po teh dogodkih že dokaj dni. Tone-tovo posestvo v Trnju je stalo osamljeno in tiho, kakor ob polnočnem času. Le redkokdaj je prišlo življenje v to žalostno hšo v tem času. Stara Barba se je preselila k Rupejevim in je prebivala tam. Skupno z Manico in Rupejevko je skrbela, da se je izvrševalo potrebno delo na polju in na travnikih, da ni vse zapoznelo in se ni delala škoda. V hišo pa je zahajala samo tedaj, kadar je bilo treba kaj spraviti v red, ali kadar so se dovažali v shrambe poljski pridelki. Ostali vaščani so se hiše ogibali, kakor bi bila okužena z ostudno boleznijo. Po ovinkih so hodili mimo in na daleč. Nekaj težkega in žalostnega je plulo mimo nizkih oken, nekaj temnega je zevalo izza njih, in zaduhel je bil zrak okoli in okoli.

V začetku to še ni bilo tako hudo. Bilo jih je sicer mnogo med vaščani, ki rajši mislijo slabo o svojem bližnjem, nego li dobro. A bili so vmes tudi taki, ki niso hoteli takoj verjeti, da bi mogel storiti takšno hudodelstvo človek, ki je bil znan kot priden, vesten in pošten mladenič daleč na okoli. Ti niso mogli verjeti dolgo časa. Toda ko le ni hotelo biti Toneta več domov, ko ga niso po dolgem zasliševanju izpustili iz preiskovalnega zapora, se je tudi peščica teh dobrih ljudi krčila od dne do dne. Tudi v njihovih srcih se je naselil dvom in niso se ga mogli otresti. In tudi so ga naposled obsodili v svoji notranjščini in tudi ti niso nazadnje več hodili mimo njegove zapuščene hiše.

K preiskovalnemu sodniku je bila povabljen tudi stara Barba in Manica in Rupejevka. Vse tri niso vedele ničesar. Vsaka je bila prepričana na dno svojega srca, da je Tone nedolžen, a kako se je moglo zgoditi, da je pričalo proti njemu toliko težkih okolščin, tega si ni mogla razložiti nobena. Da bi bil kdo drugi storil to hudodelstvo, v to je manjkalo vsakega sledu, tudi najmanjšega.

Preiskovalni sodnik jim je dovolil vsem trem, da so ga smele obiskati v zaporu po dokončanem zasliševanju in pred ječarjem.

Ko so stopile v ozko, temno celico, se Tone niti ni ozrl. Vtopljen v svoje misli je stal pod zamreženim oknom, naslonjen na stol. Niti slišal ni, da so se odprla vrata in da je kdo vstopil.

Manica je stopila prva noter. Ko ga je zagledala, so se ji začele tresti noge od prevelike razburjenosti. Uganila je bila njegovo veliko žalost in stisnilo se ji je srce ta hip še veliko tesneje nego tačas, ko so ga bili odpeljali in je tekla za njim, da bi ga bila videla.

Naglo je stopila proti njemu in mu je položila roko na ramo.

"Tone!"

Tih, komaj slišen je bil njen glas in tresel se je, kakor so se tresle njene noge.

Tone se je naglo obrnil. Sam ni verjel svojim očem.

"Manica, ti tukaj? V tej zapuščeni? V tem grobu?"

Ni mu mogla odgovoriti. Oči so ji strmele v njegov obraz, ki je bil blede in izsesan, kakor bi bil res vstal pravkar iz groba. Ni mu mogla odgovoriti, zastal ji je glas, dušilo jo je v grlu. In zahtela je na glas, da se je krčevito stresalo njeno telo.

Tone jo je prijel za roke.

"Ne jokaj, Manica; vesel sem, da te vidim."

Poljubil jo je na čelo in pristavil s trpkim nasmehom:

"Glej me, trden sem in ne bojim se ničesar in nikogar."

Manica se je zravnila in si je brisala solze, ki ji niso hotele zastati.

Tedaj sta stopili v ospredje tudi Barba in Rupejevka.

"Kako je, Tone? Upam, da prideš kmalu domov," je dejala Barba in mu je podala koščeno roko. "Glej, komaj te čaka hiša in te čakajo njive in travniki. Oj, Tone, ti ne veš, kako je vse zapuščeno, kako je žalostno, odkar te ni več tam. Zdi se mi, kakor bi za tabo plakale stene, kakor bi te klicalo iz njiv in travnikov."

"Res je, Tone," je pristavila Rupejevka. "Glej, mi smo trdno prepričani, da nisi kriv in da bodeš kmalu doma. Zakaj te ne izpuste?"

Tone se je nasmehnil še bridkeje.

"Zakaj me ne izpuste? Bog vedi! Prepričani so, da sem oni hudodelec jaz, in res so se vse okoliščine zaklele proti meni. Ne bo me še tako hitro domov, pred porotnike me bodo postavili."

"Moj Bog, moj Bog!"

Vse tri so viknile hkratu in klonile so jim glave.

Tonetu pa je tisti čas za hipec priplul pred oči njegov dom, njegove njve in njegovi travniki. Videl je, kako se vsipljejo solnčni žarki po hišni strehi, po rumeni pšenici, po visoki travi. In zbolelo ga je v srcu še huje in stemnilo se je pred njegovimi očmi. Hotel je še nekaj izpregovoriti, še nekaj vprašati, a zastajala mu je beseda.

Tedaj je pa pristopil ječar in je dejal z mirnim glasom:

"Treba je, da se poslovite."

Tone se je zdrnil, podal je vsem trem po vrsti desnico in je dejal:

"Skrbite doma za hišo in za drugo! Izkušal vam bom povrniti vašo sedanjo skrb. Morda mi bode kdaj to moč."

Zaprle so se zopet vrata ječe in ženske so stopale po dolgem hodniku nemo in s težkimi srci, kakor bi prihajale od pogreba.

Pred njimi je stopal ječar. Ko so bili na koncu hodnika, je dejal:

"Ne upajte mnogo, tu je skoro ni pomoči!"

Manica ga ni slišala, tako je bila potrta, a oni dve sta ga zrla brezizrazno, kakor bi ga ne razumeli.

In vso dolgo pot, tja gori do Trnja, so skoro vedno molčale, niso se upale govoriti, kakor bi se bale, da bi si z govorjenjem še bolj ne obtežile svojih src.

* * *

Potekel je teden za tednom, krajšali so se dnevi, po travnikih se je začel bahati jesenski podlesek. Vse je bilo posuto ž njim, kolikor daleč je seglo oko. Po osredkih se je pasla goveja živina, pastirji so kurili ognje in so čepeli ob njih, zaviti v stare, obnošene suknje. Po strniščih je čestokrat gosteje potegnila ostra sapa, zazibale in stresle so se v njej posamezne bilke, klonile so, kakor bi vedele, da se bližajo vedno težji in bridkejši trenotki, kakor bi vedele, da stoji za njimi neizprosna smrt z rezočimi brez-zobimi čeljustmi. Zbirali so se ptiči, njih jate so naraščale, a resen je bil njihov pogovor in njih oči so strmele daleč tja čez opustošene poljane; razmaknili so se bili morda pred njimi hribi, zašumelo je morda od blizu široko, nedogledno morje in videli so, kako daleč je njihova nova, začasna domovina, njih zavetje in pribežališče. Težko jim je bilo slovo od teh vrtov, od njiv in od travnikov, od vasi in gozdov, od studencev in potokov, težko jim je bilo in žalostno.

Jesen je bila v deželi, jesen se je naselila v človeških srcih.

In tiste tihe dni je bilo, ko je počil v Trnju glas, da je določen dan porotne obravnave proti Antonu Staniču. Še žalostneje je bilo tačas okoli hiše Tonetove. Nekatera drevesa so bila že gola in med njimi se je stiskala hiša, kakor bi hotela zlesti v tla, kakor bi čutila vso sramoto, ki se je bila razlila nad njo. Pot okoli nje je bila zarastla, ni je bilo poznati na njej stopinje človeške. Otroci si niso upali v bližino, izbrali so si bili svoje igrišče vso gori nad vasjo. Še celo golobi, ki so posedali včasih v dolgi vrsti gori na slemenu, so samo krožili semtertja visoko nad njo, spuščali so me tudi niže, a ko je bilo treba sestiti, so se premislili in odjadrali so dalje. Zasvetile so se njihove peroti, zašumelo je rezko po vzduhu, in izginili so daleč za drevesnimi vrhovi.

Natlačeno polna je bila sodna dvorana tisti dan, ko je stal Tone pred porotniki. Tudi iz Trnja in iz okolice so se bili zbrali ljudje tamkaj, vsak je hotel slišati na lastna ušesa in videti z lastnimi očmi, kaj se bode dovršilo.

Tone je sedel na zatožni klopi. Shujšal je bil v tem času, da ga skoro niso poznali domačini. Velika bledest in globoka žalost je ležala na njegovem obrazu. A premagal se je in vsak čas je siloma vzdignil glavo in se je ozrl po navzočih. Čutil je njihove poglede na sebi in pekli so ga kakor žerjavica. A hotel jih je vračati, hotel je pokazati, da je nedolžen. Toda kolikor bolj se je nagibala obravnava proti koncu, toliko niže mu je klonila glava, toliko mučnejši je bil izraz njegovega obraza. Vse je bilo proti njemu, uvidel je, da je izgubljen. In nazadnje niti ni več odgovarjal na vprašanja.

"Kaj naj vam še povem, gospodje, saj vidim, da mi ne verujete," je viknil obupno in ni več izpregovoril.

Vstal je državni pravdnik in izpregovoril je nekako tako-le:

"Gospodje porotniki! Pred seboj imate človeka, ki ga sicer slika izpričevalo občinskega predstojništva kot pridnega in vestnega. Njegovo prejšnje življenje je neomadeževano, a prišel je trenotek, ko je padel tako globoko, da niže ne more pasti. Neukročena strast po blagostanju, po lažjem in boljšem življenju ga je omamila, da je iztegnil svojo roko po tujem življenju in po tujem blagu. On sicer trdovratno taji najmanjšo krivdo pri tem zločinu, a iz današnje razprave je jasno kot beli dan, da nihče drugi ni mogel storiti tega čina. Naj vam pokličem v spomin samo dokazano dejstvo, da sta si bili rodovini Staničeva iz Trnja in ona iz Repnjega dolgo časa sovražni, in še tisti dan pred usodopolno nočjo, tisti semanji dan je umorjeni Stanič to priznal v pričo obeh prekupecev v gostilni z besedami: "Ni me hotel poznati do danes. Nobeden me ni hotel poznati, niti ti, niti tvoj oče, niti tvoja mati." To sta priči potrdili s prisego. Ali je mogoče, da bi se bila obadva še tisti dan tako sprijaznila, da bi bilo izginilo iz srca vse ono, da bi bilo tako hipoma izginilo vse, kar je tičalo in ključalo v srcih tako dolga leta? Ali je mogoče, da bi bilo to izginilo tako brez sledu, da bi bil Stanič iz Repnjega še tisti večer kar meni nič tebi nič brez vseh prič posodil obtožencu 250 gld.? In ako še pomislimo, kako poželjivo je obtoženec gledal denar, ki ga je prekupec Filip Žagar odštel staremu Staniču, da ga je Žagar celo moral opomniti: 'Fant, kaj tako zijaš ta papir, ali ga nisi videl še nikdar?' Ali je po vsem tem mogoče, da bi bil prišel ta denar v posest obtoženca na tako lep način kakor trdi sam? Jaz sem prepričan, da ne. Prepričan sem, da sta se oba sorodnika še tisti večer razšla v prepiru in da je želja po denarju že v gostilni rodila v obtožencu trdni sklep, da se polasti tega denarja. Opomnim naj tudi, da sta bila tistega večera obtoženec in umorjenec še pozno skupaj v krčmi pri Kovaču pod razpotjem. Vsi domači tam so se čudili, kako da sta ta dva prišla skupaj. Umevno je, zakaj sta tako dolgo tam ostala. Obtoženec je hotel starca nalašč pridržati, hotel je, da se tudi upijani. In to se mu je posrečilo. Tisti čas ni bilo v krčmi nobenega drugega več in tudi potnikov ni bilo več na cesti. Sama sta stopala dalje, stari Stanič z vinjeno glavo, a obtoženec s hudobnimi mislimi in s trdnim naklepom, da je ta čas danes najugodnejši. Kakor so dokazali zdravniki, se je izvršil umor kmalu po polnoči, a po priči gospodinji Staničevi iz Trnja in po izpovedbi obtoženca samega, je prišel ta domov takoj po prvi uri zjutraj. Od jase pod Repnjim pa do Trnja je sicer več nego uro, toda po stranskih potih in kdor je vaje hitro hoditi, pride lahko prej nego v eni uri. In obtožencu so te poti gotovo znane, in da se mu je po storjenem zločinu mudilo domov bolj nego kadarkoli, je pač umevno, saj je slaba vest najhujši bič, ki podi človeka, da mu ne more počivati noga. Toda k vsemu temu se pridružijo še veliko hujši dokazi, ki se nikakor ne dajo ovreči. V skrinji Antona Staniča se je našel denar, ki sta ga oba prekupeca spoznala, da je tisti, kakor ga je spravil v žep stari Stanič iz Repnjega. Da je ta denar starec posodil obtožencu, je nemogoče že iz onega razloga, ki sem ga poudarjal prej, še veliko bolj nemogoče pa je tudi iz razloga, ker je bil pri denarju tudi okrvavljen robcu in okrvav-

ljena srajca. Dež je sicer izpral kri gori na jasi, a ni je mogel izprati v skrinji. Obtoženec ni imel časa, da bi bil to izpral, ali se je patoliko zanesel na svojo srečo. Prehiteli so ga orožniki. Tudi to kri izkuša obtoženec opravičiti, toda to je tako preprosta pravljica, da je že smešna, da je ne more verjeti resen človek. Poleg rane iz samokresa je bil umorjenec tudi razpraskan na rokah in na vratu in odtod kri na robcu in na srajci. Ako bi pa tudi ti dokazi ne mogli prepričati koga izmed vas o krivdi obtoženčevi, vas mora prepričati dejstvo, da se je v skrinji obtoženčevi našel tudi samokres, iz katerega je bila izstreljena ena krogla. In ta krogla je bila, ki je prebila lobanjo staremu Staniču. Izvedenci so to dokazali. In ako obtoženec Anton Stanič pravi, da je ležal samokres v skrinji, odkar ga je bil kupil in da je tisto kroglo izstrelil prvi dan samo za poskušnjo, je to še bolj neverjetno nego ono opravičilo o krvavem robcu in o srajci. — Naj torej končam. Upam, da ste, gospodje porotniki, prav tako prepričani o krivdi obtoženčevi, kot sem prepričan jaz, in da bodele s svojim izrekom pomogli, da se izvrši pravična sodba."

V dvorani je bilo tačas tiho kakor v grobu. Nekoliko glav se je po končanem govoru državnega pravdnika staknilo skupaj, in tiho šepetanje se je potem začelo nekoliko časa po tem prostoru. Kakor bi bil prišel nenadoma od nekod veter in bi potegnil po suhem listju orumenelih kostanjev.

Toda ta veter ni prinesel hladila, to šepetanje ni olajšalo src šepetalcev. Nekaj težkega, soparnega je ležalo v vzduhu, je ovevalo poslušalce. Bilo jih je vnes največ, ki so bili prepričani o krivdi Tonetovi, a bilo jih je tudi nekaj, ki se niso mogli sprijazniti s to mislijo. A niti prvi niti drugi niso bili zadovoljni sami s seboj, vsi so čutili, da tukaj nekaj ni v redu.

Tonetu je med pravdnikovim govorom lezla glava vedno niže. Zazrl se je bil naposled v tla in njegove oči so strmele v deske. Videti je bilo, kakor ne bi slišal nobene besede, kakor bi bil v tem času okamenel. Toda proti koncu govora je nenadoma povzdignil glavo. Nek čuden nasmej je legel na njegova ustna, izraz njegovega obraza se je naenkrat izpremenil. Bilo je videti, kakor bi ga za hipec zapustila vsa razsodnost, kakor ne bi vedel, kaj dela.

Prav tačas ga je vprašal predsednik sodišča, ako ima še kaj povedati.

In tedaj je Tone vstal in se obrnil proti porotnikom ter je dejal z močnim glasom:

"Slišali ste, gospodje porotniki, da sem kriv. Kaj mi pomaga ves zagovor, saj mi nihče ne verjame in obsodili me bodele tako ali tako. Zatorej, da ne bodele imeli težkih src, vam povem sedaj, da sem svojega strica resnično sam umoril."

Zasmejal se je hripavo in se je hotel ozreti naokoli. Toda v tistem hipu ga niso hotele več držati noge in se sedel se je na stol in glava mu je omahnila na ramo.

Po dvorani je završalo, čuli so se vzkliki, porotniki so se začudeno spogledali. Pritekel je sodni sluga in je prinesel obtožencu kozarec vode. Pristopil je tudi zdravnik in si je dal opraviti okoli Toneta.

Črez nekoliko časa se je Tone zdramil. Pogledal je okoli sebe, videti je bilo, da ne ve, kaj se godi z njim. A polagoma se mu je vračala zavest, izprevidel je, kaj je storil. Zakaj je priznal umor? Kaj ga je k temu nagnilo? Sam si ni vedel odgovora. Tisti čas, ko je priznal umor, je bil sam prepričan, da je res storil to. In še sedaj se ni mogel te misli popolnoma otresti. A tu ni bilo več pomoči, sedaj oporekati bi bilo brezuspešno.

Zravnal se je na stolu kolikor mu je bilo mogoče in čakal reči, ki so imele priti. Odstopil je zdravnik, porotnikom so se stavila vprašanja in odšli so bili v stranske prostore na posvetovanje.

Dolgo časa je minilo med tem. Poslušalci so odhajali in prihajali, prezračevalnik v dvorani se je vrtel in se trudil, da bi spravil odtod ta soparni, ta težki vzduh. Tone je sedel mirno na svojem prostoru in se ni ganil. Pričakoval ni ničesar več, bal se ni ničesar več. Vedel je, da je izgubil vse, da se je porušilo nad njim vse, kar so kdaj sezidale njegove sanje.

(Dalje prihodnjič)

TO in ONO

ČRN POPER POVZROČIL PANIKO NA BORZI

V daljni deželi Indiji in sedanji republiki Indoneziji, je poper jako važen produkt za izvoz. V treh dneh pa je cena popru znatno padla in povzročila veliko paniko med veletrgovci. Maja meseca je prišlo na ameriški trg štiri-risto ton črnega popra iz Indonezije. To pa je škodovalo izvozu popra iz Indije. Druge poti ni bilo kot pocenitev popra iz \$1.40 za funt na \$1.18, kar je velika razlika. Nam, gospodinjam, ki poper rabimo pri kuhi le v majhnih množinah, se nam te številke izvoza zdijo ogromne za to začimbo naših jedi.

SVARILO BREZPOSELNIH

Kdor misli priti za delom v sončno deželo Kalifornijo, bo rajše zelo razočaran. Pomožni ravnatelj od State Employment Department opozarja delavce naj se rajši ognejo Kalifornije, ker država nima še za sedanji delavski trg dovolj zaposlitve. Res je to nad vse lepa dežela, a kaj pomaga, če človek nenajde zazluka.

SINTETIČNI SLADKOR ZA KUHO

Nova snov, katero je en kemist po naključju našel na koncu mokre cigarete, se imenuje sucaryl sodium. Nova snov ni tako sladka, kakor je saharin a ima to dobro lastnost, da ohrani sladkak okus tudi v kuhi pri največji vročini. Ali bo to sladkor pocenilo ali ne, tega notica ne omenja.

ZELJNATE GLAVE RABIJO NITROGEN

Za sto čevljev dolgo vrsto zeljnatih glav priporočajo dva in pol funta gnojov, ki se imenuje amonium nitrata in se kupi tam, kjer tržijo z umetnimi gnojili. Prvi funt porabi tedaj, ko sadiš rastlince, poldrugi funt pa pozneje, ko dela glavice.

Izreki o težki vesti:

Slaba vest je trnov grm, ki ob vsaki priložnosti bode.

Slaba vest je viharo morje, ki ven in ven besni.

Slaba vest je glasbilo, ki njega struna vedno brni.

Slaba vest je jabolko, ki ima črva v sebi.

Slaba vest je kovač, ki noč in dan udarja s kladivom strahu na nakovalno srca.

Slaba vest je sodnik, ki je prav res nepristranski.

Slaba vest je ura, ki je njen kazalec neprestano obrnjen proti tvoji pregrehi.

Kdor ima slabo vest, že zatrepeče, če sliši misko škrljati.

Kdor ima slabo vest, prebledi, če mu kao "pekel" samo v misel vzame.

NOHTI

Kakor ščit naj bi varovali trdni, roženi nohti konec prstov na nogah in rokah.

Svojo korenino ima noht v koži in od tam stalno raste tako, da moramo nohte striči, če se pri delu dovolj ne obrabijo, da ne zrastejo predolgi in niso v napoto. Strižemo jih vedno od stranskega roba proti sredini, vzporedno z obliko konca ali jagodice prsta, ki je polkrožna. Tenko kožico, ki raste ob korenu nohta in ga več ali manj prekrije, moramo s topim predmetom potisniti navzdol in to storimo najlažje potem, ko smo si nohte umili s toplo vodo in ščetko. Nikoli te kožice ne strižemo, ker je to ne le nepotrebno, temveč ker se pri tem kaj lahko ranimo s škarjicami, rana pa se na tem mestu rada ognoji in povzroča močne bolečine, ter skvari noht, ki ga je treba v takšnem slučaju večkrat odstraniti.

Nesnaga, ki se nabira okrog nohta in predstavlja takozvano "črno za nohtom", ni le viden in glasen znak zanikarnega človeka, temveč je večkrat tudi nevarna. V tej črni se zbirajo raznovrstne kužne kali. Zlasti gospodinje in kuharice bi morale zelo paziti na to, da imajo vedno čiste in skrbno negovane nohte. Pri kuhi kaj lahko занesejo z umazanimi nohti kali raznih kužnih bolezni v hrano in tako nevedoma povzročijo bolezni. Poleg tega se nam tudi gnusi jesti karkoli iz rok umazane gospodinje.

Pogosto povzroče bolezenske kali v zanohtju tudi obolenje prsta samega. Vsako, najmanjšo ranico koncem prsta okužijo in povzročijo gnojenje. Kakor črv (med narodom živi ta izraz) razjeda gnojno rano in kožo in se širi dalje v pokostnico in v kost, ki tvori ogrodje obolelega prstnega členka. Zdravljenje je dolgotrajno, vodi lahko do zastrupitve krvi in zahteva večkrat odstranitev obolelega prsta.

Težko je očistiti nohte, ki so zamenarjeni, ni jih težko očistiti, če jim posvetimo vsak dan nekaj minut. S toplo vodo, milom in ščetko si roke in nohte najprej umijemo, nato pa z lahkoto očistimo zanohtje in rob nohta.

Prav tako pazno, kakor nohtom na rokah, moramo posvečati tudi nohtom na nogah. Nohte na prstih nog strižemo pravilno tedaj, če jih strižemo v ravni črti, vzporedno z jagodico prsta, ne pa ob straneh globoko v kožo, ki se nahaja okoli nohta; ker tedaj se lahko noht urašča v kožo ob nohtu, kar povzroča močne bolečine. V tem slučaju navadno ni druge pomoči, kakor odstranitev nohta, ki nas odreši nevzdržnih bolečin pri hoji.

O želodcu.

Ker so želodčne bolezni tako zelo razširjene med nami, se bomo o tem še malo pomenile.

Že zadnjič smo rekli, da moramo pred vsem paziti na zobovje. Le zdra-

vo in trdno lahko zveči in melje hrano, da nas ne teži v želodcu. Če bi ljudje na to bolj pazili, bi izginila cela vrsta bolezni.

Želodca pa tudi ne smemo preobložiti. Paziti moramo, da ne jemo in ne pijemo preveč. Kolikokrat se čudimo, kako nekateri malo zavživajo in so vendar zdravi in krepki. Nasprotno pa oni, ki bašejo vase čez mero, tako radi obolijo i trpijo na bolnih želodcih. Gledati moramo da vedno zavživamo hrano in v gotovih presledkih. To vpliva na prebavo in imamo redno stolico. Poleg tega pa tudi želodec rabi počitka. In slabo je, če mu ga ne damo.

Za želodec je tudi dobro, da smo veliko na svežem zraku, da se zadostno pregiblamo in spolno utrujemo. Prehudi naporji so tudi želodcu zelo škodljivi.

Jed ne sme biti ne premrzla ne prevročna. Oboje je škodljivo želodcu. Biti se je jedil, ki se že razkrajajo, gnijejo ali plesnijo. Tudi alkohol, kava, čaj in razne dišave so škodljive.

Če hočemo, da bo naš želodec zdrav, si moramo zapomniti sledeča pravila:

1. Dobro zmleti in prežvečiti hrano.
2. Počasi jesti in ne previlko naenkrat.

3. Imeti moramo redno hrano, ki ne sme biti ne prevročna, ne premrzla.

4. Og'bat se prevelike množine raznih začimb.

Pa mi katera poreče: "O, to je vse preveč in prestrogo. Nič se ne ravnam po teh pravilih in vendar sem zdrava." Pa ji povem tole: Želodec zdravega človeka je potrpežljiv do skrajnosti. Dolgo se da mučiti in natezati, končno pa vendar odreče. Čim bolj trdni smo v splošnem — temveč odpornih sil ima tudi želodec.

Kaj pa storimo, če na želodcu obolimo? Najboljše sredstvo je post. Želodec potrebuje miru, dokler si oslavljeni deli ne opomorejo. Najbolje bi bilo za želodec, da bi sploh ne jedli. Seveda tega ne moremo zdržati, ker bi splošno preveč oslaveli in tako tudi drugače onemogli. Paziti pa moramo, kaj tedaj zavžijemo. V prvi vrsti ne sme biti hrana dražja. Biti mora še prav posebno fino zmleta, ker vsak košček draži in teži razbolen želodec še v večji meri. Jest moramo stvari, ki ne povzročajo preveč razkrajanja in plinov v želodcu t.j.: mleko, čaj, prežganka, riž, pasiran krompir, bel prepečen kruh, zdrob na mleku in podobno. Šele ko smo že iz najhujšega, potem je dobra tudi obara iz belega mesa in belo meso samo tudi. (Belo meso imenujemo telečje, kokošje, zajčje, golobje. Pa saj sem to že enkrat omenila.) Jest moramo počasi in le malo, malo naenkrat, da se želodec preveč ne razširi. Pred jedjo in po jedi je treba malo počivati.

Poleg hrane pa so še druga sredstva, ki nam pomagajo, da zdravje želodca pospešimo. Razni ovitki, masaža in elektrika so velikega pomena. Vplivati je treba tudi na živce, ki so prav

pogosto vzrok obolelega želodca. Velikokrat je ta tudi prvi znak začetne tuberkuloze, ki se pokaže šele kasneje.

Lepe uspehe prinese tudi izpiranje želodca potom gumijeve cevi. Na ta način se izprazni želodec vseh razkrajajočih in škodljivih snovi, ki so v njem in sluznica se izčisti.

Seveda pa se je v teh stvareh obrniti na zdravnika, ki bo najbolje uvidel česa je treba.

Mati more preživljati devet otrok, a mater težko prehrani devet otrok. Na otroku se vidi, kakšno mater ima.

Kje oče kaznuje in mati pomiluje, odgoja taka — je prazna tlaka. Lenoba je mati vseh pregreh. Previdnost je mati vseh čednosti. Sreča je preprostim prava mati. Toplo, pa ne kot leto; dobro, pa ne kot mati.

GRADITELJI

(Prevod Henry Wadsworth Longfellowe pesmi "The Builders")

Arhitekti smo usode,
stene časa gradimo;
stene dobrih del so znane,
če se istih vadimo.

Slabega nič ne rabimo,
vse na svojem mestu le
naj bo, — le tako zidajmo,
stavba da ne zruši se.

In za stavbo, ki je v gradbi
čas daje nam vse blago;
naši "danes" in pa "včeraj"
so opeke vsem zato.

Kdor gradil, ravnal drugače,
vse površno dokončal,
lahko na stopnicah slabih
se spotaknil bo in pal.

Gradi danes skrbno, močno,
trden vzdaj si temelj,
da boš v hiši varno živel,
da strahu ne boš imel.

Le na ta način bo stavba
cela in popolna vsa;
s strehe njene mirno gledal
svet boš, — zrl do neba.

Vlagaj torej sam opeke
v vrsti pravi, — brez vrzel.
Ne odlašaj, — stavbo kmalu
da pod streho boš imel.

V davnih časih mojstri skrbno
templje so gradili vsi,
ker bogovi po njih veri
vedno vse so videli.

Delo dobro le vršimo
vidno in nevidno že,
stavbo, — mir da božji vladal,
v nji da čisto bude vse.

Ivan Zupan

ZLAT JUBILEJ

Dne 10. julija bo praznovala svoj zlat jubilej naša zvesta sestra Anna Petrich. Bila je dolgo let v glavnem uradu in ustanovila je veliko podružnic, zlasti v Pennsylvania.

Sestra Petrič je bivša predsednica podružnice št. 54, Warren, Ohio. Toda zadnja tri leta se nahaja v Fontana, California, kjer sta si z možem Johnom kupila nov dom, sin Johnie ima pa v oskrbi prejšnji dom v Warren, Ohio.

Vse najboljše, Anna! Bog Ti daj zdravja še mnogo let! Naslov v Fontani, California je: 840 E. Foot-hill Blvd.

MRS. URSULA PIERCE

No. Braddock, Pa. — Pri naši Zvezi imamo več oseb, ki so mnogo storile za napredek v članstvu in tudi v vseh drugih ozirih. Med temi pridnimi sotrudnicami je sestra Uršula Pierce, katere sliko prinašamo na naslovni strani te Zarje.

Mrs. Uršula Pierce je bila rojena 1. januarja, 1890, v Derganju Selu, Pošta Straža. V Ameriko je prišla leta 1907 in se naselila v Coloradi, kjer se je tudi poročila. Moža je ubilo v rudokopu, ko je bila prva hčerka stara komaj devet mesecev. Z drugim možem je imela osem otrok, torej devet vseh skupaj in tudi drugi mož je bil poklican v večnost že več let od tega in je morala sama največ skrbeti za vzgojo svojih otrok, kar je pa storila zelo pohvalno in plemenito.

V družini so Mary, stara 41 let; Genevieve 35 let; Rudolph, 39 let; Emily, 33 let; Josephine, 26 let; Frances, 28 let in Richard 24 let. Hčerke so vse poročene in so dobre gospodinje, sin Rudolph je pharmacist in Richard je zaposlen na postaji. Mrs. Pierce je bila 25 krat stara mama od katerih vnukov živi dvajset in pet jih je umrlo.

Mrs. Pierce je ustanoviteljica podružnice št. 27 v No. Braddock, Pa., in je bila deset let tajnica. Skoraj v vsaki kampanji je pridobila nekaj novih članic ter bila vse skozi aktivna pri vseh prireditvah. Ona je zelo dobrega srca in zelo rada pomaga, kjerkoli more in kadar je bil nov porod pri hčerah ali snahah, je bila vedno vsem na uslugo. Pri svojih 60 letih je prav živahna in zelo rada gre v družbo. Zanimajo jo tudi kegljanje in gre s svojimi hčerkami prav rada kegljat. Prav rada tudi prepeva in tudi pleše rada ter jo veseli gledati tudi druge pri plesnih veselicah, ko se veselo zabavajo.

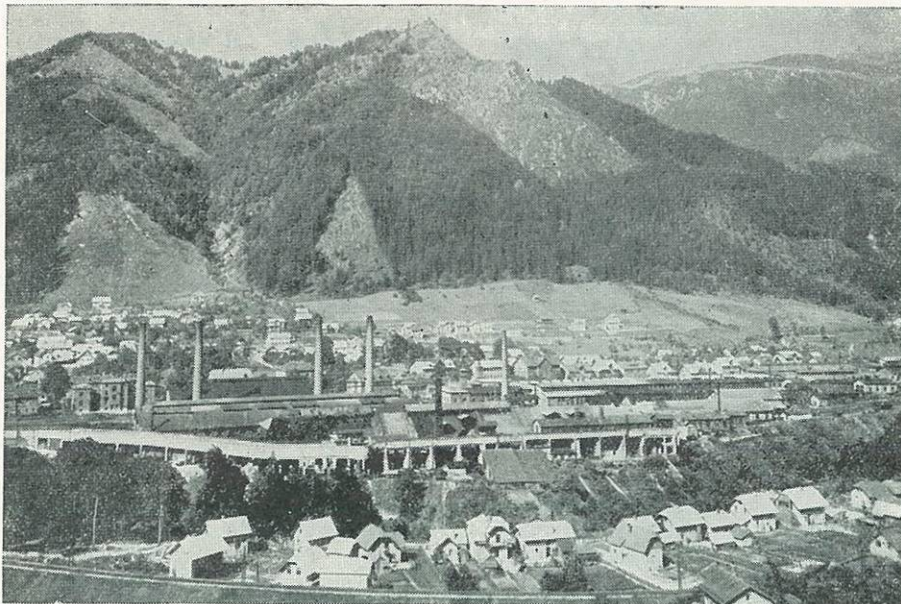
Bog daj, da bi dočakala še mnogo zdravih in veselih let! Zveza ji bo pa za vedno hvaležna za vse njene zasluge in dobra dela. Bog ji plačaj! — A. N.

IVAN ZUPAN UMRL

Pretresla nas je vest o smrti obče poznanega in spoštovanega časnika in pesnika Ivan Zupana v četrtek 15. junija, 1950.

Pokojni Ivan Zupan je imel mnogo prijateljev, ki ga bomo zelo pogrešali. On je zapustil dragoceno dedščino v svojih poljudni pesnitvi in prevodih lepih del angleških pesnikov, katero smo zadnje mesece prinašali v Zarji. Imamo jih še nekaj na rokah, katere je blagi mož izročil naši Zarji za priobčitev. Stanoval je na 493 E. 120 St., Cleveland, Ohio.

Spomin na Ivan Zupana bo ostal vedno blag med nami. Naše globoko sočutje družini nad izgubo dobrega očeta.

Spomini na stari kraj

JESENICE

Jesenice so včasih
primerjali z ameriškim
Pittsburghom.

Ženski svet

PARLAMENTARKA MISS ALICE BACON

V ANGLIJI se je Delavska stranka še obdržala na krmilu in od 27 članov eksekutive, je bila za vodjo (chairman) izvoljena še prav mlada dama Miss Alice Bacon. Pred 5 leti je začela svojo politično karijero, ko je kandidirala na Delavskem tiketu v Nižjo zbornico in porazila konservativce z 8500 glasovi večine v Leeds okraju. Iz zelo revnih in skromnih razmer se je ta ženska povzpela zelo visoko s svojo veliko inteligenco in vztrajnostjo. Njen oče, rudar, ji ni mogel dati večje in boljše izobrazbe, ampak kljub vsem oviram in zaprekam je že s 16tim letom graduirala kot učiteljica ljudskih šol. Učiteljska plača je krila njene skromne zahteve a ta poklic ji ni nudil večjega duševnega razvoja.

Začela je politično delovati in po petih letih ji je uspelo priti v parlament. Dotlej ni prestopila meje svoje domovine, a politično delavna je prejela nalogo obiskat razne dežele in državnike. V Moskvi je bila sprejeta v avdienci Stalina, ki je na njo napravil najboljši vtis, čeprav se ta dama ne strinja z naukom, katerega on predstavlja. Miss Bacon je uverjena, da bo Delavska stranka poskrbela delavstvu vse ugodnosti, ne da bi koga zaslužnjila, kakor se to dogaja pod komunističnem režimom. Kot poslanec dobre volje je obiskala Kanado, Združene Države, Poljsko, Avstrijo in novo državo Izrael. Povsod je ta poslanka napravila močan vtis, ker ima lep nastop in je izvrstna govornica ter pozna razmere po svetu. Pravijo, da bo ta odlična ženska boljše zastopala Delavsko stranko, kakor jo je visoko izobraženi Marksist, profesor Harold Laski. On je smatral komunizem "val bodočnosti" med tem, ko se Miss Bacon ne briga za te teorije, niti ne verjame da bi bila večina članov Delavske stranke navdušena za nje.

Za časa njenega bivanja v Rusiji, je ona imela priliko videti razliko življenjskega standarda med navadnim ljudstvom in birokrati. Med politično kampanjo bi jo bili radi spravili v zadrego z vprašanjem: kakšna je razlika med

socijalisti in komunisti. Na vsa taka izzivanja je rekla, da je bila Anglija obvarovana pred komunističnim nasiljem tekom petih let odkar je Delavska stranka na krmilu. Izkazalo se je, da mi ne maramo komunizma, ampak zaposlitev za vsakega delavca in več socialne dobrodelnosti za vse. Da ljudstvo ne mara komunizma je dober dokaz dejstvo, da je v premogarskih okrožjih Wales-a komunizem skoro čisto izginil, čeprav je imel pred leti tam veliko zaslombo pri premogarnjih.

KANDIDATINJA ZA GOVERNERKO

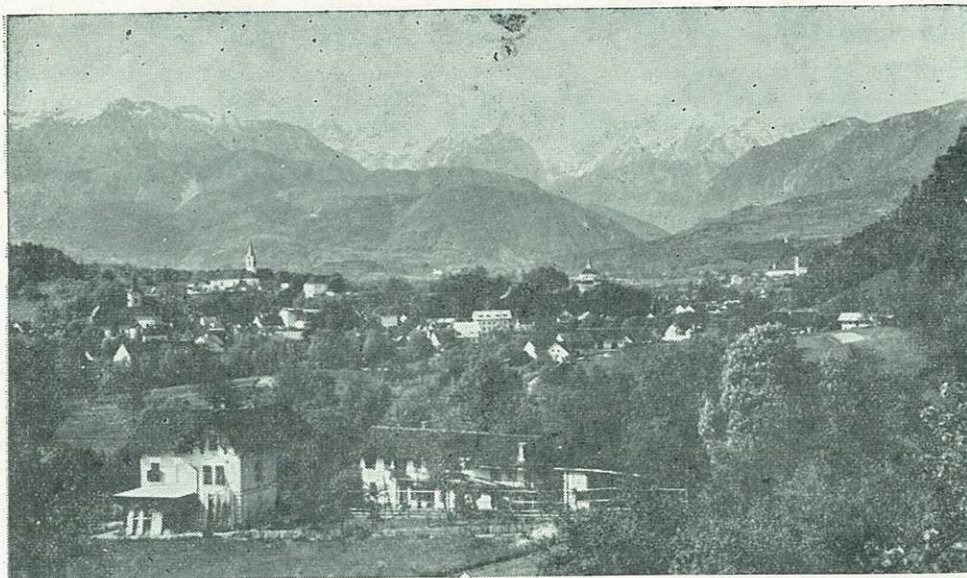
V Phoenix, Arizona, je v tekmi za governersko mesto sedanja State Auditor, gospa Ana Frohmiller. V mestni službi je že celih 24 let in je dobra poznana med volivci in meščani. Če ji bo sreča mila, bo ta ženska prav governerska v Arizoni. Do danes si ni še nobena žena upala kandidirati za tako odlično mesto v državi. Ako bo gospa Frohmille zmagala, bo ta pomenilo zmago za demokrate, med katero skupino spada tudi ona.

POSTAVA ZA ENAKE PLAČE

NAM — The National Association of Manufacturers je zavrnila predlog, da bi se sprejela postava o enakih plačah za delavce in delavke. Leo Teplow, ki je član NAM's Industrial division, je povedal kongresu, da je škoda papirja in dela, ki bi ga postava zahtevala. Pravi, da so vsi člani NAMA za enake plače za enako delo in zato bi bila taka postava čisto odveč. Je pa tudi dvomljivo, da bi se vsi delodajalci ozirali na ta princip, ako ni nobene postave, ki to določa. Zakon pa mora vsak upoštevati pa če ima kaj čuta pravičnosti ali ne.

Delavke naj se povsod dobro informirajo o delavskih zakonih v dotični državi, kjer so in če ima država zakon o enakih plačah, naj se delavke ne dajo izkoriščati, da bi opravljale enako delo kot moški pa prejemale manjšo plačo zato.

Tudi v državah, kjer je postava te enakosti delavskih plač, se dogajajo krivice napram delavkam in radi tega se mora žensko delavstvo samo varovati pred izkoriščanjem.

—★—

**Kamnik,
na Gorenjskem**

—★—

ŠOLNINSKI SKLAD

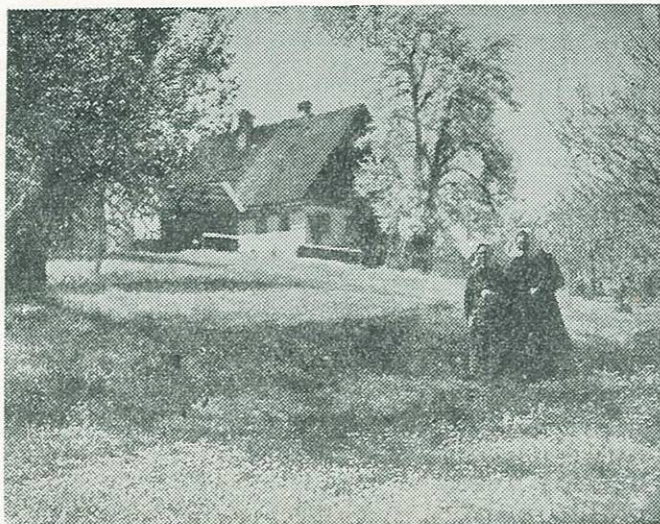
Marc, April in Maj 1950

Preostanek v zadnjem poročilu	\$10,287.81
Dividendi od Boston Fund, Massachusetts	
Fund in Incorporated Investors	\$41.57
V spomin pokojne sestre Mary Peterlin, Cleveland, Ohio so darovali:	
Podr. št. 41, Cleveland, Ohio	
Ella Starin, Cleveland, Ohio	2.00
namesto venca	8.00
Albina Novak, Cleveland, Ohio	5.00 15.00
V spomin Mrs. Helene Mally darovala	
Albina Novak, Cleveland, Ohio	5.00
Podružnica št. 26, Pittsburgh, Pa.	5.00
Mary Coghe (26)	3.00
Agnes Klobuchar (26)	2.00
Mary Potochnik (79)	.50 72.07

Preostanek 31. maja \$10,359.88

Josephine Erjavec, gl. tajnica.

Na potu k pobožnosti . . .

STOLETNICA MOHORJEVE DRUŽBE V CELOVCU.

Približuje se 100 letnica najvažnejše slovenske ustanove: 100 letnica Mohorjeve družbe. Ustanovljena je bila namreč leta 1851. Njen slavní ustanovitelj je bil svetniški škof Anton Martin Slomšek. Nepopisne so dobrote in blagoslov, ki ga je družba razlivala na slovenski narod v dolgih 100 letih. Starejši naši naseljenci se še dobro spominjate, kako nestrpno ste pričakovali leto za letom trenutka, ko vam je bilo naznanjeno: Mohorjeve knjige so dospele. In takrat so se pričeli prijetni slovenski večeri v naših družinah. Eden izmed članov družine je na glas bral Mohorjevo knjigo in ostali so poslušali. Nad 19 milijonov svojih knjig je že razposlala Mohorjeva družba med naše rojake . . .

Plemenita ustanova zasluži torej vse naše priznanje in vso našo globoko hvaležnost. Toda to naj se ne kaže samo v mislih in v besedah, temveč v dejanju. Ravno zdaj je družba v takem položaju, da potrebuje od nas dejanj in žrtve. Ali veste, na kak način?

Ameriški Slovenci moramo nabrati vsaj 1000 naročnikov kot jubilejni dar Mohorjevi družbi.

Začnimo takoj z nabiranjem naročnine. Tisti, ki ste že lani pomagali, pomagajte tudi letos. In še novih zastopnikov moramo pridobiti, ki bodo šli na delo. Najbolj praktično bi bilo, da bi po slovenskih farah priporočili in pobrali naročnino častiti dušni pastirji. V pomoč naj bi jim pa bili zastopniki Ave Marije in zastopniki drugih katoliških listov. Ti zastopniki imajo dolgoletno skušnjo in če bodo ti prišli, je uspeh zagotovljen.

Mohorjeva družba v Celovcu se ima boriti z velikimi finančnimi težavami, ker je bilo med vojsko vse njeno premoženje zaseženo od nemških nacistov, ki so izropali vso premičnino in odpeljali tiskarske stroje. Družba mora zdaj začeti popolnoma znova. Koroških Slovencev je premalo, da bi vse zmagali sami, goriški Slovenci so v drugi državi, zato se obračajo na nas, da jim pomagamo. Morda bi mogel kateri naročnik svoji naročnini malenkost pridejati kot podporo Mohorjevi družbi. Od Slovencev v domovini družba ne more pričakovati nikake pomoči in je torej popolnoma odvisna od podpore od naše strani, ki smo izven domovine.

Glavni poverjenik Mohorjeve družbe za Združene države Amerike in za Canado je p. Odilo Hajnšek OFM. Njemu pošiljajte nabrano naročnino in morebitne darove. Naročnina za Mohorjeve knjige za leto 1951 stane \$1.25. Izšel bo jubilejni Koledar in Slovenske večernice. Z nabiranjem začnite takoj, da vemo, koliko knjig naročiti in da vemo, koliko knjig tiskati. Vsaj do meseca septembra bi radi nabiranje zaključili.

Naslov poverjenika: Rev. Odilo Hajnšek OFM
Box 608, Lemont, Ill.

PRI PODRUŽNICI ŠT. 43 V MILWAUKEE

Sheboygan, Wis. — Članice naše podružnice so mi naročile naj v njih imenu v Zarji objavim zahvalo podružnici št. 43 za prijazno postrežbo in prijetno zabavo ob času praznovanja njih 20 letnice. Posebej se zahvaljujemo kuhinjskemu štabu, ki je pred odhodom poskrbel za naše članice ter odbornicam za prijazen sprejem in poklonjene šopke.

Podružnica št. 43 je bila ustanovljena takoj po Zvezini konvenciji vršči se v Sheboyganu leta 1930. Ustanoviteljica podružnice je Mrs. Barbara Kramer iz San Francisco, Cal., svoječasná aktivna Zvezina delavka. Podružnica danes šteje 111 odraslih in 25 mladinskih članic, kar je za dotični del milwauškega mesta prav lepo število.

Program je vodila Mrs. Rose Kramer, mlada predsednica — hči moje sošolke. Rekla je, da je nekam nervozna, ker je to bil njen prvi javni nastop, a program je izpeljala perfektno in kaka nervoznost se ji ni poznala. Delavna tajnica in ustanovna članica Mrs. Mary Bewtz, je podala kratko zgodovino ter se v imenu ustanovnih članic najlepše zahvalila vsem trem zunajnim podružnicam za veliko udeležbo. Predstavljene so bile še ostale ustanovne članice. Sodeč po njih cvetočih obrazih, bi človek mislil, da niso dosti starejše kot njih podružnica. V spomin umrle predsednice in ustanovne članice Mrs. Gertrude Delopst, je bila na glavni mizi, pred velikim šopkom, postavljena njena slika, njen soprog in otroci, pa so bili častni gostje. Podružnica zasluži vso priznanje za ljubezen in spoštovanje, ki jo ima do umrle sestre.

Servirala se je okusna večerja nakar je sledila splošna zabava s plesom. Razpoloženje je prišlo do viška, ko so nastopili pevci in igralci rodod iz Švice, katere je adoptirala slavna Schlitz pivovarna, da s petjem in godbo oglašajo svoj produkt. Bilo je nekaj posebnega. Vsi navzoči smo bili očarani od lepega petja in muzike. Kaj takega bi še radi slišali.

Toraj, kadar boste še kaj posebnega imele, pa spet pridemo.
Marie Prislund

Št. 1, Sheboygan, Wis. — Drage sestre: Veže me dolžnost, da se zahvalim našim članicam, ker se prav lepo udeležujete sej. To človeka razveseli in ima veliko večje veselje do dela, ko vidi, da ima tudi članstvo veselje do podružnice. Iz srca se zahvaljujem vsem tistim, ki se zanimajo za zabavo po seji, in slavijo svoj rojstni dan, kar se vrši vsake tri mesece. Iskrena vam hvala, drage sestre za požrtvovalnost in želim vam vsem skupaj, da bi dočakale še mnogo zdravih in veselih dogodkov in da bi imele še večkrat skupaj lepo razvedrilo.

Poročam tudi, da naš šivalni klub ne bo imel sestanke skozi poletje. Odložile smo za ta čas, ker je prevroče za nas. Imele smo zelo lep užitek med letom pri svojih sestankih, kakor tudi prijetno zabavo. Na zadnjem sestanku smo pa prav lepo zaključile sezono in se poslovile druga od druge ter zapele veselo nekaj naših lepih pesmic in tudi tisto, "Gor čez jezero".

Drage članice, prosim, da bi se potrudile za nove članice. Jaz vem, da ima vsaka še prijateljico, sestro ali hčerko, ki ni pri Zvezi in bi gotovo se nam pridružile, če bi se me potrudile jih pridobiti v svojo sredo. Prosim lepo, upoštevajte to prošnjo.

Med nami je več članic, ki so rahlega zdravja. Prosim obiskujte bolne

sosestre in jim naredite vsaj za nekaj časa veselje. Vsem bolnim želimo, da bi se kmalu povrnila med nas, ker jih zelo pogrešamo.

Srčen pozdrav vsem našim glavnim odbornicam in članicam!

Theresa Zagozen, tajnica

Št. 2, Chicago, Illinois — Prosim članice, da bi se v lepem številu udeležile prihodnje seje 13. julija. Kakor je bilo že poročano, se vrši v nedeljo 16. julija ZVEZIN DAN v Lemontu. Letos bo tudi Zveza obhajala desetletnico romanja k Lurški Materi Božji. Torej članice, upoštevajte to lepo navado in pridite ter pripeljite tudi svoje prijatelje, da se razveselijo med nami pod košatimi drevesi in snidejo s svojimi znanci. Imele bomo na razpolago bus in kdor se hoče peljati z busom, se naj ob času priglasi pri Mrs. Železnikar, Lillian Kozek, Mary Tomažin ali spodaj podpisani. Bus bo čakal pri cerkvi sv. Štefana, 22 Pl. in Wolcott ob pol deveti uri zjutraj. Maša pri grobi bo pa kakor po navadi, ob enajstih dopoldne. Popoldne bo pa za vse dovolj proste zabave, kar bodo poskrbele članice podružnic št. 2 in št. 20.

Bunco party, katerega je imela podružnica v aprilu je prav dobro izpadel. Imele smo dober uspeh. Hvala članicam in vsem drugim za lep poset.

Koncert pevskega zbora podružnice št. 2, ki je bil podan 29. aprila je prav dobro in povoljno uspel. Dvorana je bila polna pri programu in zabavi, kar je v veliko veselje in zadoščenje tistim, ki se trudijo. Hvala vsem, ki ste nas ta večer posetili. Zahvala tudi mešanemu zboru Adrija, ki je prvič nastopil na našem programu in moškemu zboru Prešeren za sodelovanje. Oba zbora sta izborna zapela lepe narodne pesmi ter s svojim nastopom povečala naš koncert. Hvala vsem skupaj in ob priliki vam vrnemo.

Za nedeljo 28. maja smo pa bile objavljene od naše glavne predsednice Albine Novak v Cleveland, da tam podamo koncert z igro v čast in priznanje vrli, bivši glavni podpredsednici Mrs. Frances Rupert od clelandskih članic za njeno delo in požrtvovalnost pri društvih in sploh za vse, kar je dobrega storila v svojem zaslužnem življenju. Dvorana je bila nabito polna občinstva, kar gre zasluga in zahvala glavnim odbornicam in članicam, ki so imele stvar v oskrbi. Največ zahvale pa zasluži glavna predsednica Albina Novak za tako težko delo in trud, ter njenim zvestim pomočnicam Elli Starin, Frances Sušel, Mary Urbas in Rose Racher, Evelyn Krizay in Frances Sietz za tako lep sprejem in postrežbo. Zelo ste se potrudile za našo udobnost in gostoljubnost, ki ste nam jo izkazale v kratkem času bivanja med vami. Ker bi se danes moj dopis preveč zavlekel, bom poročala o obisku v Clevelandu in našem potovanju več prihodnjic.

Opomni, naj še vse naše članice, da je kampanja za pridobivanje novih članic v polnem teku. Pobriganje se malo ter pripeljite kaj novih članic na prihodnjo sejo.

Vas vse prav lepo pozdravljam in kličem: Na svidenje v Lemontu 16. julija!

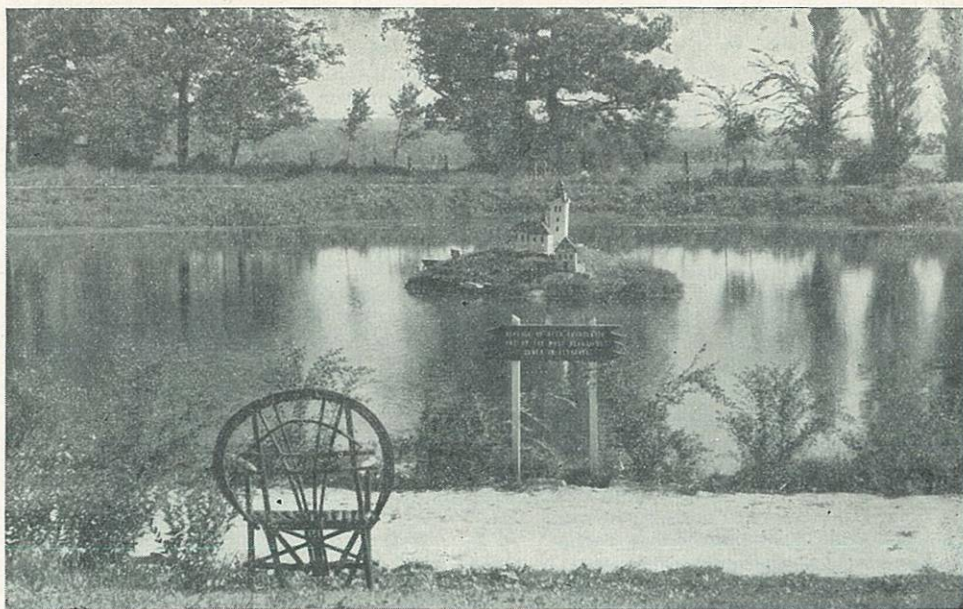
Mary Kovačič, zapisnikarica

Št. 3, Pueblo, Colorado — Zelo je vsa priroda krasna ob poletnem času, toda tudi v tem prelepem času se vrstijo med nami žalostni dogodki. Poročam, da je smrt posegla v našo podružnico in na Materinski dan 14. maja, zjutraj, poklicala v večnost sestro Frances Carara. Ko sem jo v bolnišnici obiskala mi je rekla: "Z menoj je končana zemeljska pot". — Seveda ji nisem verjela, toda ona se ni motila. Draga sestra: Tvoj glas je utihnil za vedno. Odšla si od nas v kraj, kjer vlada večni mir. Prej ali slej pridemo tudi mi za Teboj! Sestri Mary Mišmaš, ki je rodna sestra pokojne, ter vsem preostalim sorodnikom, izrekamo globoko sožalje. Vsem nam dobro poznana Mrs. Mary C. Terlep iz Jolietta, Illinois, je sorodnica pokojne F. Carara.

Drage sestre: Vabim vas vse, da pridete na sejo, kadar naša članica umrje, ker beremo obrednik in molimo za pokojno. Vse se ne morete ude-

V Lemont, Illinois,

je pred groto majhna oblika blejskega jezera in otoka. Lansko leto je eden od patrov posvetil mnogo časa, da je lepo obzidal ob krajih jezera, in bomo prvič videli letos, kako zgleda z novim "obrežjem." Pridite v Lemont 16. julija, ko se bo vršil Zvezin dan in bomo obhajali desetletnico našega romanja.

ležiti spreveda, toda na sejo pa prav lahko pridete v lepem številu.

Naša sestra, Mamie Pugel, se je zdravila pet tednov v Thornton Minor Hospital, Kansas City, Mo., zaradi opasne bolezni, katera jo je mučila. Sedaj se dobro zdravi in imam izvrstno strežnico, mamie, Mrs. Mary Kogovšek. Mamie, vse smo vesele za tvoj srečen in zdrav povratek.

Dne 23. maja sem imela lep sestanek s članicami v Leadville, Colorado. Moja globoka zahvala vsem, ki ste prišli na sejo, čeprav je sneg padal kot za stavo. Hvala Rose Champeau in Bertha Brandt za kooperacijo in postrežbo. Spoznali sva se s sestro Kaplan in domenili, da sve sosedi iz stare domovine. Obiskala sem sestro Mary Klune, ki je prestala nevarno operacijo in je še vedno pod zdravniško oskrbo. Bog Vam daj vsem ljubega zdravja!

Ne pozabite, da je v teku kampanja za nove članice in pomnite, da s tem nam je zagotovljen obstoj naše organizacije SZZ!

Anna Pachak, predsednica

Vesela novica!

Vest, ki jo prinaša sestra Anna Pachak, predsednica podružnice št. 3 in glavna podpredsednica, o lepi seji v Leadville, Colorado, je ena najboljših novic za ta čas. Odkar sem sama osebno spoznala prijazne članice v Leadvillu sem vedno želela, da bo prišel čas, ko bodo imele zopet lepe seje. Torej vso pohvalo in obilo bodoče sreče št. 78 v Leadville, Colo. — A. N.

Št. 6, Barberton, Ohio — V nedeljo 28. maja se nas je več članic in prijateljev iz Barbertona podalo v Cleveland na prireditev v počast in priznanje Mrs. Frances Rupert, ki se je vršila novem društvenem domu na Recher Avenue. Lepa zabava nam bo ostala dolgo v prijetnem spominu. Najlepša hvala pevskega zboru od podružnice št. 2, Chicago, Illinois in moškemu zboru Slovan za krasno petje. Program je bil izvrsten za kar priznanje

OB DESETLETNICI ROMANJA V LEMONT

Letos bo že deset let odkar je Zveza pričela lep običaj in sicer romanje na ameriške Brezje. To romanje se je nadaljevalo vsako leto meseca julija ob veliki udeležbi članic, prijateljev in znancev. Prihiti so od blizu in daleč. Podružnice naših članic so bile zastopane kar najboljše, pripeljali so se z busom, vlakom in s svojimi avtomobili.

Romanje v Lemont, je ena najlepših Zvezinih prireditev vsega leta. Članice se že od leta do leta pripravljajo za ta poseben dan, da ga preživijo na prostem na tem lepem prostoru. Tudi Lemont sam, grotta in nato park pri groti je še lepše vsako leto za kar skrbijo naši očetje Franciskani. Letos bo tudi dograjen Baragov dom, kjer bodo našle naše članice in prijatelji lep prostor za oddih ne samo za en dan toda tudi za dalj časa. Tudi pri šolskih sestrah, ki imajo svoj prostor tik ob meji Ameriških Brezjah vedno prijazno postrežejo našim romarkam in imajo tudi svoje prostore na razpolago.

Tudi letos bo tako romanje, kjer se snidemo pri semenišču, nato — vse zbrane v procesiji odkorakamo proti grotti. Tu se bo darovala sveta maša za žive in mrtve članice naše organizacije. Pevski klub iz Chicago pod. št. 2. bo skrbel za lepe pesmi med sveto mašo. Po sveti maši se bo lahko dobilo lunch pri bari kakor tudi druga okrepčila. Tudi druge zabave bo dovolj za popoldne. Torej, drage članice in prijatelji, udeležite se zopet te pomembne slavnosti naše organizacije dne 16. julija. Za spomin pa dobite lep spominček, ki Vas bo spominjal na udeležbo na Ameriške Brezje ob desetletnici.

Na svidenje vsem skupaj!

JOSEPHINE ERJAVEC, gl. tajnica

glavnim odbornicam in vsem, ki so se zavzele za to pomenljivo predstavo. Najlepša hvala vsem skupaj za lepo zabavo. Mrs. Rupert pa želimo, da bi bila še dolgo let med nami in da bi ji Bog krepil zdravje!

Z veseljem poročamo, da smo dobile dve novi članici. Pristopila je Evelyn Janchar, soproga novega zdravnika dr. Leonard J. Janchar, ki je izbral Barberton za svoj urad. Mlademu zdravniku želimo najlepši uspeh in izreka-mo toplo dobrodošlico v našo naselbino! Druga je pristopila Anne O'Breza, hčerka sestra Mary Postovič, ki je že dolgo let med nami. Obema novima članicama kličemo: dobrodošli! Upamo vaju videti večkrat na seji.

Čestitke Mr. in Mrs. Andy Glynn, ki sta ponosna na novorojenko, zalo

deklico. Dekliško ime matere je bilo Molly Lukezic.

Nekaj naših članic se zanima za Zvezin dan, ki se vrši v nedeljo 16. julija v Lemontu. V naši cerkvi se bo isto nedeljo vršila zlata maša č. g. Merkuna. Naše čestitke! Torej bo nedelja 16. julija zelo važna za vse. Katera se zanima za potovanje v Lemont, jim bom radevolje dala vsa pojasnila glede skupnega potovanja.

Naše čestitke novoporočencema Pat in Don Slack, ki sta se poročila 6. maja. Ženina mati, Anne Kotnik, je naša članica.

Iz višje šole v Barbertonu so graduirali Bob Okolish, Larry Kotnik in Glenn Krizay. Njihove mame so naše članice. Vso srečo želimo nadarjenim dijakom.

Sestre, udeležite se mesečnih sej. Vaša navzočnost bo zelo dobrodošla. Ne pozabite tudi, da je v teku kampanja za nove članice. Potrudimo se, da bo tudi naša podružnica imela v tej kampanji lep napredek!

Evelyn Krizay, predsednica

Št. 10, Cleveland (Collinwood), Ohio. — Članice šivalnega kluba so določile, da gredo zopet letos na zlet k Mrs. Rose Lopp v Geneva, Ohio, kjer smo bile tako imenitno postrežene lansko leto, za kar se ji priskrbo zahvalimo. Gotovo bo zopet dan 27. junija dolgo v našem spominu in če bomo žive in zdrave, bomo gotovo ponovile zlet vsako leto.

Listki za lepe nagrade, oziroma ročna dela, gredo precej dobro izpod rok. Kdo bi ne bil vesel tako lepega ročnega dela? Če bi vse videle lepe stvari, ki bodo oddane, bi gotovo z veseljem vzele eno knjižico ali še več. Katere jih še nimate, si jih gotovo nabavite, ker se ne ve, katero bo doletela sreča. Obenem pa s tem tudi lepo pomagajte ročni blagajni. Listke dobite pri članicah šivalnega kluba ali pa se obrnite direktno name in jih bom radevolje poslala. Ako pa stanujete v moji bližini, jih bom pa kar v hišo prinesla, ali se pa oglasite pri meni.

Pri družini Osolin na Holmes Avenue so se oglasile vile rojenice ter pustile krepkega fantka, ki je drugi v družini. — Pri družini Miklaučič (Švigel) na 147. cesti so pa dobili zalega fantka — prvorojenčka. Naše iskrene čestitke vsem srečnim družinam!

Dolgo časa se nahaja na bolniški postelji sestra Mary Batich, 684 East 160 cesti in kakor mi je poročala, ko sem jo obiskala, se bo podala v bolnišnico. Dolga bolezen ni prijetna, zato pa članicam priporočam, da obiščete svoje bolne sestre. Operacije so pa srečno prestale sestre Angela Rolih na Arms Avenue, Jennie Krasovec na Nottingham Road in Jennie Sulen Shultz na Midland Avenue. Resno sta bolni tudi sestra Jennie Baraga na Holmes Avenue in Theresa Vene na 152. cesti. Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravlja v kratkem času!

Pozdrav vsem sestram!

Frances Sušel, tajnica.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Sedaj imamo počitnice, s tem pa ni rečeno, da ne bo treba plačati asesment. Prosim sestre, storite to svojo dolžnost čimprej, da ne boste imele sitnosti pozneje.

Imamo več članic na bolniški listini in te so: Mary Skusek, Louise Susek, Hedwig Kodrich in Mary Ferlitsch. Kruta smrt je iztrgala iz naše srede dobro sestro Jennie Susnik, ki je zapustila dve hčerki, štiri sinove in več drugih sorodnikov. Naj ji bo lahka ameriška gruda. Preostalih sorodnikom izrekamo naše sožalje. Prosila bi članice, da bi se v takem slučaju udeležile v večjem številu pogreba.

Iskrena hvala vsem nosilcem krste v imenu podružnice.

Naša dolgoletna članica Mrs. Margaret Muhič in soprog sta obhajala zlat jubilej, 50 letnico poroke. Naša blagajničarka, Frances Plesko in soprog, pa srebrni jubilej, 25 letnico poroke. Vsem slavlencem želimo iz dna srca, veliko bodoče sreče in zadovoljstva. Naše čestitke!

Kampanja za nove članice je v teku. Zakaj je, drage sestre, da ste tako mlačne, kadar gre za napredek svoje podružnice? Potrudite se, vas lepo prosim, da bi pri naši podružnici pridobile vsaj nekaj novih članic to poletje. Jaz bom prav rada na uslugo v tem oziru, samo sporočite mi in ko bomo zopet začele s sejami, bomo imele pa lep sprejem za vse nove članice. Vsaka naj bi se potrudila pridobiti vsaj eno novo do koncem meseca septembra.

Vsem članicam, ki obhajate v juliju svoj god ali rojstni dan želimo vse najboljše! — Pozdrav vsem glavnim odbornicam in članstvu Zveze, posebno pa pri podružnici št. 12.

Mary Schimenz, tajnica

NAŠA VARIJETNA KAMPANJA

S 1. majem se je pričela naša VARIJETNA KAMPANJA! Ta kampanja je vse drugačne vrste kot kampanje, katere smo imele dosedaj. Nagrade bodo različne — da se bo v resnici izplačalo potruditi vsaj za tri članice. Kaj se bo dobilo za Vaš trud in kakšna bo Vaša nagrada, vse to se bo obelodanilo na naši prihodnji letni seji nato boste pa lahko čitale v Zarji.

V Vaši sredi imate gotovo nekaj novorojenk, te je treba kar hitro vpisati. Znano Vam je, da je za prvo leto asesment prost. Nato imate gotovo kako znanke v Vašem klubu — ali družini, katera še ni upisana. 35 centov mesečnih prispevkov, ali za 60 centov, to boste lahko pogrešile, da bi bile vse katoliške Slovenke pod okriljem Zveze. Za otroke pa le 10 centov.

Torej ne odlašajte na poznejši čas temveč vpišite svoje hčerke, sorodnice in znanke čim prej.

Vas pozdravljam,

Josephine Erjavec

Št. 18, Cleveland (Collinwood), Ohio — Vljudno vabim vse naše drage sestre na sejo 11. julija, ko bodo podani 6 mesečni računi, katere je vsaka članica upravičena vedeti kot tudi celotni potek poslovanja svoje podružnice. Pridite, da se tudi razveselimo v družbi naših "Ančk", ki obhajajo ta mesec svoj god, ker je res razveseljivo videti zasedeno dvorano.

Naša vrla predsednica ga. Nettie Strukel je slavila svoj 58 letni rojstni kot godovni dan v torek 13. junija. Žal, da ni bilo večje udeležbe na seji omenjeni večer, ker vem, da bi ji bilo to v največje veselje kot zvesti uradnici, ki se res zanima za svoje društvo. Naj jo Bog ohrani še mnogo srečnih let!

Potrila nas je vest, da je nagloma preminila sinaha naše dolgoletne članice, ge. Anne Somrack, kateri izrekamo tem potom čustveno sožalje kot tudi njenemu žalujočemu sinu, Anthony-tu.

Bog je poklical k sebi lastnico naše društvene dvorane, go. Gertrude Kunčič, ki je navzlic visoki starosti 80 let, bila še v vztrajno pomoč družini, predvsem njenemu ohromelemu soprogu, katerega so sinovi prinesli, da se poslednjič poslovijo od zveste tovarišice; ob ginljivem prizoru je orosilo solze marsikatero oko...

Nepozaben vtis na prireditve v počast nekdanji glavni podpredsednici SZZ, Mrs. Frances Rupert in njenemu soprogu dne 28. maja v tukajšni Euclidski dvorani, je gotovo vsem mnogostevilnim posetnikom v vedrem spominu. Iskreno odobravam idejo predsednice, ge. Albine Novak, da se je zavzela za tako lep in plemeniti čin, dati priznanje osebam, ki sta res storila že tolikanj za svojo naselbino kot v splošnem tudi za svoj slovenski narod. Da bi se našlo posnemanj tudi v bodoče, ker posmrtna slava je le kot fata morgana, ki z vsakim trenutkom razblinja v nič svoj ustroj; človeku z življenju oslajaj ure in mnoga tiha bol bo izginila...

Našim slavnim pevkam iz Chicago, podružnice št. 2 in predsednici ge. Josephine Zeleznikar kot njeni ljubkovanjani hčerki Sophie, pa za šarmanten nastop tako v petju kot v igri: "en dan na deželi", pošiljam odkritosrčna in topla čustva vse pohvale za njihov nastop ob Rupert dnevu. Ponosne smo na vas vse podružnice vse Slovenske ženske zveze, bodite uverjene.

S pozdravom in željo za najboljše uspehe Vaših nastopov, kjerkoli, —

Josephine Praust, tajnica

Št. 19, Eveleth, Minnesota — Lep večer smo imele na Materinski dan, ki nam bo ostal v lepem spominu vsem kar nas je bilo navzočih. Vse so bile veselega razpoloženja in nekatere so seboj pripeljale tudi svoje može, da so se tudi oni z nami veselili, ker je bilo zares prijetno. Imele smo prav mičen program. Nastopila je naša članica mladinskega oddelka, to je Mary Kral,

ki je podala lep pozdrav v angleškem jeziku vsem materam. Potem je nastopil naš slovenski cerkveni pevski zbor, katerega bi poslušali kar celo noč. Vsa čast č. g. Stanley Dolšina, ki se tako vneto zanima za povzdigo slovenske pesmi. Naši pevci mu gredo pridno na roko in čislajo njegovo vodstvo za kar vsa čast gospodu. Večinoma so tukaj rojeni fantje in dekleta, pa imajo veselje do slovenskega petja. V imenu podružnice se še enkrat lepo zahvalim vsem skupaj.

Father Dolšina je podal tudi lep govor Materam, kaj mati vse naredi, kadar pa matere ni več je vse zapuščeno, vse je žalostno, vse ožno. Lepa hvala, Father, za tako lepe besede, ki so nam šle do srca. Lepo je nam govorila tudi naša glavna nadzornica Mrs. Mary Lenich, ki je sedaj naša tajnica. Ona je tudi lepo pozdravila vse navzoče matere in vse goste, ki so bili navzoči. Lepo je govorila tudi materam, ki imajo hčerke, ki niso še pri Zvezi, da jih vpišejo. Mrs. Lenich je vedno aktivno na delu za procvit Zveze in se ji nikdar ne toži delati za Zvezo. Kjer je treba in povsod je ona med prvimi tudi za kaj darovati. Obdarovana je bila tudi najstarejša navzoča mati in najmlajša mati. Najstarejša mati je bila Mrs. Mary Curkar, ki je dobila darilo od Mrs. Lenich in najmlajša mati je pa bila moja hči, Mary Yojonich. In tudi mene ni pozabila. Jaz sem mislila, da je vsega konec, pa odpre zavojček in meni prične lepe cvetlice (corsage), pa pravi: to je pa v poklon materi od naše podružnice! — Jaz nisem vedela ali je noč ali dan, srce mi je tako skakalo in sem si mislila, kaj bo pa zdaj. Nekaj besed v zahvalo sem spregovorila, pa resnično ne vem kaj sem rekla, tako me je presenetila, sestra Lenich. Lepa hvala, sestra Lenich, za prijaznost in velikodušnost!

Kakor je bilo poročano se bo vršil Zvezin dan za Minnesoto v nedeljo 3. septembra v Chisholmu. Članice in prijatelji se bomo prav gotovo odzvale v lepem številu, ker to bo naš dan, Zvezin dan!

S pozdravom,

Antonija Nemgar, predsednica

Št. 20, Joliet, Ill. — V soboto dne 27. maja je bila pokopana naša dolgoletna članica Agnes Stukel iz Hickory Street. Pokojna sestra Agnes Stukel je pristopila k Zvezi skoraj v začetku in sicer v oktobru 1928. V začetku se je redno udeleževala naših sej in bila aktivna pri Zvezi, toda v poznejših letih je prevzela predsedništvo pri Dr. Sv. Anne — WCOF. Tu je kot predsednica društva bila dolgo časa aktivna do svoje smrti. Zelo mnogo je vedno delala pri cerkvenih prireditvah. Bila je skrbna mati. Zapuščala tri sine vse odrasle, enega sina tudi še od prva žene pokojnega soproga, in dve hčerke, ki sta obe poročene. Naše članice so se udeležile skupne molitve, nato jo pa spremile na zadnji poti na pokopališče Sv. Jožefa. Pri sveti maši se je ude-

ležil obredov tudi njen sorodnik Rev. Joseph Stukel, župnik na fari v Chicagi. Sorodnikom izrekam tem potom v imenu podružnice naše sožalje — pokojni Agnes pa nebesa.

Tasta ste tudi izgubila naša članica Mrs. Charles Setina in Mrs. Frank Setina — ko je po dolgi boleznici preminul Mr. Frank Setina Sr. na Rockdale, Ill. Pokojni zapuščala pet odraslih sinov in dve hčerki. Naj počiva pokojni v miru božjim, sorodnikom pa naše sožalje.

Pet in dvajsetletnico zakona sta praznovala Mr. in Mrs. Anton Petric iz Center Street, v soboto dne 20. maja. Mrs. Julia Petric je naša članica že več let. Imajo hčerko Margaret, ki je tudi članica zmagovalnega krožka več let. Lansko leto je bila Margaret načelnica za kadetinj piknik na farnem parku. Prej ta dan 19. maja, se je darovala sv. maša v zahvalo. Toda v soboto je bilo pa presenečenje na farni dvorani na N. Chicigo cesti ob veliki udeležbi članic in prijateljev. Obema srebrno poročencema želimo še na mnogo leta srečnega in zdravega življenja.

Priprave za romanje na ameriške Brezje so tudi v teku. Našim članicam se priporoča in prosi da bi pomagale po svojih močeh kakor vsako leto prej na ta dan. Potrebno bo dosti delavcev in delavk, radi tega je pomoč pričakovana od Vas. Hvaležne Vam bomo ako se udeležite tega romanja in nato pa pridite pripravljene za delati.

Tudi kampanjo priporočam. Ako imate katero novo, jo kar pripeljite na sejo.

Bolne so bile: Rose Carpenter, Mary Gerl iz Summit St., Rose Glavan iz Broadway, poleg teh sta še bolne Mrs. Skedel in Catherine Wedic. Pri mladi družini Mr. in Mrs. Bostjance, so dobili prvorojenca. Naše čestitke, bolnim sestram pa želim hitrega okrevanja.

Na obisk v Pittsburgh, Pa. sta odpotovala Mr. in Mrs. Frank Sumic.

Lepo pozdravljam vse članice, z željo, da bi se julijske seje v polnem številu udeležile.

Josephine Erjavec

Št. 21, Cleveland (West Park), Ohio.

— Drage sestre: Kakor veste se vrši kampanja za nove članice in pri naši podružnici se nismo še prav nič trudile to pot. Zato vas lepo prosim ne bodite zaspale. Vzemimo si za svojo dolžnost pripeljati vsaj eno novo članico na prihodnjo sejo. Članice bi morale poskrbeti, da bi bile vse deklice pri naši Zvezi, saj boljših pogojev ne dobite nikjer kot jih dobite pri naši organizaciji. Zadnja konvencija je določila, da dobi vsaka članica mladinskega oddelka lepo svoto \$50. prišteto k smrtini odraslega oddelka, če je deset let pri Zvezi. Zato vpišite svoje deklice predno so stare osem let, da bodo deležne te provizije. Tiste, ki pa niso pri Zvezi polnih deset let, pa dobijo lepo vsoto v obliki asementa za odrasli oddelek po letih

Književnost NOVI SVET

mesečnik za slovenske družine v Ameriki, izdaja za junij 1950 je posvečena našim očetom in ima sledečo vsebino:

Slovenski oče, slika na platnicah. Očetu, pesem, Vinko Žitnik. Oče, spomini, Vinko Beličič. Uradna zgodba, Milan Bregar, Chicago. Iz zbirke "Večna plamenica", Karlo Kocjančič. Stična v zgodovini, Ivan Zorec. Materi mučenici, Vinko Lovšin. Lakomnik, nadaljevanje povesti. V Kresno noč, pesem, Lojze Stular. Višarska polena, nadaljevanje povesti. Priloga "Resnica" vsebuje sledeče.

Poročila iz slovenskih naselb'n. Kako si Slovenci sami kopljemo grob. Iz srca do srca. Glas iz naroda. Luka Pokluka. Dom in zdravje: Higijena — influenza ali hripa. Otroci ki hitro rastejo. Nenavaden recept. Gospodinjstvo: Pravilno pranje. Vosek za parkete. Če se opečeš. Madeži od zravl in od potu. Kuhinja: Hlebe iz gnati. Vinski golaž. Gnjat z rezanci. Znanstvo: Živa bitja na zvezdah. Za smeh. Angleški del: Chicago Fair of 1950. Flower Stories. An Annual Affair, a Short-short Story. Jobs. From Federal Security Agency.

Naročnina \$3.00 letno. Naslov: NOVI SVET, 1845 West Cermak Rd., Chicago 8, Ill.

P.S.: Pošljite naročnino takoj in prejeli boste prve štiri številke brezplačno. Omenite to poročilo v Zarji.

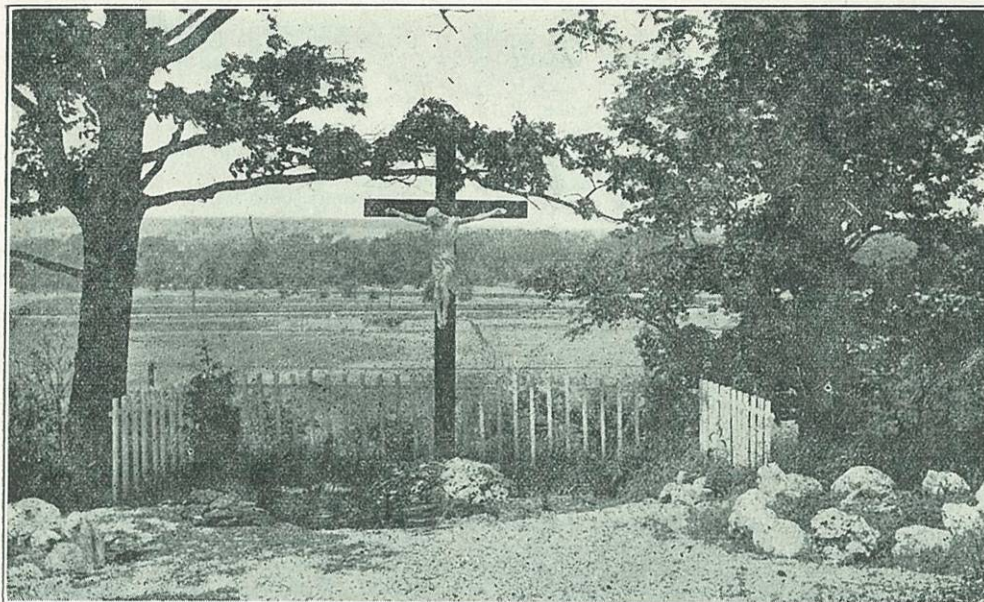
včlanjenja v mladinskem oddelku. Assessment je pa samo deset centov na mesec, torej ni vzroka ali pa izgovora, ki bi bil na mestu, zakaj bi ne storile vse v svoji moči za "SVOJO ZVEZO," drage sestre! Saj ne dobite nikjer toliko za svoj denar kot ravno pri Zvezi, na kar bi morale biti vse ponosne.

Postali ste za enkrat več stari mami sestre Frances Cimperman in Josephine Kočevar. Naše čestitke! — Sestra Josephine Kočevar je že več tednov v bolniški postelji. Želimo ji skorajšno okrevanje.

Naša mlada sestra Josephine Intihar se je morala te dni podati zopet v bolnišnico iskat si ljubega zdravja. Bog jo obdari kaj kmalu z najboljšim zdravjem, ki je največje bogastvo na tem svetu.

Na zadnji seji smo sklenile, da bomo imele zadnjo nedeljo v juliju, to bo na 30. julija, piknik pri prijazni Rose Kovach. Njeni prostori so na 13422 Sprecher Avenue. To bo naš letni piknik, na katerega vabimo vse sestre, vaše družine in prijatelje. Prav prijazno sta vabljeni vsi, saj veste, da bomo imeli prijeten čas vsaj za par ur in tako pozabili na svoje križe in težave. Torej na svidenje na pikniku, dne 30. julija popoldne.

Dne 10. junija sta obhajali sestre Anne Kosak in Cecilija Katherine svoj rojstni dan. Redek je slučaj, da bi

Procesija pred sveto mašo pri groti Lurške Gospe v Lemontu, v nedeljo, 16. julija, 1950, bo šla mimo postaje svetega križa, katero vidimo na tej sliki.

V Lemontu je toliko lepega za videti, da ne sme noben zamuditi prilike, da ne bi obiskal ta sveti kraj. V nedeljo, 16. julija bo naša Zveza imela svoj desetletni dan na tem svetem prostoru in vabi se vse članice in prijatelje na udeležbo.

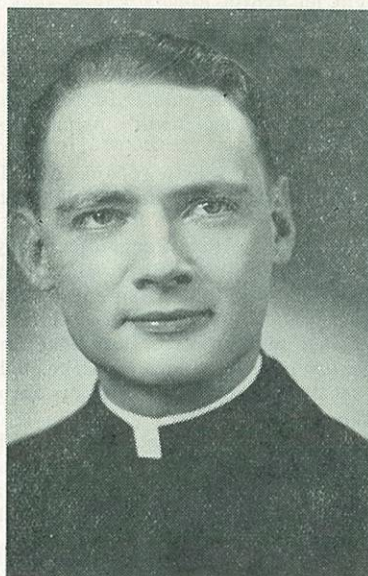
dve rodni sestri imeli svoj rojstni dan na isti dan. Vse najboljše še mnogo let vama vse želimo iz srca.

Najlepša hvala za tako lepo darilo naši predsednici Mary Hosta, katerega je dobila sestra Rose Kovach. Srčne pozdrave vam vsem.

Ančka Pelčič, tajnica

No. 23, Ely, Minn. — Zadnjič sem obljubila, da bom nekoliko napisala, kako smo se imele na seji meseca maja. Seja se je vršila na torko namesto nedeljo in članice so se udeležile v lepem številu. Sklenjeno je bilo, da darujemo za cvetlice v cerkvi na Materni dan. V ta namen smo dale na listke lep kejk, ki ga daruje vsako leto naša tajnica Barbara. Prinesel je lepo svoto \$15.00. Potem se je začel naš program. Naše članice od Dawn Club so zapele lepe slovenske in angleške pesmi pod vodstvom Mary Hutar. Nastop našega pevskega zbora je bil zelo dober. Gotovo bi dobile priznanje, kjerkoli bi nastopile v javnosti. Potem sta nam zaigrali na klavir hčerki naših članic Geraldine Leustek in Margaret Zgonc, vsaka posamezno. Obe sta izvrstni igralki. Želim, da bi nadaljevali z vajami in postali prav umetnici v glasbi, ko dorasteti. Za tem je bila na vrsti osemletna Margaret Merhar, hčerka sestre Katherine Merhar, ki je najprej zapela slovensko pesem, "Ljubček za spi", in potem komično angleško pesem "Rag Mop", katero je spremljevala s kretnjami in plesom (tap dancing). Na klavirju jo je spremljevala njena mamica. Ni čudno, da mala Margaret že sedaj lepo poje, saj sta oba, ata in mama, izvrstna pevca. Za tem pa je bilo splošno petje pod spretnim vodstvom Miss Hutar. Zaključile smo lep program s pesmijo "Češčena si Marija". Hvala lepa, Mary Hutar za Tvoj trud. Po vsem tem smo si pa privoščile okusen prigrizek za kar je trpela naša blagajna, pripravile so pa članice od "Danice". Lepa hvala vsem skupaj, drage sestre!

Na Materni dan smo se pa skupno udeležile svete maše in prejele sveto obhajilo. Boj daj, da bi vse srečne in zdrave dočakale prihodni majnik in se zopet skupaj veselile.

Rev. Francis Milovašič

V nedeljo 4. junija je bil pa zelo pomemben dan za našo faro, ko je imel prvo sveto mašo Rev. Francis Milovašič. To je že tretje leto po vrsti, da smo imeli pri naši fari novo sveto mašo. Prvi je bil Rev. Golobič, drugi Rev. Papesch in sedaj Rev. Milovašič, katerega mama je naša članica. Na seji v maju je bilo sklenjeno, da poklonimo dar v denarnem znesku novomašniku, kar smo tudi storile. Cerkev je bila ob slavnostni maši nabito polna povablencev in oh, kako je bilo lepo petje! Ko sem popoldne govorila z nekaterimi izven mesta, so rekli, da niso še nikjer slišali tako lepega petja. Takoj po slavnosti s v cerkvi, pa je bil banket v Community Center dvorani, ki ni majhna in je bila nabito polna, kar kaže, da so farani res

izkazali čast novomašniku, staršem in sorodnikom. Slavnostno pridigo v cerkvi je imel v slovenščini naš pomožni župnik Rev. Vovk, ki je v lepih besedah razložil pomen duhovskega stanu, kar je še posebno pomenljivo, da ima slavljeneec še živeče tudi stare starše od oboje, očetove in matrne strani. Ti so Mr. in Mrs. Frank Milovašič in Mr. in Mrs. Joseph Plut. Torej iskrene čestitke, staršem in starim staršem. Novomašniku pa želimo božjega blagoslova v Vinogradu Gospodovem.

Sedaj pa še nekoliko o vremenu. Res je bila dolga zima; sedaj pa že solato iz svojega vrta jemo. V okolici mesta in zunaj po gozdu so divje češnje v bujnem cvetju. Rdeče jagode in borovnice kažejo, da bodo obilo obrodile. Torej, kjer nimate teh dobrot, le pridite sem v Minnesoto in vam bomo postregle s strawberry shortcake, blueberry pie in cherry jelly. (Jož, meni se kar sline cedijo, ker vem, da je vse res tako, kakor pišete in še boljše. To ste me prepričale ob obiskih med vami. Op. Albina).

Pozdravljene vse sestre in upam, da se gotovo vidimo v Chisholm, Minnesota na 3. septembra ko bomo praznovali zopet lep Minnesota Zvezin dan!

Katherine Slogar, predsednica Čestitke novomašniku!

Tudi naša Zveza se pridružuje k čestitkam č. g. Milovašiču in Bog daj, da bi bil njegov lep stan njemu v veliko veselje in v čast Bogu, katerega bo gotovo zvesto služil na tem svetu! — A. N.

Št. 24, La Salle, Illinois. — Naša seja v juniju je bila prav lepo obiskana. To je bila zadnja seja to poletje in zdaj bomo imele kratke počitnice. Po seji smo imele prav lepo zabavo in vsakovrstna okrepčila. Nobene dobre stvari ni manjkalo. Vsaka je prinesla nekaj. Imele smo dobre potice, kejkke, domač kruh, prekajene klobase in do-brega vinca. Bilo je vsega kar si želela! Miza je bila polna samih dobrot. Ne bom poimensko poročala,

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMINULE
PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

- 2—Mary Korencnan, 1913 W. 21st Street, Chicago, Ill. Rojena 2. julija 1883, pristopila 2. maja 1935, umrla 10. maja 1950.
- 3—Frances Carara, 206 Veta Avenue, Pueblo, Colo. Rojena 14. novembra 1889, pristopila 16. junija 1935, umrla 14. maja 1950.
- 12—Jennie Susnik, 4221 N. 46th Street, Milwaukee, Wis. Rojena 18. aprila 1883, pristopila 6. avgusta 1934, umrla 31. maja 1950.
- 20—Agnes Stukel, 831 N. Hickory Street, Joliet, Ill. Rojena 21. januarja 1880, pristopila 4. oktobra 1928, umrla 24. maja 1950.
- 41—Rose Potocnik, 448 E. 157th Street, Cleveland, Ohio. Rojena 17. avgusta 1891, pristopila 4. junija 1931, umrla 17. maja 1950.
- 43—Josephine Augustine, 2611 S. Austin Street, Milwaukee, Wis. Rojena 24. februarja 1883, pristopila 12. marca, 1932, umrla 30. aprila 1950.
- 47—Frances Cergol, 5117 E 117th Street, Cleveland, Ohio. Rojena 20. maja 1891, pristopila 17. junija 1931, umrla 6. maja 1950.
- 47—Mary Ule, 10606 Reno Avenue, Cleveland, Ohio. Rojena 11. decembra 1901, pristopila 10. marca 1940, umrla 29. aprila 1950.
- 61—Mary Benvin, 130 Congress Street, McKeesport, Pa. Rojena 31. decembra 1883, pristopila 11. junija 1936, umrla 23. aprila 1950.
- 90—Theresa Subic, Box 78, Presto, Pa. Rojena 14. maja 1887, pristopila 12. marca 1939, umrla 3. maja 1950.

NAJ JIM SVETI VEČNA LUČI

katere so kaj prinesle, ker ne vem za vse, kaj ste prinesle in bi mogoče izpustila imena. Rečem le, da kar naše žene naredijo, je vselej vse prav dobro. Tiste, ki se pa niste udeležile, ste pa nekaj lepega zamudile. Imele smo tudi lepe dobitke za banko, katero smo tudi igrale. Torej vsem skupaj, ki ste prišle in vsem, ki ste koj prinesle, lepa hvala in bodite zdrave do prihodnje seje, ki se bo vršila 3. septembra. Upam, da se bomo takrat zopet vse skupaj sešle.

Vem, da je že vsem znano, da sta se morala od nas posloviti naša župnika, brata Štefan in Kolman Kasovic, ki sta bila nastavljena na drugo faro. Bilo se je težko posloviti, ker sta bila zelo priljubljena med nami. Želima jima srečo in ljubeza zdravja med novimi farani. K nam pa je prišel č. g. Michael Železnikar in č. g. John Parza. Upamo, da bosta nova gospoda zadovoljna med nami. Kličemo jima: Dobrodošla! V kratkem času kar sta tukaj, sta že pokazala, da se bosta kmalu udomačila in sta si že osvojila srca faranov. Prišla sta že na našo sejo in sta lepo orisala njihovo delovanje in zanimanje.

Več naših članic se pripravlja za Zvezin dan ki bo 16. julija v Lemontu. Mislim, da bo letos velika udeležba od nas. Upamo, da bo zopet lepo vreme ta dan kot je po navadi.

Pod zdravniško oskrbo je več naših članic. Theresa Terselič si je zlomila roko, pa vendar je že toliko boljši, da opravlja lahka dela. Operacijo je prestala naša mladinska članica Dorothy Yordan. Vsem bolnim želimo ljubeza zdravja. Najlepše pozdrave

Angela Strukel, tajnica

Mrs. Julia Gottlieb
umrla

CHICAGO, ILL. — Mrs. Julia Gottlieb, soproga John Gottlieba, urednika Novega Sveta je dne 2. julija preminula. Pogreb v petek, 7. julija.

Št. 32, Euclid, Ohio. — Zopet je tu poletje in sonce ogreva prač močno, da se bomo lahko okrepčali in včasih tudi vzdihovali od vročine! Lepo in prav bi bilo, da bi se ogrele tudi za našo Zvezo in pridobili novih članic, da ne bomo nazadovale v številu, ampak si pomnožile članstvo. Zato prosim vas vse, drage sestre, da pripelžete svoje hčerke in prijateljice v našo podružnico. Za mladino je članarina samo deset centov na mesec in ko dopolni članica starost za v odrasli oddelek bo vsaka deležna lepe provizije, tako, da se ne plačuje zastoj, ampak bo mladina deležna visokih obresti za asessment, ki je bil plačan v mladinski oddelek. Torej ni nobene ga vzroka, zakaj bi ne vpisale svoje hčerke v Zvezo.

Pri našem "Card Party" in "Bake Sale", smo imele prav lep uspeh.

Prisrčna hvala vsem, ki ste pripomogle, saj je šlo za blag namen, namreč plovico preostanka smo darovale za novo šolo pri sveti Kristini. Bog plačaj!

Zopet je posegla smrt v našo sredo in nam vzela dobro članico Frances Pušnar. Zelo jo bomo pogrešale. Spominjajmo se jo v molitvi. Naj v miru počiva. Soprogu in preostalim sorodnikom izrekamo globoko sožalje.

Med nami imamo tudi nekaj bolnih članic. Obiskala sem Josephine (Pepco) Metrc, ki že leto dni ni bila iz hiše radi bolnih nog. Veselilo jo bo, če jo katera obišče. Naša častna članica, sestra Mary Muhič je pa tako nesrečno padla, da si je nogo zlomila. Zaupanje v Marijo pomočnico, ji je pomagalo, da je navzlic svojih visokih let, zopet na nogah. Irene Jazbec je tudi še bolna. Bog daj našim članicam tolažbo in tudi zdravja.

V juniju je bilo zopet lepo število građuantov. Iz višje šole je graduiral tudi Edward Potokar sin naše predsednice, Therese Potokar. Naše čestitke z željo, da bi mu bila sreča mila v bodočem življenju.

Naša prihodnja seja bo 1. avgusta. Torej ne pozabite priti, ker bo gotovo zanimiva! Pozdravljene!

Frances Perme, poročevalka

Št. 41, Cleveland (Collinwood), Ohio. — Koncert, katerega je podal pevski zbor podružnice št. 2, Chicago, Illinois v nedeljo 28. maja v novem American Jugoslav Center, Euclid, Ohio, je bil v resnici zopet nekaj lepega in tudi velik uspeh. Naše izvrstne pevke so dale vse, kar je bilo v njih najboljšega. Navzoče občinstvo je bilo zelo zadovoljno in dalo pevkam najlepše priznanje. Prav iskrena hvala odličnim pevkam za vso požrtvovalnost. Naj vam ljubi Bog da zdravja, da boste še dolgo, dolgo prepevale naše lepe pesmi ter obenem dvigale ugled in napredek Zveze.

Prisrčna hvala moškemu pevskeemu zboru "Slovan" za prijazno sodelovanje pri koncertu. Vsi navzoči so bili zelo bogato nagrajeni z užitek od našega lepega petja. Prisrčna hvala gospodični Nadine Šabec za lepo proizvajani umetni ples, ki je vsem ugajal.

Največja zahvalo pa gre naši glavni predsednici, Mrs. Albini Novak, ki je vse to zasnovala in tako uspešno izvedla. Bog ji podeli še mnogo dobre volje pri delovanju za procvit naše SZZ!

Iskrena hvala naši glavni odbornici Frances Susel, ki je imela v oskrbi kuhinjo ter vsem kuharicam, ki so ji pomagale pripraviti toliko izvrstnih jedil. Dalje lepa hvala glavni odbornici Mary Urbas in našim agilnim sestram Marti Batič, Frances Sietz, Mary Perdan, ki so oskrboval točilnico in vse kar zraven spada ter vsem, ki so pomagale pri tiketih za veliko pomoč. Gotovo ste bile vse isto vesele lepega uspeha kot sem ga bila jaz in vsi, ki smo se zanimali za lep potek in dober izid.

Najglobljo zahvalo želim izraziti vsakemu in vsaki za plemenite darove in za navzočnost pri prireditvi. Posebna hvala onim odbornicam, članicam in prijateljem, ki ste prišli od oddaljenih krajev kot Warren, Barberton, Girard, Niles, Newburgh in Warrensville. Naredili ste veliko veselje Mrs. Rupert, ki vas bo vse hvaležno v srcu ohranila. Rada bi se poimensko zahvalila vsakemu, ki je kaj storil za našo slavnost, toda to je nemogoče, ker bi se gotovo ne mogla prav vsakemu posebej zahvaliti. Zato vsem skupaj prav topla in iskrena zahvala.

Pri naši podružnici smo imele zopet žalost. Izgubile smo sestro Rose Potočnik, katero je po dolgi bolezni angel miru odpeljal po zaslužen plačilo. Naj pokojna Rose počiva v miru. Preostalemu soprogu, sinu in vsem sorodnikom izrekamo globoko sožalje.

V nedeljo 16. julija bo ZVEZIN DAN v Lemontu. Upam, da bomo zopet to leto se zbrale v veliki družbi na lepem hričku pri Mariji Pomagaj. Letos bomo praznovala desetletnico odkar se vsako leto zbiramo na ameriških Brezjah. Torej na svidenje 16. julija v Lemontu! Katera bi se iz Clevelandu želela pridružiti k potovanju, naj se takoj zglesi. Tel. IV. 1-6248.

Sestra Tončka Ogrinc je prvič postala stara mamica zali vnukinji, katero so vile rojenice pustile njeni hčerki, poročeni Hribar. Srečni očka je pa sin sestre Martine Hribar, ki je zdaj dvakrat stara mamica. Naše iskrene čestitke in želje za zdravje in družini!

Iskrene čestitke tudi naši glavni tajnici Josephine Erjavec, ki je zopet postala mamica krepkemu fantičku, katera je povila hčerka Mildred, poročena Pucel. Mladim in starim staršem želimo, da bi imeli veliko veselja z malim princem.

Težki operaciji sta prestali sestre Anna Skok in Jane Gospodarich. Sedaj se nahajata na domu pod zdravniško oskrbo. Sestram priporočam, da obiščete bolne sestre. Želimo vsem hitrega okrevanja.

Ne pozabite, da je v teku kampanja za nove članice pri Zvezi. Pripeljite vsaka eno novo na prihodnji seji, kar bo v veliko korist novi članici in naši Zvezi pa v lepši obstoj in napredek!

— Ella Starin, tajnica

Št. 43, Milwaukee, Wis. — Dvajset let obstoja naše podružnice je že za nami. Zabava, ki smo jo imele za ta namen je prav dobro izpadla. Nismo pričakovale tolike udeležbe, ker smo imele le malo tikev prodanih pred zabavo. Vsak se je izgovarjal, da bo že pri vratih kupil, ampak na obljube se ni vselej za zanesti, zato smo bile presenečene nad lepim posetom.

Najprvo najlepša hvala častni predsednici, Mrs. Prislund za poset in nagovor in sestri Erjavec za telegram. Podružnici št. 1, Sheboygan hvala za lepo udeležbo, kakor tudi podružnica št. 12 in 17, ki sta res tudi poka-

BOŽJI DAROVI

(Prevod iz angleščine)

Za luč Boga pred vsem prosil, ki pot v življenju kaže pravo, da lahko bi po isti hodil, — saj vodi tja v nebeško slavo.

Za moč zatem Boga sem prosil, da trdne delal bi korake; na potu, da bi ne omagal, zapreke se ogibal vsake.

Za upanje Boga sem prosil, naj upanje le vanj bi bilo; da v miru božjem le bi živel, in manjšal krivde si število.

Zdaj za ljubezen ga še prosim, da ljubil bi ga, — in vsakoga; naj trajna ta ljubezen bila, bi venčala mi leta mnoga.

Darovi božji ti, odprti povsod sicer že vsem so bili; Bog čaka le, da še posebej bi zanje večkrat ga prosili.

Ivan Zupan

zali sosestrsko ljubezen do nas, katero vam ob priliki povrnemo. Tudi naše članice moram pohvaliti. Seveda se bojim začeti z imeni tistih, ki so pridno sodelovale, ker bi katero ime nehote izpustila. Zato vam vsem najlepša hvala za vse, kakor tudi vsem bartenderjem, ki so bili tako pridni. Mož od naše predsednice Rose Kramer se bo moral naučiti slovenščine, ker je rekel, da ga je vsak, ki je prišel k bari nagovoril po slovensko. On je zelo prijazen, da vsak misli, da je Slovenec. Torej Rose, le nauči ga, da bo drugič govoril tudi slovensko.

Žal, da sta bili dve naši ustanoviteljici odstotni zaradi bolezni. Sestra Tominšek se je nahajala v bolnišnici in sestra Antonia Velkoverh je pa imela moža bolnega. Mrs. Tominšek se sedaj nahaja doma in upamo, da bo kmalu zopet zdrava, kakor tudi Mr. Velkoverh.

Najlepša hvala vsem članicam, ki ste se požrtvovalne izkazale in darovale za zabavo in tudi pridno pomagale ter muzikantom za vesele poskočnice.

Naznanjam članicam, da v juniju in avgustu ne bomo imele redne seje, da se boste lahko udeleževale raznih piknikov in imele lepe počitnice. Pričakujemo pa, da se boste vse odzvale na sejo v septembru.

Članice, ki bi šle rade zopet letos na sveto romanje v Lemont prosim, da pridete do mene ali k predsednici čimprej, da bomo lahko uredile za bus, ako bo nas šlo dovolj. Zvezin dan bo v nedeljo 16. julija.

Vsem članicam SZZ želim vse boljše in vas lepo pozdravljam,

Mary Bentz, tajnica

ŠIVALNI KLUBI

V poletnem času so skoraj vsi naši šivalni krožki na počitnicah, zato vas bom samo v kratkih besedah prav lepo pozdravila in vam želim, da bi imele prav lep odpočitek, in ko se vrne hladnejše vreme, bile še bolj vnete za svoje sestanke. Veselilo me bo dobiti kakšno kratko poročilo, kako se zabavate v poletnem času!

Vdano Vaša,

Ella Starin

Št. 55, Girard, Ohio — Dne 9. maja, 1950 smo se članice zbrale v Cafe 422 za banket, ki je bil posvečen materam in hčerkam. Serviran je bil izvrsten banket (steak dinner). Med nami je bil Donald Bench iz Niles, ki je posnel slike od našega omizja, ki pride v Zarjo. Po banketu smo imele kratko sejo in nato je bil podan zelo mičen program. Najprvo smo skupno zapele lepe angleške in slovenske pesmice ter smo pele tako izborno, da smo se samim sebi čudile, kako nam je gladko šlo. Glavni nastop je pa imela Nettie Juvančič, ki igra na harmonike z Joe Umek orkestrom. Ona nas je prav izvrstno zabavala in potem pa še pristopila kot nova članica k naši podružnici. Barbara Hribar nam je podala nekaj umetnih plesov. Naša vesela in živahna sestra Anna Catone nam je pa zapela v solospetu pesem "O Marie" najprvo po italijansko in nato v angleščini, da je bilo smeha dovolj. Ann je vedno pripravljena delati drugim zabavo. Potem smo pa začele plesati polke in valčke, ko nam je Nettie Juvančič pridno igrala na harmonike. Najlepša hvala vsem za lepo sodelovanje in vsem, ki so pomagali napraviti zabavo vsem navzočim v veliko zadovoljnost.

S pozdravom,

Barbara Umeck, zapisnikarica.

Št. 57, Niles, Ohio. — Majniška seja je bila bolj slabo obiskana. Najbrž je bil vzrok važen, namreč članice ste imele veliko dela po vrtovih in pa tudi za graduacije, ki so se vršile po šolah. Med temi je bil tudi mlajši sin naše predsednice. Imele smo se pray dobro in igrale smo tudi bingo. Dobitki so bili prav lepi.

Prav lepo smo praznovali tudi Materinski dan. Zbralo se nas je 50 članic, pri slavnostnem banketu. Odbor, ki je imel to lepo prireditev v oskrbi je pripravil vsaki lepo darilo za spomin 1950 dneva, katerega smo z veseljem sprejele. Po večerji so nas pa zabavale s plesom in lepim petjem. Najlepša hvala Miss J. Logar in Mrs. Mary Opalka, ki sta bili voditeljici pri petju. Naj bi ljubi Bog dal, da bi se še veliko let tako lepo zabavale na Materinski dan.

Pozdrav vsem sestram in vas prijazno opominjam, da bo naša tajnica zelo vesela, če boste redno plačevale svoj asesment. S pozdravom,

Johanna Prinz, poročevalka.

Št. 61, Braddock, Pa. — Najprvo vse sestre lepo pozdravim in želim vsem ljubo zdravje, ker to je največje bogastvo na svetu!

Drage sestre, sporočam, da smo sklenile, da bomo obhajale svojo 15 letnico v mesecu oktobru in priredile veselico v ta namen. Prosim, da gotovo pridete na sejo 13. avgusta, ker po tem bomo imele seje vsako drugo nedeljo ob sedmih zvečer. Torej prosim, drage sestre, da se gotovo udeležite seje in naj vsaka poda svoje mišljenje, kako bi lepše proslavile pomembni dogodek. Prosim vas tudi, da bi bolj redno plačevale svoj assessment, ker meni je težko zalagati in hoditi po hišah, kot, da bi bila plačano za to. Torej prosim, bodte tako dobre in pridite na sejo ter plačajte svoj assessment.

Naznanjam, da sta Mr. Marko Bajuk in sestra Barbara Bajuk praznovala njujo zlato poroko dne 8. maja. Sestra Bajuk je rahlega zdravja in želimo, da bi še mnogo let jima dal Bog zdravja in družinske sreče! Bog Vaju živi še mnogo let. To Vama iz srca želimo vse članice št. 61.

Za poročati imam tudi žalostno vest, da je preminila naša sestra Mary Benvin iz McKeesport dne 21. maja. Zapustila je pet sinov in dve hčeri. Naj ji bo lahka ameriška zemlja. Večna luč naj ji sveti in naj v miru počiva. Preostalih izrekamo naše ožalje.

Nesreča tudi nikoli ne počiva. Dne 30. maja je sestra Mary Junko nesrečno padla in si v dveh krajih roko zlomila, da se je morala podati v bolnišnico. Sedaj se zdravi na domu. Operacijo je srečno prestala sestra Julija Novosel. Sestri Julija Smuty in Anna Groše se sedaj tudi nahajati doma. Vsem bolnim želimo, da bi skoraj okrevale in naj vam ljubi Bog pomaga, da se boste kmalu povrnila zdrave v našo družbo. To vam iz srca želimo vse članice. Prosim vse sestre, da obiskujete bolne sestre, kakor tudi meni sporočite, kadar vam je znano, da je katera izmed naših članic na bolniški postelji.

Vas vse skupaj lepo pozdravljam in vam želim vse najboljše,

F. Kosher, tajnica

Št. 88, Johnstown, Pa. — Cenjene sestre! Sporočam vsem, ki niste bile navzoče na prireditvi meseca maja, da smo se imele prav dobro. Nabrало se je lepo vsoto za našo blagajno. Članice so prinesle vsega v izobilju, kakor tudi dobrih stvari za našo večerjo. Po tem smo pa še bingo igrale, kar je bilo vsem v zabavo. Najlepše hvala vsem, ki ste prinesle lepe stvari in pomagale, da se je vse tako dobro izvršilo. Enako hvala vsem, ki ste pomagale pri tej prireditvi. S tem smo tudi praznovali 12 obletnico obstoja naše podružnice, ki je bila ustanovljena 8. maja, 1938.

Na Materinski dan smo se članice v lepem številu udeležile skupnega obhajila, za kar najlepši poklon vsem

sestram. Hvalevredna je gesta, da se pokažemo kot verne katoličanke.

Drage sestre, kakor veste je v teku kampanja za nove članice, ki se je pričela prvega maja. Pretekla sta že dva meseca in me se nismo še nič potrudile za svoj napredek. Prosim prav lepo, da bi vpisale svoje hčerke, sorodnice in prijateljice na prihodnji seji, da bi s tem povišale število članic pri naši podružnici.

Sestra Apolonija Lindich je še vedno na bolniški postelji. Zdravi se doma. Sestre, obiščite jo, kateri količakaj čas dopušča.

Pozdrav vsem sestram SŽZ!

—Mary Lovše, tajnica

DOMAČA KUHINJA

MOLISA S JANČEVIM MESOM

Prav drobno zreži nekaj vejic molise. Potresi po njej dve žlici sladkornega praška (powdered sugar), dve žlici limoninega soka in pol šale ješih. To naj čaka več ur predno rabiš z jančevo pečenko ali kotleti.

MARMELADA IZ MARELIC (Apricots)

Pet funtov svežih marelic, eno kanglo št. 2 narezanih ananas (pineapple can no. 2) tri sveže velike limone, deset šal sladkorja (cane sugar), dvanaest olupjenih mandeljnov.

Marelice najprej operi, osuši in odstrani koščice. Ananas odcedi in rabi samo kar je gostega. Limone olupi in olupek zreži na prav tenke koščke. Ostalo limono tudi prav tenko narezi. Vse sadje in sladkor deni v emajliran lonec, ki ni globok, da ima večjo površino. Kuhaj marmelado odkler se dovolj ne zgosti. Par minut predno je marmelada kuhana, pa dodaj na tenke listke zrezane mandeljne.

Marmelado stresi v razkužene kozarce, katere neprodušno trdno zapri in postavi izven prepriha. Vse prezerve hrani v temnem prostoru.

ZMRZNJENA KAVA S SMETANO

Dva zavitka navadne želatine (unflavored gelatin), četrt šale močne kave, pol šale sladkorja, dve šali vroče kave, eno šale goste sladke smetane, četrt šale drobnega sladkorja, dve šali vroče kave, eno šalo goste sladke smetane, četrt šale drobnega sladkorja, četrt šale mrzle vode.

Najprej razmehčaj en zavitek želatine v četrt šale mrzle kave. Med raztopljenjo želatino zlij vročo kavo in eno tretjino šale sladkorja. Vse dobro premešaj in počakaj, da se shladi. Smetano vtepi in zamešaj v njo četrt šale finega sladkorja (powdered sugar).

Razstopi drugi zavitek želatine v mrzli vodi. Drži nad vročo vodo, da se želatina popolnoma raztopi. Ohlajeno vtepi med vtepeno smetano. V modelček, ki drži en kvart, zlij tisto želatino s kavo. Postavi v ledenico, da se malo strdi. Vrhu pa naloži vtepeno smetano. Postavi zopet v le-

denico, da se dobro strdi. Želatine je dovolj za šest porcij.

LED ZA TORTO

V dvojnem loncu raztopi nekaj sladkorčkov, ki dišijo po molisi (chocolate covered mints). S tem polij po torti. Sladki led se bo kmalu strdil in dal torti posebno dober okus.

Kruhov kuh. Mešaj 3 rumenjake in 2 jedni žlici stolčenega sladkorja. Ko dobro naraste, primešaj dve pesti z vinom napojenih kruhovih drobtin, trd sneg treh beljakov in malo drobno zrezane limonove lupine. Deni v pomazano kozico in speci.

Piškotna torta. Mešaj pol ure 6 rumenjakov, 6 žlic stolčenega sladkorja, limonove lupine in malo cimeta. Potem še rahlo primešaj trd sneg iz 6 beljakov in 8 žlic moke. Vse skupaj deni v pomazan model ter peci v srednje vroči peči približno eno uro. Ohlajeno torto obli s pomarančnim ledom.

Pomarančni led. V porcelanasti posodi mešaj 4 žlice stolčenega sladkorja in precejni sok ene pomaranče tako dolgo, da postane gladko. Nato vlij led na torto ter pusti, da se posuši.

RAZNI NASVETI

Izkušena gospodinja nam je poslala nasvete, naj jih objavimo v splošno porabo in korist:

Nikoli ne pokušaj vročih jedi, ker je to škodljivo za zobe in želodec.

Ne postavljaj posode z vrelo vodo ali drugo tekočino na tla ali na rob štedilnika ali mize; če se prevrne, ima to grozne posledice!

Kadar se ti kaj razbije, ne pobiraj črepij z roko, ampak jih pometi z metlo in spravi v posebno posodo, ne med smeti!

Ne kuhaj z dolgimi, širokimi, visečimi rokavi! Z njim lahko kaj prevrneš, ali se ti vnemajo, ali jih pomočiš v jed, kar ni posebno okusno.

Igle in žebli ne spadajo v kuhinjo! Gospodinja, ki zatika šivanke v predpasnik, je zelo neprevidna in lahko miselna.

Posoda z odkrušenim emajlom naj se več ne prablja, ker lahko drobci pridejo v jedi in je velika nevarnost za prebavne organe.

Če kuhaš na špirt, ne dolivaj špirta, dokler gori: ko nehaš kuhati na plinski štedilnik, ne pozabi zapreti!

Nikoli ne meči kakršnihkoli olupkov na tla! Lahko ti zdrsne na njih in zlomljena noga je dolgotrajna in draga reč.

Pretežkih zabojev, košar ne dvigaj s tal; lahko se prevzdigneš in ti škoduje za vse življenje.

Ostrij in koničastih stvari ne polagaj z rezilom navzgor, da se sama ali kdo drugi ne urežeš!

Če se gospodinja ravna po teh navodilih in se tega navadi, si prihrani marsikatero skrb, pa tudi izdatek.

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

OUR WONDERFUL TRIP

Dear officers and members:

Our trip to the west coast was most interesting and also educational in every respect. We traveled seven thousand miles without the slightest trouble, motor or otherwise. Almost unbelievable, if we consider the many kinds of roads and places we visited. We will try to give you a brief story on the trip beginning with the next edition. We are deeply grateful to everyone who made our trip a memorable success!

"ZVEZA DAY"

The midwest is cordially invited to our annual pilgrimage and "Zveza Day" which will be held in Lemont, Illinois on July 16. We will commemorate our tenth anniversary this year. The famous choral club of branch no. 2 will lead in singing in the procession and Holy Mass which will be offered at 11 A.M. at the Grotto. Our Championship Cadets of no. 20, Joliet, Illinois and the no. 16 South Chicago Cadets are expected to participate in the procession. Those who have been coming year after year know that this is one event which is worthy of attendance. So join our many members and friends, and you, too, come and enjoy a day on a beautiful hill where you can feed your soul with good and lasting nourishment.

MEMBERSHIP CAMPAIGN

Please try your very best to enroll a new member this month! Our membership drive has been making very slow progress. Your cooperation will be immensely appreciated.

SLOVENIAN MUSIC BOOK IS READY FOR YOU!

A few months ago we promised to have a new MUSIC BOOK OF SLOVENIAN FOLK SONGS WITH WORDS AND NOTES PRINTED. The time is here when orders will be accepted by Mrs. Josephine Zeleznikar, our Supreme Auditor, 2045 W. 23rd Street, Cleveland, Ohio. The price is only ONE DOLLAR and ten cents for postage. The music book is a 36 page volume plus attractive cover. The songs were compiled and edited by our renowned poet and composer Ivan Zorman of Cleveland, Ohio.

We are most grateful to Mr. Zorman for his wonderful contribution to the music lovers of America. Our SWU is offering this music book in tribute to its SILVER JUBILEE which we will begin to celebrate as of December this year. Every branch president will receive a complimentary edition to give every member a chance to see the book before ordering. We have only a limited supply, so don't delay your order.

"RUPERT DAY" IN CLEVELAND

GRAND SUCCESS! — is the brief phrase that can be used in describing the wonderful outcome of the "RUPERT DAY CELEBRATION", held in Cleveland (Euclid) Sunday May 28, 1950. The CHICAGO CHORAL CLUB, the SLOVAN MEN'S CHORAL CLUB and NADINE SABEC, who participated on the program performed excellently. For the time being, I'd like to say: THANKS A MILLION TO EVERYONE! YOU WERE TRULY WONDERFUL!

On Monday May 29, I had the surprise of my life when I was presented a gorgeous "SOUVENIR BOOK" in remembrance of my birthday. To tell you more about this surprise, you will have to give me just a little more time, because I did not have time as yet to look over the book very carefully. I'll surely tell you all about it when I study it more thoroughly. Thank you each and everyone for the most unusual demonstration of love and esteem.

Most sincerely and fraternally yours,

ALBINA NOVAK, President

LET THERE BE LIGHT

Let there be light upon our woman's way;
Give us the vision of the newer day;
Grant us, each one, to see beyond her door;
Attune our ears to catch, above the roar
Of life beyond the threshold, each new cry
Of anguished need wrung from humanity,
Though further vistas beckon us today
To new paths which our daring feet essay.
Grant us strength and courage; make us bold
To face and help to right the wrongs of old;
To hold our dream, our vision, in the press
Of crowded living, turn from littleness.
Enlarge our radius of mind and heart;
Enlighten us to play a larger part;
But grant us wisdom, in our new-found power,
To keep our womanhood the world's sweet dower.

— ROSELLE MONTGOMERY

OUR VARIETY CAMPAIGN

Our Variety Campaign began with the first of May. This campaign differs from all our previous campaigns because of the prizes which will be unusual, netting you something special for at least three new members. The prize list will be publicized after the annual meeting of the Board of Directors held in July.

In your midst you have no doubt a number of newly-born little girls. These should be enrolled at once for they are free of assessment until their first birthday. You may have daughters, club friends and other acquaintances, who would join if you would ask them. The assessment of thirty-five or sixty cents per month is small in comparison to the benefits one derives from the branch and the Union. The assessment for girls from one to eighteen years of age is ten cents monthly.

Let's get busy without delay in this new membership drive and do all we can towards its success.

Josephine Erjavec, Supreme Secretary

OUR TENTH ANNUAL PILGRIMAGE IN LEMONT, ILL.

This year on July the 16th, our organization will observe its tenth annual pilgrimage to Mary, Help of Christians. The loveliest affair of our Union during the year, it reunites annually friends and members from near and far. The pilgrims travel by buses, trains and cars, arriving in the morning and remaining on the grounds throughout the day.

The pilgrimage custom has been brought here from Slovenia, where journeys to shrines, especially Brezje, were made there frequently.

This year again we shall gather in the morning at the seminary, and from there we will march in procession to the grotto. Holy Mass will be offered at eleven in the morning. During Mass souvenirs will be distributed to all present in memory of our tenth anniversary. At noon lunch will be obtainable at the bar and refreshment stand. In the afternoon the usual entertainment will be presented for your pleasure.

The branches of No. 2 and 20 are busy preparing to accommodate everyone. We are looking forward to a very pleasant pilgrimage and an enjoyable afternoon gathering. Therefore, do not hesitate to be with us Sunday, July the 16th.

Josephine Erjavec, Supreme Secretary

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 6, Barberton, Ohio — A very enjoyable time was had by those of us who were in Euclid, Ohio on May 28th for the Frances Rupert Day. It was an occasion which will linger with us for a long time. Mrs. Rupert, to you we say: Your untiring efforts will not be forgotten! The Chicago singers performed splendidly. We also enjoyed the "Slovan" men's choral group immensely. Thanks to all for the wonderful entertainment and also to those who worked so diligently for its success. It was a privilege for Barberton members and friends to be among such jolly, good folks!

We are very happy to introduce two new members. Evelyn Janchar is formerly of Cleveland. Her husband, Dr. Leonard J. Janchar will practice in our city. We know that he will be most welcome among our people. May his practice be very successful. Our second member is Anne O'Breza. Her mother, Mary Postovic has been a member for several years. We are very happy to add both to our group and hope that they will also be happy with us.

Congratulations to Mr. and Mrs. Andy Glynn, who are proud parents of a baby girl. Mrs. Glyn is the former Molly Lukezic.

Some of our members are interested in attending Zveza Day in Lemont, Illinois which will be held on Sunday, July 16. Those who have time to go, don't delay at the opportunity. I know it is an inconvenient day for us as Father Merkun will celebrate his 50 years of priesthood on the same Sunday at the Sacred Heart Church. God bless him for many more years to come!

Our warmest congratulations and best wishes to Pat and Don Slack who were married on May 6. Pat's mother, Anne Kotnik is our member.

Congratulations to Bob Okolish,

DR. LEONARD J. JANCHAR

Dr. Leonard J. Janchar, a graduate of John Carroll University 37' and the School of Medicine of Western Reserve University 44', is now practicing medicine in Barberton, Ohio.

Dr. Janchar served as Intern at Charity Hospital, Cleveland, Ohio; as Resident in pathology at Cincinnati General Hospital and as Resident in Medicine at St. Thomas Peoples Hospitals, Akron, Ohio. He also served two years with the U. S. Army Medical Corps and was discharged with the rank of Captain.

His parents Mr. and Mrs. Frank

Larry Kotnik and Glenn Krizay who graduated from Barberton High School. Their mothers are members of our branch.

Members, please come to meetings. Your attendance will be very much appreciated.

Evelyn Krizay, President

Janchar reside at 620 East 94th St., Cleveland, Ohio. His cousin Rev. Ludwig J. Virant is Pastor of Immaculate Conception church in Madison, Ohio. His mother is Theresa Justin of Lorain, Ohio (and she is a member of branch no. 41. SWU), and the father is the son of the late Anton and Amalia Janchar, Cleveland, Ohio.

Dr. Janchar is married and has three lovely children. His wife, Evelyn joined branch no. 6, Barberton, Ohio.

Knowing Dr. Janchar's excellent background, we can safely say that he will be a credit to the community and a great servant to the people and Barberton may consider itself very fortunate in acquiring the professional service of this fine young doctor. Good luck, Dr. Janchar and may you find much happiness in your new city and practice. As for Evelyn, we know also, that she will be a very good member of no. 6 to which, we too, bid her a hearty welcome. — A. N.

No. 20, Joliet, Ill.

LOOKING BACK — Ten years ago our first Zveza Day was held on the 21st at the Slovene Franciscan Seminary in Lemont, Ill. Our drill team made one of its final appearances in its first uniforms—white woolen long sleeve dresses with green gold button-trimmed jumper tops and cuffs, while the Junior circle made its debut in newly-sewn (by the members) Slovene costumes.

Chairlady was Mrs. Emma Planinsek with the officers and members of branches 2 and 20 cooperating wholeheartedly. Following the procession and Mass with Rev. Alexander Urankar as the celebrant, a delicious pot roast dinner was served in the old seminary which was situated below the new seminary and close to the highway. Although the day was very warm, the cooks were most patient and worked hard preparing an excellent meal. Many Joliet cadets were among the waitresses.

That first Zveza Day, which was successful in every way, set the pattern for all the others that followed.

Five years ago the cadets presented a drill exhibition for the Veterans of Foreign Wars at St. Joseph's parish park on the 15th.

PRESENT EVENTS—Lucky, lucky cadet is Dolores Troppe, who flew by Delta Air Lines to Miami Beach, Florida for a two-week vacation. While there she stayed at the President Madison Hotel, went sight-seeing at Key West, Fort Lauderdale and Hollywood, and personally met film actor Ray Milland. Incidentally, attending the University of Miami is her brother Al, with whom she double-dated for its Junior-Senior Prom.

The drill team marched in two parades—Armed forces on the 20th of May and Memorial Day.

VARIETY CAMPAIGN First Month Results

Branches:	Class A	Class B	Juniors
No. 19, Eveleth, Minn.			5
No. 35, Aurora, Minn.		1	1
No. 95, South Chicago, Ill.		1	1
No. 29, Browndale, Pa.		1	
No. 38, Chisholm, Minn.		1	
No. 43, Milwaukee, Wls.	1		
No. 47, Garfield Hts., Ohio	1		
No. 55, Girard, Ohio		1	
No. 62, Conneaut, Ohio	1		
No. 73, Warrensville Hts., Ohio	1		
Individual Workers:			
Frances Nemgar (19)			4
Frances Bezek (35)		1	1
Mary Markezich (95)		1	1
Cecilia Kapsch (19)			1
Mary Pristavec (29)		1	
Anna Trdan (38)		1	
Frances Schneider (43)	1		
Jennie Pugelj (47)	1		
Margaret Umeck (55)		1	
? ? ? X (62)	1		
Louise Godec Epley (73)	1		

Our 1950 cadet graduates are Marian Juricic, secretary Theresa Mikolic and Ann Snitzer from the Joliet Junior College. We extend them our congratulations and wishes that God may shower their future with His blessings and protection.

LOOKING FORWARD—to having our Captain Dorothy Govednik and Lieutenant Bernice Metesh, who is in charge of the Juniors, as our leaders for a long time. May our Lord bless them with much patience and cooperation. For strongly united drill teams each sincere cadet ought to render her cooperation to Dorothy and Bernice 100%.

This month we are also looking forward to a Zveza Day that will surpass all others and recall many happy moments of that first one ten years ago.

OLGA ANCEL

No. 23, Ely, Minn. — Our annual "Dawn Club" banquet, was held at the Forest Hotel's Blue Room with everyone in a jovial mood as our group always is. The food was excellent which was served by Vertin's. Apple blossoms and roses were the lovely table decorations which were given as prizes and the recipients were: Mary Zgonc, Mary Skufca and Mrs. Anton Slogar, president of our branch. Mrs. Slogar and Mary Hutar were our guests at this affair. Much credit is due to Miss Hutar, choir director of St. Anthony's Church, who directed a group of our Dawn Club members in several vocal numbers at the Mothers' Day program. She makes our practices a lot of fun and we enjoy working with her.

A brief business session followed the banquet. It was decided that we continue to hold our meetings throughout the summer months, but to dispense with the social hour. A short talk was given by president, Mrs. Slogar.

OUR MOTHER'S DAY PROGRAM

The meeting began with prayer and a short business session which was followed by a program with Mary Hutar as mistress of ceremonies (I'm sure she was a very good one for she has the gift of leadership in her. A. N.)

Geraldine Levstek gave two piano selections: "Vsi so prihajali", and "Over three mountains". Margaret Zgonc at the piano, played Valse Brilliant". Margaret Merhar sang "Uspavanka" and "Rag Mop" accompanied by her mother. The Dawn Club, directed and accompanied by Mary Hutar sang: "Zveza Hymn", "Lepa si Marija", "Kje prijazne ste višave?", "Mother" — and "Perice". Members of this group include: Mary Novak, Helen Kovall, Mary Jamnik, Florence Markovich, Margaret Skubit, Mary Starkovich, Josephine Jamnik, Rose Verderber, Mary Zgonc, Angela Godec, Mary Skradski, Mary Vidmar, Stephanie Vranesich and

REV. KOLOMAN AND STEPHEN KASSOVIC

ST. ROCH'S CHURCH HONORS BROTHER PRIESTS AT FAREWELL

No. 24, LaSalle, Ill. — To what they called "our second native community" the Fathers Kassovic — Stephen and Koloman, brothers — of St. Roch's Catholic church, LaSalle, last evening bade farewell during a program in the parish hall attended by a large crowd, to whom the priests are endeared.

Father Stephen, the pastor, and Father Koloman, assistant pastor, both of whom have been in ill health, leave withing the next few days for Warsaw, Ill., to take over a new assignment given them by the Most Rev. Joseph H. Schlarmann, D.D. bishop of Peoria.

At Warsaw they will take over the pastorate of the Church of the Blessed Virgin Mary. The present pastor there, Father Michael Zeleznikar, comes to LaSalle as pastor of St. Roch's, where the Father Stephen Kassovic has served for eight years.

Both of the departing priests during the program Thursday evening expressed their profound thanks to the community for its benevolence, understanding and warm-heartedness. Father Stephen called this "truly one of God's finest spots."

Barbara Rosandich. Community singing was then held with the above group leading. This was accompanied by Katherine Merhar.

The door prizes went to Mrs. Frank Banks and Mother's Day cake which was donated by Barbara Rosandich was won by Josephine Jamnik.

A lovely and very attractive lunch was served and from the remarks that got around, we gather that the mothers were very delighted with the entire evening and we of the Dawn Club feel a little big headed about it, knowing our efforts were rewarded with success. Until next month, this is your Dawn Club Reporter.

Angela Godec.

To the various organizations and the parishioners of St. Roch's they voiced deep gratitude for their teamwork.

Eight years ago, we bade farewell to Father Joseph Cagran, O.F.M., and the words he expressed were "that we should keep up the good work. Father said, "We work for God and the Church of our parish, so let's keep that in mind. By that I mean, we will still work as we did."

First of all we are anticipating our annual picnic which is to be held August 5th at the church grounds. The Social Club is already making plans for this great day. We ask all other societies to co-operate 100%. Also the committees are planning ahead for another great day which is in 1953 when our parish will celebrate the golden jubilee. This might seem a long way off, but years go by fast. Father Stephen has started this plan and we must keep it up in order to keep all our parishioners in mind. More about this later.

We wish to thank Father Stephen and Father Koloman Kassovic who were here at our parish, for all the good they have done and we wish them the best of health. May God bless them both with great success, as well as Father Michael Zeleznikar and Father John, whom we welcome to our parish at St. Roch's.

Anne Pelko

No. 27, North Braddock, Pa. — Dear Members: This is the month of July, meaning that the half year mark is already behind us. This is a friendly reminder to all our members, to contact the secretary and pay up your dues in case you are behind in your payments and all those who did not as yet pay for their dance ticket please come up to date, so that we can start planning on other entertaining programs. During the warm summer months, no one feels like doing a lot of entertaining, but we

can plan something for the late fall and winter months. Therefore come to our meetings and let's put into action some of your good ideas and suggestions.

Get well wishes are extended to all our sister-members who are ill. Some have been ill for a long time. Sister Mary Mulc is in the Braddock General Hospital pending an operation. We wish all our members a speedy recovery.

Our secretary Mrs. Mary Stefancic had a terrifying experience. Her husband in doing her the favor of closing the window to keep the rain out, fell fifty feet on to the pavement and is alive to tell about it. He is laid up with a broken heel and an injured hip. Each and every one of us in branch no. 27, wish him a rapid recovery.

The weather is fine and we would like to see more of our members to attend the meetings. Hoping to see you at our next meeting in August.

Mrs. Mary Stephenson, President.

OUR COVER PAGE

This month's cover page carries the picture of Mrs. Ursula Pierce, organizer of branch no. 27, No. Braddock, Pa., in honor of her many years of good service for our organization. Mrs. Pierce was secretary for ten years and has always been one of our most ardent workers and has also secured many new members. Mrs. Pierce is a widow and mother of five daughters: Mary, Genevieve, Emily, Josephine and Frances, and two sons: Rudolph and Richard. The oldest daughter, Mary, is president of the branch. Congratulations to Mrs. Pierce and her distinguished family. God bless them!

THE TRUTH

It's a funny thing, but true
That folks you don't like, don't like
you;
I don't know why this should be so,
But just the same I always know
If I am sour, friends are few;
If I am friendly, folks are too.
Sometimes I get up in the morn
A-wishin' I was never born;
I make of cross remarks a few,
And then my family wishes too,
That I had gone some other place
Instead of showing them my face.
But let me change my little tune,
And sing and smile, then pretty soon
The folks around me sing and smile;
I guess 'twas catch'n all the while.
Yes, it's a funny thing, but true,
That folks you like will sure like you.

Whenever you have a chance to embrace an opportunity, be sure that you give it a tight hug.

Using book agents as ambassadors might better our international diplomacy.

No. 43, Milwaukee, Wisconsin — The 20th anniversary "domača zabava", of br. 43 on May 21st will be a lasting memory. At 10 A.M., most of the members attended a special Mass at St. John's Church. In the evening lunch was served to all the guests. Music was furnished by Eddie Gallun and his orchestra. The Schlitz "Fraunfelder family" entertained the crowd. Everyone had an enjoyable time. Refreshments were served all evening until closing time at midnite. Mrs. Marie Prislant was our honorary guest and we thank her for being with us. Her good wishes enlightened our thoughts about our organization.

Congratulations to our charter members Mary Bentz, Josephine Kolar, Christine Rebernisek, Josephine Tominsek and Antonia Velkovrh. Our late president, Mrs. Gertrude Delopst would have been celebrating 20 years of office as president. Tribute was given to her memory by placing her picture under a basket of beautiful flowers in the center of the table. Sitting at the table were her husband Mr. Delopst, two daughters and two sons.

Thanks are in order for branches no. 1, Sheboygan, no. 12, Milwaukee and no. 17, West Allis for their cooperation by attending in such large groups. We were very happy to have the members of the above mentioned branches and their friends with us. We are also grateful to presidents, Mrs. Rupnik, Mrs. Dezman and Mrs. Schlossar for the felicitations and good wishes they expressed in behalf of their respective groups.

Supreme Secretary Mrs. Erjavec couldn't be present and she expressed her good wishes by telegram. Thank you, Mrs. Erjavec.

I wish to thank each and every member of branch no. 43 for participation and your generous help in the kitchen, as waitresses and donors for the zabava, to those who sold tickets, the bartenders, the barmaids and also to the Delopst family. Many thanks to our committee, Mrs. Fritzel and Mrs. Kolar who solicited donations and also to Mr. Fritzel for the use of his car.

Eddie Gallun and his boys deserve a big hand, as they had the young and the old on the dance floor. The "polkas" really caught "it". The Schlitz family was a "roar". Branch no. 43 will never forget the wonderful show you gave.

For the closing of this big "event", our thoughts were with two of our charter members who are on the sick list. Mrs. Tominsek, our treasurer for 20 years is in the hospital and Mrs. Velkovrh is convalescing at home. Speedy recovery to you and also to the other sick members of our branch.

Thanks to all!

Rose Kraemer, President.

Hi, gang! Bowling is all over with for another season. Congratulations to team 1 for winning the championship in our Home League. On the winning team were: Frances Schneider, Pauline Korbar, Audrey Spivitz, Celia Vachitz and captain Mary Kiel.

We are proud and happy to report that our "Zabava" was a huge success. Sincere thanks to each and everyone for the splendid cooperation.

Congratulations to Johnnie Bentz (son of our secretary) and his bride, the former Mary Terlep, who were married on May 2. By the way, Mrs. Bentz, is Mary a member of branch no. 43? If not, why not? Hmmm?

We are sorry to report that Mrs. Tominsek is still on the sick list. Your prayers for her recovery will surely be answered and greatly appreciated.

During July and August we will not hold monthly meetings. Let's get all other affairs over with during the two vacation months, so we can attend the coming meetings for the remainder of the year. Hope you have a wonderful time this summer!

— Shipley and Joan.

COSMETICS THROUGH THE AGES

Alfred Joseph, M.D.

The origin of cosmetics is shrouded in mystery, but it is safe to assume that it must have started with the dawn of civilization, intertwined with the drive for self-preservation and the art of healing, and nurtured by rivalry, vanity, sex-urge and ambition.

Among savages and semi-barbarous tribes, magic beliefs and ceremonial rites caused the development of peculiar, sometimes harmful cosmetic practices, which naturally were influenced by the diversity of the tastes of different races. Various operations were employed in many regions in order to achieve a desirable configuration of the head. Among the Aztecs, bizarre-shaped heads were in vogue; therefore the skulls were deformed in early infancy. The Scythians regarded a high, conical-shaped head as a mark of distinction, while the ancient Portuguese conceived an abnormally long head to be the most beautiful. The ideal of the form of the nose varied from the short Chinese to the large Peruvian nose, from the Persian hawk's bill-like proboscis to the flat nose of the Tatar and Caffre. The aborigines in Central America, in the Philippines and in South Africa used to file their teeth to points or to remove certain teeth as a beautifying operation. Absurd deformation of the lips is still being practiced in some African tribes.

Various techniques of body decoration were devised by primitive man who lived in a welter of health superstitions. In the case of the application of war paint and tattooing, the human skin served, so to speak, as the first organ of advertising. The North American Indians should be given credit for having invented the first

"powder base" as they greased their bodies before applying the notorious war paint. Incidentally, the braves, not addicted to bathing, used animal fat as a cleansing agent, so that an overpowering rancidity emanated from their camps.

Tattoo marks were often employed to indicate the rank or caste of a person, his or her sexual maturity, prowess in warfare, etc. When taken over by occidental nations in the course of the increasing shipping trade, the custom of tattooing degenerated into a dubious ornament to demonstrate the swashbuckling virility of sailors and soldiers or to express abnormal tendencies (e.g., tattoos among prostitutes, criminals, etc.).

Other body markings, scar, keloid or cicatrized tattooing, may have served as a charm against disease, but more often they were acquired for their cosmetic affect, as sex attraction. A bizarre offspring of such customs may be seen in the decorative facial scars of German students, resulting from fencing duels and sought as honorific marks of the privileged academic class.

Regarding the cosmetic procedures practiced by the male sex, the principal technique was trimming of the hair and beard. Shaving may have started as a religious rite in primitive societies. It has been suggested that probably the pagans offered up their hair as a dispensable part of the body in order to propitiate their idol gods. Thus a hair-removal rite was part of the ceremonies performed at puberty when the specific growth of hair was noticed. The manner in which the hair and beard were worn was apparently dictated by climatic conditions, religious beliefs, esthetic notions, mode, tradition and even politics.

(Continued on page 218)

No. 55, Girard, Ohio — On May 9, 1950, the members of our branch met at CAFE 422 where we had our Mother - Daughter banquet. We were served a delicious steak dinner. While we were seated at the table, Donald Bench of Niles took a few pictures which may be seen in our Zarja. After the delicious steak dinner, we had a brief business session which was followed by an entertainment. First of all everyone joined in singing the song "Mother" dedicated to all the mothers of the world. Then all joined in singing the most popular songs of all times and the beloved Slovenian folk songs. What a wonderful group of singers we have. The main attraction of the evening was the accordion playing by our guest Nettie Juvancic, who later joined us as a member. Nettie, as we all know, plays the accordion with Joe Umeck and his Slovenian orchestra. We then saw Barbara Hribar do a splendid job in tap

OFFICERS OF NO. 55, GIRARD, OHIO, AT THE MOTHER-DAUGHTER BANQUET

Left to right: Anna Beach; Katherine Ansek, vice-president; Barbara Umeck, rec. secretary; Theresa Lozier, president; Mary Macek, secretary-treasurer; Mrs. Nigut; Mrs. Juvancic, auditor, Rosemary Seljacko, Mrs. Lukz.

dancing. We had a few songs sung by some of the members of our branch but what really was the laugh of the evening was to hear our well known member sing "O Marie" in Italian and later she translated it in English. She was none other than Ann Catone who is a wonderful sport and participates in anything she's asked. The final event of the evening was dancing to the good old polkas and waltzes played by Nettie. Thanks to all who helped to make our party a big success.

Barbara Umeck, Rec. Sec'y.

No. 57, Niles, Ohio. — The attendance in May was poor. No doubt the members were busy working in their gardens and some were busy with other affairs. Our President's son also graduated and she was busily occupied with work for that big event.

We had a very joyful celebration of Mother's Day. Fifty members attended a dinner party which was followed with dancing and singing. Miss J. Logar and Mrs. Mary Opalka arranged to have a remembrance of 1950 for everyone present. Thanks to them and to the committee for the good arrangements. Here's hoping that we will enjoy many more annual Mother's Day feasts together.

Greetings to all the members and a reminder to all who are in arrears with dues. Please take care of same, so that our secretary will not have to worry about it.

Johanna Prinz, Reporter.

Bob Garred: The first beauty contest started when the second woman appeared on earth.

No. 59, Burgettstown, Pa. — Oh! my head it's still going round and round. Oh! what a crowd. Yes, I'm referring to our dance that was held on May 20, 1950. It was such a grand success in every way. The members were wonderful, everyone worked hard at the dance and sold a lot of tickets. Our faithful members, Mrs. Mary Dvorsak baked a cake and donated it for our cakewalk. It was beautiful, baked in the shape of a lamb, all decorated with white icing and coconut and a red ribbon tied around its neck. Mary, we all appreciated your fine work and thank you from the bottom of our hearts. Mary also sold more tickets than anyone else and will receive the one dollar prize. Any member that didn't get a chance to do her share of work at this dance, can help with our next one, since we are planning a dance for the fall. But more about this later.

Congratulations to Mr. and Mrs. Vance Farulli on the birth of a daughter, Mary Margaret. Mrs. Farulli is our former treasurer. Best wishes to you and may Mary Margaret become a juvenile member.

Don't forget the "Variety Membership Campaign." Let's get all the new members we can, the more the merrier.

On Sunday, June 11th, we will go to the home of Mrs. Margaret Yencko for our meeting and bingo party. She will make it a lawn party if the weather permits. A weiner roast will also be held sometime during the summer on the Stacko farm. Mrs. Matilda Stacko is one of our new faithful and ambitious members. So come on all you members and attend the meetings and join in on the fun.

Best wishes to all and see you at the next meeting.

Virginia Bendick, Secretary

OFFICERS AND MEMBERS OF NO. 90, PRESTO, PA.

This picture was taken on Sunday May 7, 1950 at the Anniversary celebration of no. 90, Presto, Pa.

First row, left to right are: Mrs. Johanna Aubel, president of no. 90; Mrs. Mary Tomsic, president of no. 71. Strabane, Pa. and supreme vice-president; Mrs. Albina Novak, supreme president; Mrs. Frances Susel, president advisory committee; Mrs. Ella Starin, supreme auditor and director of sewing circles. (Directly behind Mrs. Starin is Mrs. Mary Rupnik, secretary of no. 90.)

You can see by the smiling expressions that everyone was in a happy mood and also very satisfied with the anniversary party, which was arranged by the young members of the branch who prepared a grand feast for the event. Our congratulations to the diligent officers and members!

No. 92, Crested Butte, Colo. — At our meeting on April 16th we made plans for a dinner party on May 7 for members and their guests. The business session was followed by a social and cards were played. Miss Aurelia Welch was a guest. Let's get busy and bring a new member to our next meeting.

Our Mother's Day dinner was held on Sunday evening at six at the City Hall. Tables were beautifully decorated with flowers. Pink and orchid nut cups were filled with candy as special favors. Each member invited a guest. After the dinner we played bingo and the prize went to Aurelia Welch and low prize to Mrs. Ernest Bruno.

Don't forget to bring a new member. Will see you at the next meeting.

Evelyn Mraule, reporter

DOWN BY THE OLD MILL STREAM

Down by the Old Mill Stream
Where I first met you,
With your eyes of blue,
Dressed in gingham too,
It was there I knew,
That you loved me true,
You were sixteen, my village queen
By the old mill stream.
Down by the old mill stream.

I'VE BEEN WORKING ON THE RAILROAD

I've been working on the railroad
All the live long day.
I've been working on the railroad
Just to pass the time away,
Don't you hear the whistle blowing?
Rise up so early in the morn.
Don't you hear the Captain shouting?
"Dinah, blow your horn".

The husband who wears the pants in the family, often wears an apron over 'em.

MY FRESHMAN YEAR AT THE UNIVERSITY OF DETROIT

Detroit, Mich. — Dear Friends, Now that I have completed my Freshman year, I would like to tell you something about the University of Detroit, which in my opinion, and in the opinion of early 10,000 other students is one of the best and greatest universities.

First of all I shall give you a brief history, which I hope will prove interesting to you all.

This University conducted by the Jesuit Fathers, was first opened in 1877 (we are already making plans for the 75-th anniversary in 1952); then it was known as Detroit College, a college of Liberal Arts. After the reorganization in 1911, it became the University of Detroit, and many other departments were added. The College of Engineering was established in 1911, the School of Law in 1912. While the Evening College of Commerce and Finance was begun in 1916, the Day Commerce and Finance College was not organized until 1922. The School of Dentistry was added in 1932, while the Evening Arts and Sciences and Engineering Colleges were established in 1938. Since then many other departments and courses are being continually added, so that today the University ranks among the best and most fully equipped colleges in the nation. All its courses and departments are fully accredited now. Undergraduate Degrees conferred are: Bachelor of Arts, Bachelor of Philosophy, Bachelor of Science, Bachelor of Education, Bachelor of Engineering, Bachelor of Business Administration, as well as Pre-Legal, Pre-Dental, Pre-Medical, Bachelor of Music, Bachelor of Music Education, and special programs, in Secretarial Science which grants a two-year certificate, and in cooperation with the United States Air Force, a Reserve Officers Training program.

Graduate Degrees (first conferred in 1885) are also given in these fields.

On the teaching staff today there are over 50 Jesuit Fathers, 1 Sister, and about 500 men and women.

The University campus is really beautiful. I wish each one of you, could come here and that I could take you through the buildings and around the campus; I am sure you would like it. One of the famous landmarks of Detroit is our Memorial Tower, which is dedicated to those University students who gave their lives in World War I. From this tower, the chimes announcing the time peal forth each hour.

There are actually two campi to the University, the McNichols Road Campus or the main uptown campus, (McNichols road, by the way, is named after Father McNichols who was President of the University in the 1930's) and the Jefferson or downtown campus. The Jefferson campus is the older one, classes on the McNichols campus were first held in 1927.

(I am sending Mrs. Novak, our President and Editor, some views of the University. Though I doubt it, I hope they could be reproduced in the Zarja, so that all could see what a wonderful place our dear University of Detroit really is. If I will some time obtain pictures that I am sure will reproduce.) (Sorry, we cannot reprint pictures from such folders. Ed.)

I myself am enrolled in the College of Arts and Sciences, and I am working for a Bachelor of Arts degree. Today (June 9), I have written my last final examination. All year I have studied hard, and I hope that I have earned such marks that will show that the scholarship award was not given in vain. Though it has been a road of hard work, I have enjoyed it very much. My subjects were most interesting, and the professors are so wonderful that you cannot imagine

that anyone could be so wonderful, unless you get to know them.

They are interested in each individual, they are willing to help every student, and they do not look down on students, who show a willingness to cooperate, students who study, such students are treated as practically equals of the professors.

As I previously mentioned, we are already preparing to celebrate the 75th anniversary, and that in the form of building more buildings. In fact by 1952, 6 more will be added. The Library building, the first of these, will be ready for use this summer. (The library was until now on the third floor of the Engineering building.) With these additions, the University hopes to progress as it has in the past years, educating men and women to serve their God and their Country.

Marie Bombach,
S.W.U.A. 105
Detroit, Michigan

No. 105, Detroit, Michigan — Our branch held no meeting in June, so I have nothing to report in that field.

I wish all of our Officers and Members a most pleasant vacation!

Sincerely,

Marie Bombach

COSMETICS THROUGH THE Ages (Continued from page 216)

In ancient Egypt, fashion called for a smooth-shaven chin surrounded by a full beard. At official occasions, the dignitaries used artificial beards, their length and width denoting the wearer's station. The Assyrians "carefully and elaborately plaited their hair and their beards"; the beard was cultivated to its full length, descending low to the chest, and was divided into two or three rows of curls; the mustache was trimmed and curled at the ends.

With the ancient Greeks, the pointed chin beard was accepted as an aristocratic trait, until in the Macedonian era the complete facial shave was adopted. In ancient Rome the beard was praised as *decus et ornamentum viri*. The first shaving of the adolescent, when the beard was sacrificed to the gods, was celebrated as a festive occasion. Afterwards, the young men used to wear a very short chin beard, while men over forty were smooth-shaven. The Romans liked to patronize their barber shops (*tonstrinae*) which served as news and gossip centers. The long beard became a symbol of sorrow and grief, worn by convicts, men in mourning, defeated military and political leaders.

The ancient Hebrews, not allowed to shave with a razor, resorted to pumice-stone; even nowadays orthodox European Jews make use of chemical depilatories, chiefly *auripigmentum*. By the same token, the first Christians were not permitted to employ a razor, but only scissors; a

smooth chin was considered effeminate and unreligious.

The ancient Teutons enhanced their manly appearance by wearing fearfully long beards. The troubadours of the Middle Ages used to braid their full beards, winding red and gold ribbons through them.

In the 19th century, Schopenhauer predicted that the beard, an atavistic relic from the barbarian state, would disappear with the advance of culture. However, even since then numerous styles of beards and mustaches have passed the cosmetic scene, often inaugurated by monarchs and willingly copied by a number of their faithful subjects. On the other hand, especially in Germany and Austria, the beard was at times a symbol of revolutionary tendencies, as exemplified by Karl Marx. To quote A. J. Cooley (The Toilet in Ancient and Modern Times): "Beards are prominent at the present time (1873) in England and even the entire non-use of the razor is fashionable among us." Yet in our times it seems that among Western nations the heyday of cultivating masculine growth of whiskers is past, thanks to Gillette and the electric shaver.

While the beard is the major cosmetic problem of the male, the cosmetic exigencies of the fair sex are, of course, far more complicated. In outlining the development of cosmetics, we cannot pass over the fact that they have indirectly influenced the course of history, whose leading characters were in many instances too susceptible to female charm and pulchritude.

A number of embellishing practices have survived the rise and fall of civilizations and empires, of wars and revolutions, but some have been subject to changing fashions. The ideal of the feminine figure, as well, has undergone considerable fluctuations, from the robust large boned utility woman of Homeric times to the delicate, almost debile luxury female of the Cavalier era.

Generally, the Nile Valley is considered the cradle of beauty culture, on the basis of the numerous records collected from excavations. But it is likely that the cosmetic knowledge of ancient China provided the basis for that of the Egyptians. In addition to the rich galaxy of toilet preparations and utensils found in the royal mausoleums, we have authentic data on perfumes and cosmetics, going back to the era of the First Dynasty (ca. 5000-3500 B.C.). The famous Papyrus Ebers, about 3500 B.C., is a veritable source of information on the standard of beauty practices in those times; it deals with all kinds of ointments, aromatics, hair dyes, magic prescriptions for falling and superfluous hair, and other cosmetic preparations. Unquestionably, Cleopatra was an unsurpassed beauty expert and model at the same time, mastering the colorful

register of cosmetic tricks. We have to comment on the remarkable skill of the Egyptians in the technique of hair-styling. They curled their straight hair and even achieved a primitive "permanent" by winding the hair around sticks, covering it with a mixture of mud and henna, and allowing it to dry.

The Assyrians rivaled and even surpassed the Egyptians in luxury and personal display. Xenophon informs us that Astyages had his eyes and face painted and wore false hair.

The ancient Hebrews lost no time in copying the cosmetic practices of their masters. The earliest specific reference in the Bible is that the Caravans of the Ismaelites arriving from Gilead were loaded with spices, balsam and myrrh. Exodus contains a note pertaining to the making of perfumes. Numerous references are found in the Songs of Solomon. During his reign, perfumes and spices came into almost general use. Ezekiel reproached the women of Israel for painting their eyes and Jeremiah in his lamentations disapproved of the use of cosmetics. The ancient Hebrews knew a host of preparations for the care of skin and hair, dyes and bleaches. They also advocated oral hygiene and manufactured artificial teeth from wood, gold and ivory. The Phoenicians, neighbors of the Hebrews, were as masterful navigators and traders engaged in the import of spices, aromatics and dyes. They are believed to be the inventors of soap, and their colony Marsilia (Marseilles) was an important center of soap manufacture.

While the influence of the superb Egyptian culture spread steadily over the Mediterranean sphere, the Greeks were next to develop a remarkable system of cosmetics. The artists of their classic period, (460-146 B.C.) used to glorify the "human form divine" in magnificent marble statues, relief-sculptures and ceramics. The Greeks were intent on improving their physique by gymnastics, baths and massage; they tried to correct defects and abnormalities by orthopedic measures. Hippocrates gave a good description of certain skin conditions, adding a long list of prescriptions for falling hair and other cosmetic troubles. Galen, two centuries later, is credited with the invention of cold cream, prepared very much as we know it today.

How widespread the use of perfume was in this era can be seen from the report that Solon took legislative steps to restrict sales to women, on account of temporary shortages. As early as the first century, the Greeks recognized the value of the facial mud-pack. A record of this period lists six varieties of mud to be found in the markets, each sealed with a characteristic symbol indicating its source. As Florence Wall points out, this may be considered as the first trade mark in the cosmetic industry. The first

beauty salon in existence was operated in Athens around 400 B.C. The hairdressers soon organized some form of a guild. To please their men, who evidently preferred blondes, a good many Greek matrons had their hair bleached or even wore wigs in the current color fashion.

The Roman conquerors, immensely impressed by the cultural achievements of Hellas, adopted most of her customs, including cosmetic techniques. During their era of imperialism and capitalistic prosperity (34-180 A.D.) the Romans founded about 1800 public bathing establishments, some accommodating up to 3000 customers. There the gentry was bathed, steamed, massaged, anointed and perfumed, while the ladies used to make their toilets at home, at the hands of skilled maids called "cosmetae."

By the time Nero ruled in Rome, the cult of beauty had reached its peak. The fat fiddling Emperor himself indulged in perfumes and cosmetics. His consort, Poppea, is said to have bathed in asses' milk to improve her complexion. She tried to whiten her skin with chalk and white lead, bleached her hair, darkened eyelids and lashes with kohl and applied a kind of rouge called "tascus" to cheeks and lips. She and her entourage used depilatory wax and even concocted a paste of barley flour and butter to conceal blemishes. Most of the Roman females went to extremes trying to copy their beauty idol. The Perfumers' Guild had a street to themselves and did a thriving business, the more so as perfumes were subject to rapidly changing fashions.

Roman writers and poets, such as Catullus, Petronius and Lucian, did not miss their chance to ridicule the cosmetic extravagance of the fair sex. Says Martial of a belle: "You sleep without your face," and of another: "A picture that talks is a rarity." Ovid gave intelligent advice on personal hygiene. Of the coiffure he says: "There are a thousand ways of doing up one's hair; select the one which suits you best; before all things consult your mirror!" This and the following of his precepts sounds as timely as if it were written today: "Hide the tricks of your beautifying activities for though such action may serve well, it is not pleasing to watch their application." Ovid as well as Martial mentions the "splenia," beauty patch, which many centuries later became highly fashionable in European countries.

After the downfall of Greece and Rome, the Arabs in the 8th century set off to conquer the world. In the course of their national upswing, they maintained for centuries a leading position in the field of medicine, also contributing to the composition and application of cosmetics. The Arabs revived the practice of massage and introduced some methods of plastic surgery which they had learned from the Hindus. They must be given credit

for the perception that a good appearance is largely dependent on the well-being of the entire body. From the earliest times, the Arabs excelled in the distillation of flowers, preparing the proverbial perfumes of Arabia. The Koran (about 570 A.D.) contains many references to aromatic substances. Mohammed ordered his followers to perfume themselves every Friday. The Mohammedan women made the cult of beauty their chief pastime.

After the decline of Arab civilization, cosmetic arts still remained a province of medical science. Separation came in France in the 14th century and in Italy not until the late 16th century. The Italians came to the fore as manufacturers of perfumes and hair dyes. In 1562, Marinello published his basic work "The Adornment of the Ladies."

In the strange twilight world of the Baroque, with its mixture of mysticism and rationalism, of charlatanry and religiosity, woman was both queen and slave. Her anemic face was covered with a thick layer of egg-white and sugar, giving the appearance of a lifeless doll, as portrayed in Watteau's 800 pictures. The lower part of the body was cloaked in an enormous hoopskirt called "guardian of virtue." The artistic coiffures were often a mass of vermin since cleanliness was disregarded. The peruke became an important and characteristic feature of 17th century Europe, not because of the baldness of insignificant Louis XIII (as has been generally accepted) but because it expressed the paradox spirit of this era. It was meant as a stylistic and decorative headgear, not as a substitute for natural hair; in fact, Louis XIV who had beautiful long hair, did not adopt the peruke until 1673.

While the peruke was symbolic of the Baroque, the decadent and frivolous epoch of the Rococo was characterized by lavish use of powder and perfumes. Men dressed in pompous costumes while the unfortunate women had to squeeze their forms into tight-fitting fishbone corsets to achieve the frail hourglass-figure which fashion dictated. Their sumptuous attires were equipped with the absurd cul-de-Paris and with trains, measuring from six to forty feet, according to rank. Poets and writers of the chivalric times dwelt on the delicacy of the face, and on the delicacy of hands and feet. Health was considered as unimportant, strength as plebeian. The beauty patch called "mouche" became a dominant feature of the noble physiognomy in both sexes, appearing in bizarre shapes, even set in diamonds. These times bred adventurers of the type of Casanova, international rogue who besides his amours was engaged in alchemy, fortune telling and rejuvenating cures, and Cagliastro, racketeer from Sicily who waxed rich on his elixir of youth. It was the Golden

Age of cosmetics, as best illustrated by a bill which was introduced in England in 1770. It reads in part as follows ". . . that all women, whatever age, rank, profession or degree, whether virgins, maids, or widows, that shall from and after such an Act impose upon, seduce and betray into matrimony one of His Majesty's subjects by the scents, paints, cosmetics, washes, artificial teeth, false hair, high-heeled shoes, bolstered hips . . . shall incur the penalty of the Law in force against witchcraft and like misdemeanour, and that the marriage upon conviction shall stand null and void."

Most of such cosmetic practices had crossed the Straits of Dover from France where the art of hairdressing especially was flourishing. Throughout the 18th century, the wig remained an obligatory part of the soldier's equipment, until the enormous consumption of tallow and flour made it prohibitive. In the second half of the century, Le Gros was a leading expert in the line of individual feminine hair-styling. A few decades thereafter, the French Revolution did away with the peruke, pigtail and powder; it resulted in the revival of hygienic institutions, more sensible clothing habits for both sexes and re-introduction of baths which had been sadly neglected for centuries. The numerous public bathing houses in Germany, which also served as brothels, had been shunned since the Middle Ages for fear of infection with Hansen's disease (leprosy) and syphilis.

Turning at last to this country we note that American colonists naturally were inclined to copy the styles and cosmetic habits of their native lands. The early Dutch and later the British used to import toiletries from Europe. Thrifty New Englanders made their own soap; in fact, soap manufacturing became one of their first centralized industries. Although as early as the beginning of the 18th century a small factory in Boston started producing face creams and other toiletries, cosmetics were largely imported from France. About the middle of the 19th century, the first beauty parlors made their debut in the States; however, only wealthy ladies could afford the luxury of such services. In 1910, there were not even a thousand hair-dressing salons in the whole country, whereas today the number has risen to well over 100,000.

It is interesting to note that for more than two millenia the whiteness of the skin was esteemed an outstanding attribute of feminine beauty, glorified by writers and poets, especially Carus, Shakespear, Goethe and Heine. About the middle of the 18th century, William Sharpe, surgeon in the British Army made the arrogant statement that "In uncivilized countries a colored skin is a necessity; it is Nature's provision for the well-being of uncivilized man . . . whereas

in civilized states of society, a colored skin is unnecessary as a protection against the injurious and parching effect of the elements." Indeed, until the turn of the century, a white skin was regarded as a hallmark of the upper class. The ladies used to shield their delicate epidermis from the sun with powder, veils and parasols. When at the seashore, they encased their frames in grotesque bathing suits, leaving but the feet uncovered. It was only since 1910 that the other extreme became fashionable. Nowadays an all-year suntan is desirable as an outward stamp of a vigorous constitution.

The enormous expansion of the cosmetic industry in recent times is mainly due to the progress of chemistry which began during the 19th century. Gradually, the medical profession renewed its interest in the cosmetic field, becoming aware of its socio-economic and psychological importance. Then dermatology and plastic surgery made essential contributions to the practice of cosmetics. The emancipation of womanhood and the subsequent participation of women in practically all cultural and economic activities in our so-called "Age of Reason" has brought about sensible and practical clothing habits and definite improvement of physical culture. It is also reflected in the significant change of female hair-styling (bobbed hair) and in the general use of cosmetic techniques which nowadays is almost considered an obligation to society, a far cry from the taboos of the drab Victorian era.

The World Wars of our century, cutting off sources of supply from overseas, spurred domestic enterprise in manufacture and styling. The outcome was that France ceased to be the center of cosmetic creativeness; the United States became the foremost producer, as well as the greatest market, for all products of the industry. Modern mass fabrication and organization has brought all kinds of beautifying aids and practices within reach of the broad masses, combining to make a billion dollar business.

It is rather regrettable that aside from plastic surgery the major part of embellishing operations is in the hands of beauticians since cosmetic troubles may be due to underlying systemic conditions or disorders which call for medical correction. However, at least a certain percentage of women is at one time or other obliged to seek medical advice in the case of side-effects or untoward reactions resulting from indiscriminate use of make-up or from the application of beautifying procedures. Incidentally, the manufacture of apparently harmful products has been restricted by the Pure Food, Drug and Cosmetic Act which became effective in 1938.

On the whole, it is gratifying to note that nowadays the trend is

toward a sensible and naturalistic approach to beauty culture. Women realize more and more that beauty is not just skindeep, that despite persuasive advertising propaganda no Hollywood glamour can be expected from "magic" make-up preparations, that hygienic and wholesome living habits are paramount to good appearance, that proper care and cleanliness of skin and hair are more appealing than vicarious use of perfumes. Thus it can be stated that the customs and fashions prevailing in our times are directed by a sense of better taste, propriety and usefulness than at any other period of cultural history.

How To Get Along with People

No matter who you are or where you live, you've got to live with people. While you're living with them, you must have peace. Now there are bright people and dull people, good ones and bad ones, and your job is one of social adjustment. For people are not always wrong when they do things differently than you.

Salesmen know the value of getting along with people. "The customer is always right" type of attitude will be helpful to all of us in public life.

There is a story about the sales manager who believed that adults were kids grown up. With that in mind, he always respected their feelings, whims and emotions. He became a great leader and executive. Too many of us demand that our wishes be fulfilled first, without regard for the rights and desires of the other fellow. It doesn't work toward success!

There are a few rules which you can practice which will keep you in the good graces with whom you work. Sometimes you may meet a man whose thinking and ideals have been so twisted that no amount of kindness or reasoning will affect him. This type of man is not found too often, but he presents a problem which the most masterful leader cannot control. These rules do not apply to him. In general, however, you will be successful if you remember to:

Praise a man before you begin to correct him.

Try to see his point of view.

Be friendly and cool-tempered when disciplining another.

Permit the other man to tell his side of the story.

Show a sympathetic attitude toward him and his ideas.

Ask him what he would do if he were in your position.

Be courteous.

Arrive at a definite solution and be sure the other man understands it.

When you go to work tomorrow, watch for situations in which you can practice these principles. It will be interesting to see them work for you and not against you.

HOW TO GIVE AN ANTIQUE TEA

The tea may be held in the hall. Or, sometimes one of the members who lives in a lovely, interesting home is willing to throw open her doors for the Antique Tea.

If they wish, members of the hostess committee for the Antique Tea may dress in old fashioned gowns. Of course, this is not necessary. If any of the members of this committee have interesting bits of old jewelry or fine old lace, by all means, they should wear them when they receive the guests.

On one table may be exhibited old glassware, china, bottles, silver, pewter and brass of various kinds. One section may be devoted to grandmother's samplers, quilts and rugs. Quaint old dolls and toys that Pilgrim children played with may repose on another table. Shawls and scarfs and very old wearing apparel may be displayed on one table. Fascinating old steel engravings, daguerreotypes, photograph albums, documents, newspapers and scrap books should have a place. Lamps and fragile knick-knacks may be grouped together. Very likely the Antique Tables will attract more attention than the tea table itself!

Announce the Antique Tea to the members well beforehand and try to get every member to lend one or more articles for the display. Each article should be neatly tagged with the name of the person lending it. If the members themselves do not have enough antiques for a good display, possibly some outside friends would be interested enough to lend articles. You will be surprised to find how many people treasure interesting old things.

There must be at least one person in charge of each table. She is to keep an eagle eye on each of the articles on her table. Do not let harm come to any of the articles displayed. After the tea be prompt in returning every antique.

If you wish you may have a little music, but usually this is not necessary because the guests will be so fascinated in examining the various articles. You will hear exclamations, "Why, my grandmother used to have one just like that!" "You know, we used to have two beautiful mahogany spool beds, just perfect pieces and what do you think? We burned them because we had had them so long and got brass and golden oak beds instead. Imagine that!"

You may have one table of antiques or several. Many branches will find it best to give an Antique Tea as one of the regular monthly social event. Others that have access to a wealth of fine antiques may want to make a more elaborate affair of this. If they make it interesting enough they might charge a small admission. If this is done, of course, there must be some real work in selling tickets outside of the branch.

WOMEN'S GLORY *The Kitchen*

All recipes
are tested
by contributor
Frances Jancer
1110 — 3rd St.,
LaSalle, Ill.

The month of July is a good season for cherries—particularly the home-grown kind. Cherries (particularly sour Montmorency variety) are a good source of Vitamin A; also a good source of Vitamin B1. Among foods highest in three minerals—iron, copper and manganese—important for building up the blood; hence good food for use in anemia.

Cherries are available fresh or canned. Use the liquid of canned variety as it contains a lot of the vitamins. Select on basis of desired use: Sweet ones for eating as a fresh fruit and sour ones for cooking in pies and puddings, etc.

CHERRY STRUDEL

4 cups flour, 2 eggs, 1 teaspoon salt, lard or butter the size of a walnut, $1\frac{1}{4}$ cups warm water.

Mix five ingredients in a bowl using hands. Knead for $\frac{1}{2}$ hour. When dough is elastic, toss on well floured board and cover with a warm bowl for another $\frac{1}{2}$ hour. Meanwhile prepare the filling: Filling—Cream $\frac{1}{4}$ lb. butter and add 2 egg yolks, 2 tablespoons sugar or more, 1 pint whipping cream, 2 egg whites beaten stiffly. Roll dough very thin, then spread the above mixture over it evenly all around, toss stoneless cherries which were mixed with sugar and few drops of lemon extract. Over all toss graham cracker crumbs, as much as desired. Roll up dough as for any strudel and bake in hot oven 400 degrees for $\frac{1}{2}$ hour, reduce heat to 300 degrees and bake until crisp and golden brown.

CHERRY UP SIDE DOWN CAKE

$4\frac{1}{2}$ cups sugar, $1\frac{1}{2}$ cups butter, 3 cups milk, 3 eggs, 6 tablespoons baking powder, 1 tablespoon salt, $7\frac{1}{2}$ cups flour, 1 tablespoon vanilla.

Add eggs to creamed butter and sugar and re-cream. Add dry ingredients and milk alternately, mixing as little as possible. At the bottom of each cake pan melt 2 tablespoons butter and on this put one quart of drained pitted cherries, to which has been added 2 cups of sugar. Pour dough over cherries and bake.

PICKLED CHERRIES

1 quart cherries, 1 tablespoon salt, vinegar, cold water.

Select large, perfect, sour cherries; wash well, leaving the stems on. Pack into sterilized glass jar and add salt;

fill the jar with a solution of equal parts of vinegar and cold water; seal and set away for winter use. This is particularly nice served with meat. Makes 1 quart of pickled cherries.

RED CHERRY SALAD

1 can red cherries, $1\frac{1}{2}$ tablespoons gelatine, 1 cup of orange juice, 1 cup sugar, 1 cup nuts, 1 tablespoon lemon juice, lettuce. Strain juice from cherries (there should be one cup), add sugar, and let come to a boil. In the meantime soak the gelatine in the orange and lemon juice. Add to the syrup. Then add cherries and nuts. Pour into molds, and when firm serve on lettuce with mayonnaise or fruit salad dressing combined with whipped cream.

CHERRY MARSHMALLOW MOUSSE

32 marshmallows, 1 cup cherry juice, 1 cup canned cherries, slightly sweetened, $1\frac{1}{2}$ cups whipping cream, whipped.

Put marshmallows and a tablespoon of the cherry juice in the top of a double boiler and heat. Fold over and over until marshmallows are about half melted. Remove from heat and continue folding until marshmallows have formed a smooth fluffy mass. Cool. Blend in the rest of the cherry juice and the cherries, which have been chopped fine. (use a pair of scissors for easy chopping) Fold in the whipped cream. Pour mixture into freezing tray or into individual paper cups and freeze without stirring at coldest temperature.

CHERRY BREAD PUDDING

To 2 cups pitted sour cherries add $\frac{1}{4}$ cup corn sirup and $\frac{1}{2}$ cup sugar. Beat 2 eggs slightly and add $1\frac{1}{4}$ cups scalded milk, a pinch of salt and 2 teaspoons melted shortening. Have ready $1\frac{1}{2}$ cups bread crumbs. In a shallow casserole put a layer of cherries, then half the crumbs, then half the custard. Repeat. Bake in moderate oven 35 to 40 minutes or until set. Serves 6.

CHERRY ICE BOX CAKE

Soften 2 tablespoons gelatine in a tablespoon cold water, add one-half cup maraschino cherry sirup and stand over hot water till the gelatine is dissolved. Cool slightly. Beat 2 cups heavy cream, fold in the cherry sirup, sixteen crushed macaroons and sixteen or twenty diced maraschino cherries. Pour in a seven inch spring form mold lined with lady-fingers and macaroons. Chill one day. Remove the mold rim, decorate with cherries, sweetened whipped cream or crumbled macaroons and cut up marshmallows. Serves 8.

HELPFUL HINTS

Coffee-Maker — Air it between brews for more delicious, tone-flavored coffee. Leave in completely apart the whole time if you've space. Keep it immaculately clean. Coffee oils that

linger and grow rancid will spoil the next brew. Follow manufacturer's directions or wash inside with fresh huds (not used dish suds). Never immerse the element in water. Wipe the outside with a damp cloth and polish with a dry cloth. Clean parts with a brush that's made for your type of maker. If yours has a cloth filter, wash it after every use in clear cool water, then store in a fresh cup of cool water.

Occasionally boil clear water in your coffee-maker to clean it, or follow manufacturer's direction. If yours is aluminum, boil 2 tablespoons of vinegar to a quart of water. Rinse and dry thoroly. Never use soda, lye, or any alkaline substance in an aluminum pot. If your coffee-maker is made of a metal for which the manufacturer recommends a baking soda solution, use about 2 tablespoons to a quart of water. Boil 5 to 10 minutes.

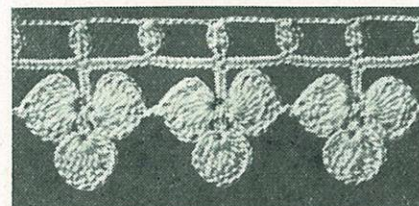
If your gravy does not brown, add a little coffee to it. You will get no taste of the coffee and it will make your gravy brown nicely.

To remove mud stains, rub with cut raw potato or sponge with weak ammonia or baking soda dissolved in water.

If peeling onions makes you weep, dip the onions for a moment into boiling water and begin at the root and peel upward.

Selected by Ella Starin:

SHAMROCK EDGE

Shamrock Edge. (Ch. 12, a 2 d.c. cluster in 5th st. from hook, ch. 4, 1 sl. st. in same st.) repeated for required length, making the final cluster with 3 d.c. and omitting the 4-ch. following. 2nd Row. Turn; (ch. 8, 1 s.c. in top of next cluster) repeated. 3rd Row. Turn; * (8 s.c. over next 8-ch., 1 s.c., ch. 10. In 6th st. of ch. from hook, make 3 tr., 3 d. tr. and 3 tr. Ch. 5 and 1 sl. st. in same st., ch. 8, and in 6th st. from hook make 3 tr., 3 d. tr. and 3 tr. Ch. 5 and 1 sl. st. in same st., ch. 2, 1 s.c. at base of first leaf, ch. 6, and in first st. of ch. make 3 tr., 3 d. tr. and 3 tr. Ch. 5, 1 sl. st. in same st., 4 s.c. over next 4-ch. to form a stem, 1 s.c. in same st. with last s.c. on heading row, 8 s.c. over next 8-ch. and 1 s.c. in next s.c. Repeat from *, and after the 2nd d. tr. of first leaf of each group, join as follows: ch. 2, 1 sl. st. in corresponding d. tr. of 3rd leaf of previous group, ch. 2, 1 sl. st. back in top of last d. tr. made. Complete group.

Juniors' Page

JENNY'S PICNIC

"Wake up, Jenny, the sun is shining and you know what is going to happen today!"

"Yes, I do," said Jenny jumping out of bed. "I'm going to the country with Father!"

And so she was. Mother was not going this time, and Father was going to take Jenny all by herself. And they were going to take a basket with their lunch in it. As they went down the street, they waved good-bye to Mother in the front window.

"When do we get to the country?" asked Jenny.

"Why, we go on the train first," said Father. And sure enough, soon they were on the train. And the bell rang, and the whistle blew, and off they started. Jenny sat next to the window and looked out. She saw lots of city houses and railroad tracks, and telegraph poles at first, but pretty soon she saw a field of green grass, and she said, "Father is this the country?" And Father told her to wait until she saw a lot of yellow flowers and a blue river and then a cow and that would be the country. So Jenny watched and after a while, she saw a field full of yellow flowers and a little blue river and some big trees, and then she knew it must be the country, and it was.

The train stopped, and Jenny and her Father got out, and they didn't forget the lunch basket. Then they took a funny automobile, and they went quite a long way on a rough, brown road and stopped at a fence with a wooden gate. Father paid the automobile driver and told him to come back after the picnic. Jenny hopped and skipped for joy, and Father carried the basket.

"When will we have our picnic?" asked Jenny.

"Not yet," said Father. "I have something to do across the next field. It is too far for you to walk, and here is a nice place for you to play until I come back." And he showed Jenny a little brook of clear water rippling over some smooth rocks and shining pebbles.

And Jenny said, "May I play in the water?"

And Father said, "Yes. It is a warm day, and you may take off your shoes and stockings and collect some colored pebbles to take home, and you can play until I come back. I shall be in sight if you want to wave to me."

So he went off with his big tape measure, and Jenny sat down and took off her shoes and stockings. Then she found some leaves and sticks, and she pretended that they were boats, and she set them afloat on the brook and watched them slip and slide around the next rock and then go faster and faster out of sight. She enjoyed every minute until she began to be hungry. Then she opened the basket and spread a napkin and laid out the luncheon for herself and her Father very neatly. She put his sandwiches at his place, and the boiled eggs and pickles and some salt and the cherries and bananas and some candy and two mugs. She never took a bite of a single thing.

Just as she had everything ready, she looked up and there was Father. What do you suppose he had in his hand? It was a rope, and what do you think was on the end of the rope? It was a gentle brown cow. And Father said, "Jenny, I see you have the picnic all ready, but you haven't any milk, and I've brought you some. Give me the cups."

So Jenny did. And Father sat down on a stone, and the cow gave him two cups of milk right then and there. And Jenny hopped up and down and said, "Thank you," to the cow, and she and Father ate their picnic—every scrap of it—and ended by drinking some water from the brook.

Then they cleared up everything and buried every scrap of paper. And then they told stories to each other until they heard a horn in the road, and there was the funny automobile by the gate, come to take them to the train. On the train Jenny waved good-bye to the pretty field of yellow flowers and to the blue river and to the cow, and after a while the city streets and houses and telegraph poles came again. Now the basket was not heavy, and Jenny carried it herself. When they turned into their own street, there in the front window were Mother and Little Brother, and Jenny could hardly wait to show her pebbles, and to tell what a good time she had at their picnic in the country. An Father said so too.

—Frances Shaw.

DO YOU KNOW THAT

The average full grown ostrich weighs 300 pounds.

The Romans originated hand clapping. Two heads aren't better than one with the present price of haircuts.

People are like auto fenders—they never learn from experience.

The nice thing about air-castles is the low upkeep.

Ramble down the country roads, across the fields, through the woods, along the banks of the streams and up and down the hills. Watch the birds as they start their new homes, the butterflies as they stretch their wings, the early flowers as they peep their heads above the moist soil, and drink in the fragrance of fresh earth and new vegetation.

It will be a fine time to start collection of flowers, leaves, insects or butterflies; it will take you out more often and keep you in the open longer.

We are all tempted to roll up our sleeves, throw aside our hats, paddle in the water and do all the things that summer suggests. Your reward will be rosy cheeks of childhood and an early tan which all are eager to acquire. While you are enjoying the beautiful outdoors, however, you will not want to forget your duties to your Junior Lodge. This is also the time for good meetings. Some of these outdoor sports can be planned by your Junior group to encourage stay-at-home members to become active again.

FOOD

The average American reaching 70 consumed during his lifetime 150 head of cattle, 225 lambs, 26 sheep, 310 swine, 2400 chickens, 26 acres of grain, 50 acres of fruit and vegetables.

Mother—Bessie, you'll ruin your stomach by eating too much candy.
Bessie—I don't care. It won't show with my coat on.

Dad—What is the meaning of this 60 on your report card?

Son—I-I-I guess it must be the temperature of the schoolroom, Dad.

SONG FOR SON IN SUMMER

Little brown boy, at play in
the sun —
You must be a squirrel for you
chatter and run!
Or could you be Bambi — you leap
high and wade —
Or a gay little daisy that shuns
the cool shade.
Little brown boy, asleep in
your bed —
You must be an angel with curls
on your head!
Or are you an elf-man, a fairy,
a toy?
Ah no, you are just mother's
brown little boy!

VEGETABLE INGREDIENTS

Celery originated in Germany.
The onion originated in Egypt.
The citron is a native of Greece.
Oats originated in the East.
Rye came originally from Liberia.
Parsley was first known in Sardinia.
The pear and apple are from Europe.
Spinach came from Arabia.
The sunflower was brought from Peru.
The mulberry tree originated in Persia.
Walnuts and peaches came from Persia.
The horse chestnut is a native of Thibet.
Cucumbers came from East Indies.
The quince came from Crete.
The radish is a native of China and Japan.
Peas are of Egyptian origin.
Horseradish is from Southern Europe.

GAMES

CLOTHESPIN: Divide the party into two teams and stand them in single file on opposite sides of the room. The player at the head of each line has a clothespin and at a signal she passes it behind her (without turning her head) to the second player who, in turn, passes it to the third, etc. Speed is the essence of the game, and as soon as the pin reaches the last player in the line, she must run back to the head of the team and holler, "Clothespin!" If anyone drops the pin "En route", it must go back to the head of the line again. By offering a prize to the winning team and by placing every emphasis on speed you'll be amazed to see how many times the pins are fumbled by eager fingers in the excitement.

"WEEDS"

"You can't get something for nothing,"
Is a very true saying, I'll grant;
But there are many things in
my garden
That I know I never did plant.

PERENNIAL

When Mother has a birthday
It strikes us all as strange:
She claims she's older by a year
And yet she doesn't change.

She must have lived so graciously
That Time has lost his heart —
The self-same year goes round
and round
Refusing to depart.

And watching her, I like to think
I too, if I endeavor,
Can have a birthday every year
And still be young forever.

Teacher: "Did you ever see the Catskill mountains?"
David: "No, but I've seen them kill mice."

THREE BOOKS

Life is a tale in books — just three,
The Past, the Present and the
Future to be.

We have finished the first and
laid it away,
The second we read from
day to day.

The third and last of these
volumes three
Is locked from us and God
God holds the key.

Finančno poročilo S.Ž.Z. za mesec MAJ 1950 Monthly Report of the S.W.U. for the Month of MAY 1950

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina		Družabne In		Skupaj	Štev. Članic	
		Redni	Mladinski	"Zarja"	Razno		Redni	Mladinski
1.	SHEBOYGAN, WIS.	\$63.55	3.30	.10	.20	67.15	168	33
2.	CHICAGO, ILL.	135.80	9.90	.10		145.10	348	92
3.	PUEBLO, COLO.	91.85	4.80		.30	96.95	232	49
4.	OREGON CITY, ORE.	9.95	.10			10.05	27	1
5.	INDIANAPOLIS, IND.	43.25	1.80			45.05	126	18
6.	BARBERTON, OHIO	63.15	2.20	.20	.20	65.75	172	23
7.	FOREST CITY, PA.	51.85	3.00	.10	.25	55.20	138	30
8.	STEELTON, PA.	67.60	2.90			70.50	91	14*
9.	DETROIT, MICH.	19.00	.30			19.30	49	5
10.	COLLINWOOD, OHIO	200.90	5.90		.50	207.30	544	60
12.	MILWAUKEE, WIS.	119.10	5.90			125.00	338	61
13.	SAN FRANCISCO, CAL.	56.40	.20			56.60	139	2
14.	NOTTINGHAM, OHIO	130.45	5.60	.40		136.45	352	56
15.	NEWBURGH, OHIO	129.10	7.30			136.40	329	75
16.	SOUTH CHICAGO, ILL.	55.50	4.80	.10		80.40	190	48
17.	WEST ALLIS, WIS.	61.40	2.00			63.40	165	21
18.	CLEVELAND, OHIO	37.70	.80			38.50	104	8
19.	EVELETH, MINN.	63.95	8.20		.20	72.35	167	82
20.	JOLIET, ILL.	239.80	28.10	.10	.20	268.20	662	285
21.	CLEVELAND, OHIO	40.15	2.90		.30	43.35	113	30
22.	BRADLEY, ILL.						29	
23.	ELY, MINN.	85.30	1.80			87.10	229	19
24.	LASALLE, ILL.	72.75	3.20	.10		76.05	199	35
25.	CLEVELAND, OHIO	347.55	10.70	.10		358.35	889	108
26.	PITTSBURGH, PA.	51.20	2.90		.10	54.20	142	30
27.	NORTH BRADDOCK, PA.	30.75	1.70			32.45	76	17
28.	CALUMET, MICH.	35.25	.40	.50		36.15	99	4
29.	BROWDALE, PA.	15.60	1.30			16.90	42	13
30.	AURORA, ILL.	10.75	.20			10.95	30	2
31.	GILBERT, MINN.	46.65	3.60	.30		50.55	118	36
32.	EUCLID, OHIO	57.90	2.10		.30	60.30	146	21
33.	NEW DULUTH, MINN.	30.20	2.10			32.30	84	22
34.	SOUDAN, MINN.	8.35		.10		8.45	24	
35.	AURORA, MINN.	45.15	2.80	.10		48.05	98	32
36.	McKINLEY, MINN.	4.20		.10		4.30	13	
37.	GREANEY, MINN.	15.05	.90	.10		16.05	44	9
38.	CHISHOLM, MINN.	70.05	.90	.30		71.25	190	9
39.	BIWABIK, MINN.	10.50	.50	.10		11.10	33	5
40.	LORAIN, OHIO	43.10	.60	.50		44.20	113	7
41.	COLLINWOOD, OHIO	91.80	1.20			93.00	253	13
42.	MAPLE HEIGHTS, OHIO	15.00				15.00	40	
43.	MILWAUKEE, WIS.	40.85	2.50			43.35	111	25
45.	PORTLAND, ORE.	24.55	.10	.10		24.75	63	1
46.	ST. LOUIS MO.	11.70	.30		.25	12.25	32	3
47.	GARFIELD, HEIGHTS, O.	47.25	2.30		.25	49.80	130	23
48.	BUHL, MINN.	6.90	.10			7.00	18	1
49.	NOBLE, OHIO	25.75	.50	.20		26.45	71	5
50.	CLEVELAND, OHIO						88	12
51.	KENMORE, OHIO	12.20	.60			12.80	27	6
52.	KITZVILLE, MINN.	19.00	.20			19.20	45	2
53.	BROOKLYN, OHIO	16.55	.80			17.35	43	8
54.	WARREN, OHIO	30.75	2.40		.25	33.40	81	25
55.	GIRARD, OHIO	33.45	1.00			34.45	86	10
56.	HIBBING, MINN.	43.70	.70		.10	44.50	118	7
57.	NILES, OHIO	28.55	2.30			30.85	70	25
59.	BURGETTSTOWN, PA.	15.70	.50			16.20	37	5
61.	BRADDOCK, PA.	15.60	1.20		.25	17.05	41	12
62.	CONNEAUT, OHIO	9.10		.10		9.20	26	
63.	DENVER, COLO.	33.55	2.60	.30		36.45	88	27
64.	KANSAS CITY, KANS.	22.05	2.10			24.15	64	21
65.	VIRGINIA, MINN.	27.40	1.90			29.30	74	19
66.	CANON CITY, COLO.	19.05	1.00		.25	20.30	49	10
67.	BESSEMER, PA.	33.25	.70	.50		34.45	80	7
68.	FAIRPORT HARBOR, O.	13.55				13.55	28	
70.	WEST ALIQUIPPA, PA.	6.00	.20	.20		6.40	15	3
71.	STRABANE, PA.	49.90	.40			50.30	124	4
72.	PULLMAN, ILL.	20.55	.90			21.45	53	9
73.	WARRENSVILLE, OHIO	24.25	.40			24.65	69	4
74.	AMBRIDGE, PA.	27.90	.30			28.20	60	3

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina		Družabne In		Skupaj	Štev. Članic	
		Redni	Mladinski	"Zarja"	Članice Razno		Redni	Mladinski
77.	N. S. PITTSBURGH, PA.	21.35	1.30			22.65	62	13
78.	LEADVILLE, COLO.	91.90	6.80	.50		99.20**	44	13
79.	ENUMCLAW, WASH.	18.90	2.30	.80		22.00	47	24
80.	MOON RUN, PA.	12.60				12.60	31	
81.	KEEWATIN, MINN.	26.60				26.60*	38	
83.	CROSBY, MINN.	8.30		.20		8.50	23	
84.	NEW YORK, N. Y.	33.70	.10	.90		34.70	90	1
85.	DePUE ILL.	13.60	.40	.10		14.10	36	5
86.	NASHWAUK, MINN.	5.60		2.80		8.40 #	9	
88.	JOHNSTOWN, PA.	29.90	3.10	.50	.10	33.60	74	32
89.	OGLESBY, ILL.	28.00	2.40	.30		30.70	80	24
90.	PRESTO, PA.	22.30	2.20	.20		24.70	63	22
91.	VERONA, PA.	19.30	.70			20.00	43	7
92.	CRESTED BUTTE, COLO.	12.80				12.80	28	
93.	BLOOKLYN, N. Y.	32.70	.70	.30		33.70	87	7
94.	CANTON, OHIO						23	18
95.	SOUTH CHICAGO, ILL.	71.30	3.40			74.70	152	34
96.	UNIVERSAL, PA.	22.65	.30	.50		23.45	55	3
97.	CAIRNBROOK, PA.	12.75	.70			13.45	30	7
99.	ELMHURST, ILL.	10.50				10.50	25	
102.	WILLARD, WIS.						9	
104.	JOHNSTOWN, PA.	12.60		.10	.25	12.95	36	
105.	DETROIT, MICH.	5.50	.30	.30		6.10	15	3
106.	MEADGWLANDS, PA.	11.20		1.00		12.20	22	
Skupaj		\$3,970.65	186.90	13.30	4.25	\$4,175.10	10257	1865

Obresti od bondov

287.13

Dobiček pri prodaji bondov

1,144.57

Skupni dohodki

\$5,606.80

*Asesment za april in maj; **asesment za januar do 1. junija; #asesment za marec in april.

STROŠKI:

Za umrlo Johanna Arko, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Mary Zabukovec, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Frances Shega, podr. št. 31, Gilbert, Minn.	\$ 100.00
Za umrlo Josephine Augustine, podr. št. 43, Milwaukee, Wis.	\$ 100.00
Za umrlo Frances Cergol, podr. št. 47, Garfield Heights, Ohio.	\$ 100.00
Za umrlo Mary Ule, podr. št. 47, Garfield Heights, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Mary Minarich, podr. št. 83, Crosby, Minn.	\$ 100.00
Za umrlo Mary Muller, podr. št. 95, South Chicago, Ill., za povrnjen asesment plačan v pogrebni sklad	25.55
Bohemian Benedictine Press: Za tiskanje in razpošiljanje ZARJE \$875.00; za poštnino \$29.73;	
delo pri naslovih \$14.03. Skupaj	918.76
Mesečne plače \$725.00; davki odšteti \$69.58	655.42
Najemnina za gl. urad in uredništvo	27.00
Kampanjske nagrade	126.52
Letna nagrada kegljaški ligi podr. št. 2 in 15	99.00
Kegljaška trofeja	14.46
Tiskanje uradnih form	48.70
Razno	58.79
Dar misijonarju Rev. August Antolin	5.00
Skupni stroški	\$2,679.20

V blagajni 1. maja — In the treasury May 1

\$251,634.83

Dohodki v maju — May income

5,606.80

Skupaj — Total

\$257,241.63

Stroški v maju — May disbursements

2,679.20

V blagajni 31. maja — Treasury balance May 31

\$254,562.43

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

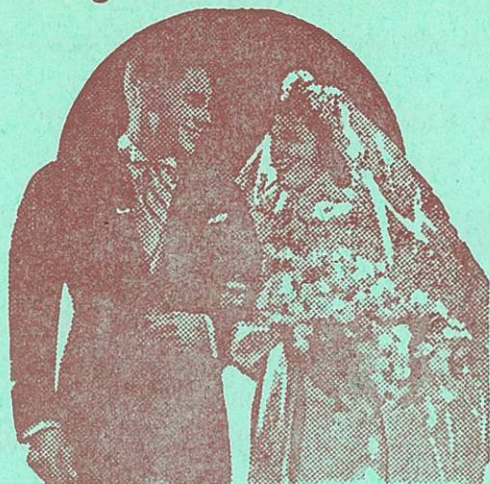
OUR NEW MEMBERSHIP DRIVE — "VARIETY CAMPAIGN"

started on May 1. Beautiful prizes will be awarded to all who secure three members or more during the drive. Visit your friends and neighbors today and ask them to join your branch, and earn a beautiful award.

The annual pilgrimage and "S. W. U. DAY"

will be observed in Lemont, Illinois on Sunday, July 16, 1950. This will be our TENTH ANNIVERSARY. Plan to attend and meet your friends! It'll be a memorable day!

Wedding Dreams At Your Price!

CAROFRAN BRIDAL SHOPPE

7017½ Superior Avenue
Near Ezella Theatre, second floor.
CLEVELAND, OHIO
Telephone EX 1-2828

Special attention by Mrs. Carole Traven to all brides and her attendants.

Complete line of bridal gowns suited to the bride of today who is noted for her charm, her youth and her flair for fashion.

All veils custom-made in CAROFRAN SEWING ROOM. Gowns also may be custom-made.

Consult CAROFRAN

For complete satisfaction on your wedding day! Your purse and you will be pleased!

Nova "KUHARICA"

ZA AMERIŠKE SLOVENKE

— "SLOVENSKO-AMERIŠKA KUHARICA" —
Izdala Mrs. Ivanka Zakrajšek

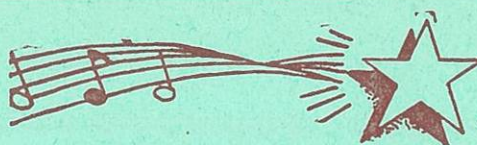
I Knjiga, ki jo je vsaka gospodinja želela imeti!
Cena s poštnino \$5.00. Naročite jo pri "Zarja"

2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio

JOS. ZELE & SONS FUNERAL DIRECTORS

Invalid Car Service

6502 ST. CLAIR AVE. 452 EAST 152nd ST.
ENdicott 1-0583 IVanhoe 1-3118
Cleveland, Ohio.

ATTENTION, PLEASE!

THE MUSIC BOOK
WITH NOTES AND WORDS OF
THE MOST BELOVED SLOVENIAN
FOLK SONGS IS HERE!

The book is ONE DOLLAR
plus ten cents for postage
(Enclose money with order)

Sent orders to

JOSEPHINE ZELEZNIKAR
2045 W. 23rd Street, Chicago 8, Illinois

PARK VIEW WET WASH LAUNDRY COMPANY

A Service to Fit Every Budget

1727-31 W. 21st Street
CAnal 6-7172-73 CHICAGO

POZOR!!

Kadar nameravate barvati svojo hišo zunaj
ali znotraj pokličite

PETER STARIN

17814 Dillewood Rd. Cleveland, Ohio
Telephone IV 1-6248
za prvovrstno delo in zanesljivo postrežbo!

For complete satisfaction visit PARK VIEW FLORISTS

Special attention given to
Birthday corsages and
plants. We have a wide
selection in flowers.

Weddings, Bouquets,
Funeral designs, Corsages
Telegraph delivery service

J. J. STARC

1096 Norwood Rd. Tel. Ex. 1-5078
9320 Kinsman Rd. Tel. Mi. 1-2469
Cleveland, Ohio

DR. FRANK T. GRILL
PHYSICIAN and SURGEON

Office 1858 W. Cermak Rd., Phone CAnal 6-4955
Chicago 8, Illinois

JOHN ZELEZNIKAR and SONS
COAL & OIL

2045 W. 23rd St. Phone Vlr. 7-6891
Chicago 8, Illinois

NOVIELLI MEMORIALS

Nick Novielli, Prop.

Markers • Monuments
• Mausoleums

You will enjoy seeing our beautiful granite memorial values and will always find a pleasant welcome here.

412 S. Chicago St., Joliet, Illinois DIAL 9876

GEREND'S FUNERAL HOME

Phone 7012

SHEBOYGAN, WISCONSIN

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

**KRANJSKO-SLOVENSKO
KATOLIŠKO JEDNOTO**

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Posljuje že. 56 leto

Članstvo: 42,500 Premoženje: nad \$8,000,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta
pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD:

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

A friendly place for your
vacation this summer

GREEN MEADOWS
on

HIGHLAND LAKE, NEW YORK
(near New Jersey and Pennsylvania borders)

Tel. Barryville 3551

SWIMMING -- BOATING -- FISHING

Excellent food served plentifully \$34. to \$36.
— a week

Virginia 7-6688

ZEFRAN FUNERAL HOME

AIR CONDITIONED CHAPELS

1941-43 WEST CERMAK ROAD

LOUIS J. ZEFRAN

ELIZABETH L. ZEFRAN

Funeral Directors & Embalmers

CHICAGO 8, ILL.

Ermenc Funeral Home

5325 W. Greenfield Ave. Phone Evergreen 3-5060

Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 47 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja,
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Tel: HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.

Tel. KEmore 1-1235

Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavež: 1063 E. 62nd Street

Tel. HEnderson 1-2088

Cleveland 3, Ohio